

1981 மே 5]

## 5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளும் பல்வகை விதித்துறைகளும்) சட்ட முன்வடிவு 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளும் பல்வகை விதித்துறைகளும்) சட்ட முன்வடிவினை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) தொழில் தகராறுகள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

## 6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82 வாக்கெடுப்பு

(அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 55,85,23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82 வாக் கொடுப்பு [1981 மே 5]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்காவில் காவல் துறை நடைபெறுகிற முறையில் எந்த அளவிற்கு இங்கு அமூல் நடத்தப்படுகிறது என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 55,85,23,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கொலை, கொள்ளை, களவு போன்றவைகளில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு உள்ளவர்களுடன் காவல் துறை நிர்வாகத்திற்குத் தவறான உறவு ஏற்படாமல் கண்காணிக்க ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்,

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 55,85,23,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, காவலர்களின் குழந்தைகளுக்கு பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரையிலும் அரசே இலவசமாகக் கல்வி வசதி செய்து கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 55,85,23,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,46,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : Sir to discuss the need to provide training in fire fighting methods to all students in colleges and Schools, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,46,89,000 under Demand No. 16—fire Services—be reduced by Rs. 100.



1981 மே 5]

திரு. டி. மணி : தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் குழித்துறையில் உள்ள தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு மிகவும் பழுதடைந்த தீயணைப்பு வண்டியை மாற்றி புதிய வண்டி கொடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,46,89,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு.தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, பெருந்துறையில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,46,89,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பேடுகளை \* நான் படித்ததாக அவைக்குறிப்பில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விவாதத்திற்குப் பிறகு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

\* திரு. எல். இளையபெருமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த காவல் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது எனக்குப் பேச இடம் அளித்ததற்காக நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்றிருக்கிற நிலையில் சட்டம்-ஒழுங்கு நிலை நாட்டப் படவேண்டுமானால் போலீஸ் துறையில் பணி செய்கிறவர்களுக்கு போதுமான வசதி வாய்ப்புகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக அரிசி கொடுத்துவிட்டாலோ அல்லது குறைந்த விலையில் பொருள்கள் கொடுத்துவிட்டாலோ அவர்கள் கஷ்டங்கள் நீக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கருதக் கூடாது. காவல் துறையில் உள்ள, லோயர் லெவலில் உள்ள கான்ஸ்டபிள்களுக்கு கொடுக்கப் படுகிற தினசரி பாட்டா மிக மிகக் குறைவாகும். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் பாட்டா என்பது குறைந்தது பத்து ரூபாயாவது இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் நிச்சயமாக தவறான பாதைக்குச் செல்லவேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் விடப்படுகிறார்

\* 12 4169 -ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

திரு. எல். இளையபெருமாள்

[1981 மே 5]

கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் பொறுத்த வரையில் 1924-ம் ஆண்டில் போடப்பட்ட ப்ளான் பிரகாரம் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இன்று சதந்திர நாட்டில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் என்ற பெயரால் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டாலும், ஒரு பெரிய குடும்பம் என்றால் வயது வந்த பிள்ளைகள் படிக்க வசதி, உறங்க வசதி போன்ற வசதிகள் இருக்க வேண்டும். என்றோ போடப்பட்ட ப்ளான் பிரகாரம் அதை வைத்துக்கொண்டு காவல் துறையினருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பது என்றால் அரசின் பணமும் சரிவர பயன்படாமல் போகவும், அவர்களுக்கும் ஒரு நிம்மதி இல்லாத சௌகரியமில்லாத நிலை தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்லவிதத்தில் வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமே.)

தமிழ்நாட்டில் உள்ள சட்டம்-ஒழுங்குநிலை பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்த காலத்திலும் சரி அல்லது அரசாங்க பொறுப்பு இல்லாத காலத்திலும் சரி காவல் துறையில் உள்ளவர்களின் அவலநிலைபற்றி அறிவார்கள். செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், தனவந்தர்கள், வசதி உள்ளவர்கள், அரசியலில் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் போன்றவர்கள் போலீஸ்காரர்களை தங்கள் பக்கம் சேர்த்துக்கொண்டு சட்டங்களை தங்களுக்கு வாய்ப்பாக வசதியாக செய்து கொண்டு வந்தார்கள் என்று அன்று சொன்னோம். அப்போது அன்னியர் ஆட்கி இருந்தது. ஆனால் இன்று நம் ஆட்சியிலும்கூட அதே அவலநிலைதான் இருக்கிறது. சட்டங்கள் பல செய்கிறார்கள். ஆனால் சட்டங்களை அமல்படுத்த சரியான முறையில் அதிகாரிகளை அமைக்கவில்லை. அப்படி அதிகாரிகள் அமைக்கப்பட்டாலும், அரசியல் காரணமாக—எந்த அரசாங்கமானாலும் சரி—அந்தச் சட்டங்களை அமல்படுத்த காலதாமதம் செய்வதால் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக சட்டங்கள் இருந்தும் அவற்றை அமல்படுத்தவில்லை என்பதற்காக ஜனநாயக உரிமைப்படி அவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்ய துணிகிறார்கள். அல்லது கூட்டங்கள் போடுகிறார்கள் அல்லது சில சமயங்களில் தவறான செயல்களில் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு சுயநலத்தோடு இருக்கிறவர்கள் ஒரு சிலரால், சமூக விரோதிகள் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு சிலரால் தொழிலாளர்கள் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள், இப்படிப்பட்ட ஒரு அவலநிலை இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் பார்க்கிறபோது சட்டங்கள் இருந்தாலும், சட்டம்-ஒழுங்கை நிர்வகிக்கக்கூடிய கீழ் லெவலில் உள்ள அதிகாரிகள் சில சமயங்களில் பொறுப்பற்றிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்று தொழில் அமைதி இல்லை. யார் அமைதியாக இருக்கிறார்கள்? ஆசிரியர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்க போராடுகிறார்கள், உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அமைதியற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதி



1981 மே 5]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ சொல்கிற பாவ காரணமாக ஆசிரியர்கள் உட்பட அரசாங்கச் சொத்துக்களை நாசம் செய் நால்தான் அரசாங்கத்தின் கவனத்தை நாம் நம் பக்கம் இழுக்க முடியும், அதுதான் சுருக்கமான வழி என்று எண்ணக் கூடிய ஒரு அவலநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே அரசாங்கச் சட்டங்களை ஒழுங்காக தக்க காலத்தி லேயே அமல்படுத்த வேண்டும். போலீஸ் துறை தன் வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உடனடியாக ஸ்தலத்திற்குச் சென்று உண்மை என்ன என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்று கீழ்மட்ட அதிகாரிகளின் அலட்சியப்போக்கினால், அவர்கள் கேட்பாரற்ற நிலையில் இருப்பதால் இவ்வளவு நாசம் நடக்கிறது. ஆகவே சட்டம்-ஒழுங்கு நல்ல முறையில் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். எதிலும் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது.

இன்று தொழில் துறையில் அமைதி இல்லை என்று சொல் கிறார்கள். அதற்கு காரணம் தொழிலாளர்கள் என்று சுலப மாகச் சொல்லிவிட வாய்ப்பாக இருக்கிறது. சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில், அவற்றைப் பராமரிப்பதில் ஒரு அலட்சியப் போக்கு இருப்பதால்தான் இந்த அவலநிலை ஏற்படுகிறது. கடைசியாக போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பம், அடக்குமுறையைக் கையாள்வது என்ற அவலநிலை ஏற்படுகிறது.

இன்று நாட்டில் குற்றங்கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகின்றன. இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பின்படி, ஐந்தாவது பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, 1979-ல் 'மர்டர் ஃபார் கெயின்' 28 குற்றங்கள், ஆனால் 1980-ல் 53 குற்றங்கள் நடந் திருக்கின்றன. 1981 ஜனவரி, பெப்ரவரியில் இரண்டு மாதங் களில் மட்டும் 11 குற்றங்கள். டெக்காயிட்டி, 1979-ல் 36, 1980-ல் 60. ராபரி 79-ல் 254, 80-ல் 271, ஹவுஸ் ப்ரேக்கிங் 1979-ல் 9,637, 80-ல் 9,410 மேஜர் தெப்ட்ஸ் 79-ல் 25,406, 80-ல் 25,991, ஜனவரி, பெப்ரவரியில் 3,979, மைனர் தெப்ட்ஸ் 1979-ல் 2,069, 80-ல் 2,061, ஜனவரி பெப்ரவரியில் மட்டும் 259, காட்டில் தெப்ட்ஸ் 79-ல் 1,241, 1980-ல் 1,241 என்றிருக்கிறது.

அதுபோலவே, பல விஷயங்களை நாம் எடுத்துப் பார்த்தால் குற்றங்கள் வளர்ந்துகொண்டு பே வதற்குக் காரணம், ஸ்தலத் திலே உள்ள அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காதது ஆகும். அரசாங்கத்தை நடத்துகின்ற நாம் அந்தக் குற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன? பொதுமக்களா அல்லது அரசாங்கமா? அரசாங்கம் என்று சொன்னால், அதிகாரத்தில் இருக்கிறவர்கள் கொடுக்கப்பட்ட சட்டங்களை அமல்படுத்து வதில் காலதாமதப்படுத்துவதும் அல்லது மாற்றானுடைய பலவந்தத்தினால், கட்டாயத்தினால், அலட்சியத்தினால் நாம் விட்டுக் கொடுப்பதுதான் காரணம். இந்தக் குற்றம்தான் அதற்குக் காரணம். அதை அரசு ஏற்கின்ற பொறுப்பாக இருக் கின்ற நிலைமைக்கு நாம் நம்மை ஆளாக்கிக் கொள்ளக் கூடாது என்று அரசுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1981 மே 5]

அதைப்போலவே, குறிப்பாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நானும் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்றேன். ஐ. ஜி. அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன்; டி.ஐ.ஜி. அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். எஸ். பி.-ஐ பார்த்துக் கேட்டேன்; அடிஷனல் எஸ். பி.ஐ பார்த்துக் கேட்டேன்; எஸ். ஐ.-ஐய் பார்த்துக் கேட்டேன். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? செங்கனாங்குளத்திலே ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சார்பாக, குறிப்பாக, இந்த நிலையற்ற, அனாதையான, அவதிப்படுகின்ற, சுதந்திரத்திற்குப் பின்னாலும் இந்தக் கேடான நிலையிலே, அவமான நிலையிலே உள்ளவர்களைப் பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால், சில நண்பர்கள் சொல்வார்கள் குஜராத் தைப் பாருங்கள்; பீகாரைப் பாருங்கள் என்று. அந்த காட்டு மிராண்டித்தனமான நிகழ்ச்சிக்கு நாம் போக வேண்டாம். தமிழகத்திலே நடக்கின்ற ஆட்சி, தமிழ்நாட்டில், வள்ளுவர் பிறந்த நாட்டில் வள்ளியம்மைப் பிறந்த நாட்டில் இந்த காட்டு மிராண்டித் தனமான காரியத்திற்கு நாம் இடம் கொடுக்க வேண்டுமா? என்று அப்படிப் பேசுகின்ற நண்பர்களை நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே, அந்த அவலநிலைமையை சுட்டிக்காட்ட வேண்டாம். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்; எஸ். பி. ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். துரதிருஷ்டவசமாக மத்திய அமைச்சர் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். அங்கே 50 வயதிற்கு மேற்பட்ட கிழவிகள்தான் ஊரிலே இருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள் மிகக் கேவலமான அந்த நிலைமையைக் கண்டுவருந்துகிறேன். அதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன். நான் சார்ந்த கட்சியின் சார்பிலே நான் வெட்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், எப்படியிருந்தாலும், ஆளுகின்ற கட்சி, தான் ஆளுகின்ற நிலைமையில், தன்னுடைய கடமையிலே இருந்து தவறிவிடக் கூடாது. தவறில்லாத ஒரு நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். டி.ஐ.ஜி. அங்கே ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்; எஸ். பி. அவர்கள் அங்கே ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். கடைசியாக அவர்கள் ஒரு இணக்கத்திற்காக ஒரு குறிப்பைச் சொல்கிறார். அந்த ஊரில் இருந்த மக்களை, தன் ஜப்பில் வைத்து, பெட்ரோல் போட்டு, சிவந்திராபுரத்திற்கும், செங்கனாங்குளத்திற்கும் அனுப்பியதாகச் சொன்னார். நான் அவரைத் திருப்பிக் கேட்டேன். ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொன்னீர்களே, ஏன் அரசாங்கத்தின் பெட்ரோலை வீணாக்கினீர்கள், ஏன் டிரைவருக்கு தொந்தரவு கொடுத்தீர்கள்? ஏன் அந்த மக்கள் திரும்பிச் சென்றார்கள் என்று கேட்டேன். அவர்கள் அவர்கள் பயந்தார்கள், எனவே அனுப்பினேன் என்றார். கடைசியில், நீதி விசாரணை நடக்கிறது. அப்படி நீதி விசாரணை நடத்தியதற்காக நான் நன்றிசொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று உண்மை தெரிந்திருக்கிறது. ஒரு ஏழை மகளை கற்பழிக்கத் துணிந்தார்கள். அந்த ஏழை மகளுடைய புருஷன்



1981 மே 5

திரு எஸ் இளையபெருமாள்

கண்ணுக்கு நேராகக் கண்டதைக் கேட்டான் ; அதற்காக அவன் அடிக்கப்பட்டான் ; இறக்கச் செய்யப்பட்டான். அவன் ஒரு கிறிஸ்துவ சகோதரன். முறைப்படி அவனுக்கு ஈமச்சடங்குகள் நடைபெறவில்லை ; அவன் எரிக்கப்பட்டான். கிராமத்திலே எரிக்கின்ற தொழிலை தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திலே உள்ள வெட்டியான், அந்தத் தொழிலைச் செய்வான். ஆனால் அங்கு நாவிதன் என்ற வகுப்பைச் சார்ந்த பண்டிதர் என்று சொல்லக் கூடியவர் தீயினை மூட்டி எரித்திருக்கிறார். அப்படி எரிக்கப்பட்ட எலும்பைக் கிணற்றிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த எலும்பு கிடைத்திருப்பதாக நீதி விசாரணையின் மூலம் தெரிய வந்திருக்கிறது. அந்த நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்த முதல் மைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்திலே அந்த நீதி விசாரணையின் முடிவு என்ன ஆகும் என்று எனக்கு தெரியாது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே செல்லவில்லையானால், அந்த எஸ். பி. அவர்களும், அந்த டி.ஐ.ஜி. அவர்களும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளும் உண்மையைக் கொண்டு விட்டார்கள் என்பதை மறைக்க முடியாது. என்னைவிட அதிகமாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

அதேபோல், இராமநாதபுரத்திலே கலவரம். யாரோ ஒரு பையன், ஒரு பெண் தவறு செய்ததற்காக, ஒரு சமூகம்இன்னொரு சமூகத்தை அழித்துக் கொள்கிற மிலேச்சத்தனமான குணம் வருகிறது. இதற்கு, போலீஸ் அதிகாரிகள் உடனடியாக செயல்படாது தான் காரணம்.

அதேபோல் டாக்டர் அழகப்பா கல்லூரியில் நடந்தது என்ன ? மாணவர்களுக்கிடையே இருந்துவந்த சண்டையைப் பெரிதுபடுத்தி, மாணவர்களை இரவிலே 3 மாடிகளுக்கு மேல் ஏறி, அடிக்கத் துணிந்தார்கள். ஸ்தலத்திலே இருந்த அந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கேட்டால், ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஐ.ஜி. அவர்களிடம் சொன்னேன், 20 நாட்களுக்குப் பிறகு ஐ.ஜி. அவர்கள் டெலிபோன் செய்து, போலீஸ் பந்தோபஸ் கொடுக்கச் சொன்னார்கள். பிறகு, அங்கே அமைதி நிலவிற்று. இதற்குக் காரணம், சட்டங்கள் எதைச் செய்தாலும், மேல் மட்ட அதிகாரிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் ? தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அவர்களிடத்திலே உள்ள அலட்சியப்போக்கு இருக்கிறது. அல்லது என்போன்ற ஓட்டு வாங்கினவர்கள் பின்னாலே எஸ். ஐ. அல்லது சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி, அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்கின்ற ஒரு கேவலமான நிலை ரசியல்வாதிகளிடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இத்தகைய பாவமான காரியத்தைச் செய்வதால் தான். எனவே, ஆளுகின்ற கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள், அமைச்சர் பெருமக்கள்: இதைக் கண்டிப்பாக, தங்கள் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், அல்லது இளையபெருமாளாக இருந்தாலும் சரி, அப்படிப்பட்ட

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1981 மே 5]

அநீதியான காரியங்களுக்காக அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது, அவர்களுக்கு சாதகமாக வருகின்றவர்களை நிச்சயமாக கவனிக்கக்கூடாது; இதிலே தைரியமான ஒரு எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். தேர்தல் வருகிறது, ஓட்டு வாங்க வேண்டும் என்று எண்ணத் துனிவார்களானால், நீதி செத்துவிடும். இந்த நிலைமைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களும், நம்முடைய அரசாங்கமும் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

அதைப்போல வ போலீஸ் பிரிவிலே தமிழ் நாட்டில் ஸ்பெஷல் போலீஸ் பிரிவு, ஆயுத போலீஸ் பிரிவு இருக்கிறது. நிர்வாகத்தை நடத்துகிற பிரிவு இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் போலீஸ் பிரிவில் 15 ஆண்டுகள், 18 ஆண்டுகள் அவர்கள் அதிலே இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அப்படியில்லாமல் 5 ஆண்டு 6 ஆண்டு ஆன பிறகு அவர்கள் மாற்றுத் தொழிலுக்கு செல்கிற நிலைமை இருந்தால் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் தற்போது அனாதை போல இருக்கிற அவல நிலை மாறும். அத்தனை பேருக்கும் வீடு வசதிகள் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய குடும்பம் அநாதையாக விடவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 15 ஆண்டு, 18 ஆண்டு என்று இருப்பதை 5 ஆண்டு, 6 ஆண்டு என்று இருக்குமானால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ததாக இருக்கும். மாற்றுத் தொழில் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிற ஒரு புதிய நிலைமையை உண்டாக்கலாம். இது கேரளா மாநிலத்தில் அமுலிலே இருக்கிறது. அதைப்போல நாமும் செய்யலாமென்று அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று இருக்கிற நிலையிலே குற்றப் பிரிவுகள் அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் அரசு எத்தனை சட்டங்களைப் போட்டாலும் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகள் உடனடியாகச் செய்யவில்லை என்ற குறை தான் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமைக்கு ஒரு தனி ஸ்பெஷல் போலீஸ் அமைப்பை உண்டாக்கி எங்கெல்லாம் தொழில் துறை நடக்கிறதோ அங்கே இருக்கிற தொழிற்சங்கத்திலிருந்து அவர்களுக்குத் தகவல் வருகிறபோது உடனடியாகச் சென்று விசாரித்து அதில் தொழிலாளர்கள் சார்பில் தவறு இருக்குமானால் அவர்களைக் கண்டிக்கவும்; அல்லது முதலாளிகள் மேனேஜ்மெண்ட் மீது தவறு இருக்குமானால், சட்டங்கள் இப்படி இருக்கிறது, ஏன் இதை அமுல் நடத்துவதற்குத் தயங்குகிறீர்கள்? ஏன் காலதாமதம் செய்கிறீர்கள் என்று தெரிந்து உடனடியாக அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவது, முடிய வில்லை என்றால் சட்டப்படி அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களது உரிமையைப் பாதுகாத்து உதவிட வேண்டும். இன்று தொழில் துறையில் அ மதியற்று இருக்கிற நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தலைவர்களை



1981 மே 5]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

கூப்பிட்டு அழைத்து பேசி, முடிவு செய்தால் இதுபோன்ற நிலைமையை மாற்றலாம். நீதி நிர்வாகம் என்று வருகிறபோது நீதித் துறை எப்படி போனாலும், நிர்வாகத் துறையிலே இருக்கிற முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்ற போலீஸ் பிரிவினர் அதை செய்வதிலே தவறக்கூடாது. என்பதைக் கூறி, அரசு இதை செய்வதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து பொய் வழக்குகள். இது வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்த ஒரு சட்டம். நான் சென்ற வருடம் கேட்ட போது அது நீக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். மாதம் இறுதியில் 30-ஆம் தேதி வந்து விட்டால் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் உள்ளவர்கள் இத்தனை கேஸ்கள் தொடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஒழுங்காக காவல்துறையின் சட்டத்தை அமல் படுத்துகிறார்கள் என்று எண்ண முடியுமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஒரு கேஸ் கூட போடவில்லையோ? அவ்வளவு உத்தமர்கள் இங்கே இருக்கிறார்களா? என்று எல்லாம் மேல் அதிகாரிகள் கீழுள்ள அதிகாரிகளை விரட்டிக்கேட்கிற நிலை இருக்கிறது. அதனால்தான் காரணம், காரியம் கூட தெரியாமல் எவனெல்லாம் அழுக்குச் சட்டபை போட்டானோ, எவனெல்லாம் கோர்ட்டுகளில் வக்கீல் வைத்து வாதாட முடியாத நிலையில் இருக்கிறானோ, அவனையெல்லாம் பஸ் ஸ்டான்டிலே, ரோடிலே பிடித்துக் கொண்டுபோய் கேஸ் போடுகிற அவல நிலை இருக்கிறது. நான் ஒரு சமயம் ஐ.ஜி. அவர்களை கேட்ட போது ஐ.ஜி. அவர்கள் அந்த நிலைமையை மாற்றி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நேற்று இரவு கூட அந்த அவல நிலைமை நடைபெற்றது. சிதம்பரத்திலே கூலித் தொழிலாளர்கள் நேற்று இரவு பஸ் கிடைக்காமல் இருந்தார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் நெல்லை நடுத்தெருவில் போட்டுவிட்டு, அவர்கள் மீது சந்தேக கேஸ் என்று போட்டு அவர்களை அடைக்கிறார்கள். ஏன் இதை சொல்கிறேன் என்றால் நாம் போடுகிற சட்டங்கள் அதிகாரிகள் மேல் மட்டத்திலே இருந்து ஒழுங்காகச் செய்யவில்லையா? அல்லது கொடுத்தும் இந்த அவல நிலையை உண்டாக்குகிறார்களா? அப்படி இருக்கிற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல ஐ.ஜி. அவர்கள் கூட அரசாங்கத்திற்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எல்லாம் தெரியும் என்று இல்லாமல், அதற்காக ஐ.ஜி. ஆகவோ, அல்லது நிர்வாக அதிகாரியை உருவாக்கி இப்படி அரசியல்வாதிகள் தவறான முறையில், தகாத முறையில், அநீதி செய்தவர்களுக்கு, அக்கிரமம் செய்தவர்களுக்கு, சமூக விரோத செயல்களைச் செய்தவர்களுக்கு சிபார்சு வருவார்களானால், அதற்கான ஒரு குறிப்பேடு வைத்து அப்படிப்பட்ட காரியங்களை யார் செய்தார்கள் எந்த சட்டம் என்ற உறுப்பினர்கள் செய்தார்கள்; என்பதை தெரிந்து இந்த அவையில் பகிரங்கமாக படிக்கவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் அக்கிரமம் செய்பவர்

களுக்கு உதவியாக வருகிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் செயல்கள் குறையும்; அதனால் நீதி ஒழுங்காக நிலை நாட்டப்படும்; நிர்வாகத்திலே தவறில்லாமல் இருக்கும். அது எந்த கட்சிக் காரர்கள் ஆனாலும் சரி; இளையபெருமானானாலும் சரிதான். அதை பகிரங்கமாக செய்கிற துணிவு அரசாங்கத்திற்கு வந்தாலொழிய இந்த நிலைமையை சீர் செய்ய முடியாது.

அடுத்து சாராயக் கடை, கள் கடை; ஏதோ கொடுக்கப்போகிறோம் என்று முடிவு செய்தார்கள். இதற்கு 28 பேர்தான் கள் கடையை நிறுத்த வேண்டும் என்றார்கள். இதர பேர்கள் சேர்ந்து இந்த சபையில் திறக்கவேண்டுமென்று செய்து விட்ட பிறகு, அதற்குள் போகவில்லை நான்; ஆனால் ஏலம் விடப்படவில்லை. ஆனால் வழங்கியவர்கள் போக, வழங்காதவர்கள் தெருவெல்லாம் விற்கிறார்கள். ரோடெல்லாம் விற்கிறார்கள். பள்ளி நிலையத்திற்கு பக்கத்திலே விற்கிறார்கள். கல்லூரி பக்கத்திலே விற்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டம் என்ன செய்கிறது? நம்முடைய நிர்வாக அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ப்ளையிங் ஸ்குவாடு வைத்திருக்கிறோம் என்று கூட சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அப்படி செய்யாததற்கு காரணம் என்ன? அப்படிச் செய்து விட்டு மீண்டும் அதே நபர் ஒரு நாள் கோர்ட்டிற்கு வந்து அபராதம் கொடுத்துவிட்டு மறுநாள் காலையிலிருந்து 15 நாட்களுக்கு ஒழுங்காக விற்கிறார். பிறகு 16 நாட்களுக்குப் பிறகு அவரே வந்து மாமூல் பணத்தைக் கட்டிவிட்டு போய்விடுகிறார். மாமூல் வாங்குவதில்லை என்று போலீஸ் நிலையங்களில் சொல்வதற்கு இந்த அரசுக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? வாங்குகிறார்கள் என்ற உண்மை தெரிந்தால் தெரிந்தவர்கள்மீது எத்தனை அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அது எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதானது அல்லது இப்படித்தான் இருக்கும் என்ற அலட்சியப் போக்கானது மேலும் மேலும் குற்றங்களை அதிகரிக்கிறது, சட்டத்தை அவமானப்படுத்துகிறது. சட்டத்தை உண்மையாக அமல்படுத்தக்கூடிய ஒரு 5 சதவிகித நல்ல அதிகாரிகள்கூட மந்திரிகள் கேட்கவில்லை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கவில்லை, 95 சதவீத அதிகாரிகள் கேட்கவில்லை நமக்கு ஏன் கெட்ட பெயர் என்று அந்த நல்ல அதிகாரிகூட இம்மியுன் என்று சொல்வார்களே அந்த நிலையிலே சொரணையற்ற நிலையிலே தங்களுடைய அறிவை மழுக்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலைக்கு அரசு தான் காரணம். எந்த கட்சி பொறுப்பு ஏற்கிறதோ அந்தக் கட்சிதான் பொறுப்பு. மத்திய சர்க்காரையோ மாநில சர்க்காரையோ சொல்வதில் பயனில்லை, யார் நிர்வாகத்திலே இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பொறுப்பேற்கவேண்டும்



1981 மே 5]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

அடுத்து தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம். நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். செய்வது எல்லாம் செய்தாலும் அமல்படுத்தவில்லை. இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால் டி.ஜி.ஜி. லெவலில் ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் கேஸ் கொடுக்கப்பட்டால் இதைத்தவிர உங்களுக்கு வேறு வேலை இல்லையாடா போங்கடா என்று சொல்லக்கூடிய அவல நிலைமை தான் இன்று இருக்கிறது. டி. ஜி. ஜி. லெவலில் அதிகச் சம்பளம் கொடுத்து நிர்வாகத்தில் நீதியை நிலைநாட்ட ஏற்பாடு செய்தும் ஒன்றும் நடக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒன்று நாம் கடைமையைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையானால் டி.ஜி.ஜி-க்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதை நிறுத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு பணமாவது மிச்சமாகும், அவர்களுடைய அறிவும் திறமையும் வேறு வகையிலே பயன்படும். இருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படியும், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டப்படியும் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டப்படியும் எந்தப் போலீஸாரிடத்திலே கொடுத்தாலும் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற நிலையும் உமைப்பும் இருக்கிறது. ஆனால் ஒருவரும் தானே எடுப்பதில்லை, சட்டப்படி இருக்கிறது. ஆர்டிகிள் 17 இன் பிரகாரம் அன்டச் சபினிட்டி இஸ் அபாலிஷ் என்று சொன்னார்கள், இட் எக்சிஸ்ட் இன்ஆல்பி ல் ஸஸ் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை போலீசார் தானே என்று இந்த கிராமத்திலே தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. நான் இந்தக் கிராமத்தைப் பார்த்த போது இந்த கேஸை எடுத்தேன் அவர்களைத் தண்டித்தேன் என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்கள் ஒன்றுகூட அப்படிச் சொல்ல முடியவில்லை. எந்த ஆட்சியையும் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. அது பின்னாலே இருந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி பின்னாலே இருந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நாளைக்கு வரப்போகிற ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம், அது மதிக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமையைத்தான் நாம் சொல்லவேண்டியவர்களாக இன்று இருக்கிறோம். குறிப்பாக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலே இடையாத்தூர், கடம்பத்தூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருமுல்லைவாயில் இத்தனை கிராமங்களில் அக்கிரமம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் திருக்கழுக்குன்றத்திலே தக்க நேரத்திலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை யென்றால் அந்த ஊரே தீப்பற்றி எரிந்திருக்கும். தக்க நேரத்தில் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் அரசியல் கட்சிகளாருக்கு என்ன கூறுகிறார்கள், போர்க் கம் போல் இருக்கிறது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. அரசு என்ன செய்தது அப்படி ஸ்டேமென்ட்டைக் கொடுத்தவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருக்கட்டும், அவர்கள் தி. மு. க. வாக இருக்கட்டும் அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கட்டும், அல்லது அண்ணா தி. மு. க. வாக இருக்கட்டும், அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருக்கட்டும் அந்த நிலைமையை செய்ததற்கு போர்க்கால யுத்தம் போல் இருக்கிறது என்று ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்தார்களே அரசு என்ன தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1981 மே 5]

அப்படிப்பட்ட தவறான கருத்துக்களை அரசின் மீது பழியான நிலைமைகளை கடமையாற்றுகிறவர்களைத் தவறாகச் சொல்கிற போது கோர்ட் மாகவோ அல்லது நேரிலோ கூப்பிட்டு விசாரிக்கக்கூடிய நிலைமையை நான் எடுக்கவில்லையென்றால் இப்படி தவறாகச் சொல்லிவிட்டு தங்கள் அரசியல் லாபத்திற்காக அல்லது ஜாதி வெறியைத் தூண்டிக்கொண்டு அல்லது ஜாதி இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று பத்தாம் சலியாக இருந்து கொண்டு அண்ணா பெயரையும், பெரியார் பெயரையும், காமராஜ் பெயரையும், காந்தி பெயரையும் சொல்லி பொது மக்களை ஏய்க்கின்ற கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு அரசு வாளா இருக்கிறதா? ஏன் மௌனமாக இருக்கிறீர்கள்; நாம் இப்படியே நிலைத்திருப்போம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? நாம் நிலைக்கவில்லை, இருக்கிற காலவரையிலே செய்யவேண்டிய காரியங்களைத் தவறின்றிச் செய்தோம் என்ற நல்ல பெயரை முதல்வர் வாங்க வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதில் 72 முதல் 77 வரையில் மொத்தம் இருக்கிற நம்முடைய பணியாளர்கள் 55,525 பேர்கள் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வேலை செய்திறார்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அரசியல்சாசனப்படி கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்திலே மாநில மத்திய அரசுகளின் உத்தரவின்படியும் அவர்களுக்குப் பதவிகள் கொடுக்கப்பட்டதா அதையும் கொடுத்தால்தானே தெரியும். ஏழைகளுடைய அரசு, அதிகிராவிட அரசு என்று சொல்கிற அரசு இத்தனை அரசும் கொடுக்கவில்லை, எங்களுடைய அரசு காலத்திலே இத்தனை பதவி உயர்வுகளைக் கொடுத்தோம், இத்தனை புதிய பதவிகளைக் கொடுத்தோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் மாரட்டுக்குரிய குறிப்பாக இருக்கும். கொடுக்கப்படவில்லை. அவை அமுல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, செல்வார்கள் என எண்ணுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

அதைப்போலவே போலீஸ்காரர்களுடைய பிள்ளைகள் போலீஸ் தேர்வு நடக்கிறபேது வந்தார்கள், மற்ற ஏழைகளுடைய பிள்ளைகளும் தேர்வுக்கு வந்தார்கள்.

அவர்களுக்கு உத்தரவு போட்டு, சட்டை, பெட்டி, துணி அத்தனையையும் கொண்டுவாருங்கள் என்ற உத்தரவையும் கொடுத்து விட்டு, அவர்கள் வந்தவுடனே மறுநாள் உங்களுடையெல்லாம் தள்ளுபடி செய்துவிட்டோம். போய்விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்குப் பல தொல்லைகள் இருந்தாலும் நான் கொடுத்த குறிப்பை நிச்சயமாக நினைவில் வைத்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் அந்தக் குறிப்பின் ஜாபிதாவையே கொடுத்தேன். அவர்களும் மிக



1981 மே 5]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

மன்முவந்து உரிமையோடு சொன்னார்கள், நிச்சயமாக அவர்கள் குறைகள் கவனிக்கப்படும் என்று. ஆனால் இன்றளவிலேயும் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலமைச்சரவர்கள் அவர்கள் உரையிலே நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

டி. ஐ. ஜி.-க்குள்ளே அல்லது அசிஸ்டண்ட் கமிஷனருக்குள்ளே அல்லது திறமையைச் சோதித்துப் பார்க்கின்ற உயர்மட்ட அதிகாரிகளில் 'ஏ' என்பவருக்கும் 'பி' என்பவருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கோபத்தின் காரணமாக இந்த ஏழைப் பிள்ளைகள் அலைக்கழிக்கப்படுவது தர்மம்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதன் உள்ளே ஆழமாகச் செல்ல நான் விரும்பவில்லை. 'ஏ' என்ற உயர்மட்ட அதிகாரிக்கும், 'பி' என்ற உயர்மட்ட அதிகாரிக்கும் இருக்கின்ற மனக் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக, 'ஏ' எடுத்தது செல்லாது, என்கிறார் 'பி'. 'பி' எடுத்தது செல்லாது என்கிறார் 'ஏ'. இப்படிப்பட்ட அவல நிலையினால் நிரபராதியான ஏழைப் பிள்ளைகள் குறிப்பாக போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களினுடைய பிள்ளைகள் இந்த அவல நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, பெண் போலீஸ் படையிலே பெண்களைத் தேர்ந்து எடுத்தார்கள். சில பெண் குழந்தைகள் தாங்கள் பார்த்த உத்தியோகத்தைக் கூட விட்டுவிட்டு வந்தார்கள் என்று அமைச்சரவர்களிடம் சொன்னேன். ஆகவே, நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கிடைத்தது என்று நம்முடைய முதல்வரவர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னதினால் நான் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் இன்னும் சில பெண்களுக்கு உத்தரவு கிடைக்கவில்லை. அவர்களைப் பற்றி உடனடியாக நாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் கலவரம் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் தனிப்பட்ட மனிதர்களால் ஏற்பட்ட ஒரு அவல நிலை; தனிப்பட்ட இரண்டு குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலை; அதை ஜாதிக் கலவரமாக மாற்றுவார்களா என்பது பற்றி எனக் கொண்டும் தெரியாது. முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே நேரில் சொன்னபொழுது நியாயம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் முதலமைச்சரவர்கள் இந்த சுவையிலே இரண்டு மூன்று சமயங்களிலே இரண்டு மூன்று விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது உண்மையிலேயே ய என்னுடைய மனம் புண்பட்டது. எப்பொழுதுமே நேரிடையாகச் சொல்லி, கெட்ட பெயர் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்; அதனால் எத்தனை தொல்லைகள் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று தொல்லை அடைந்து கொண்டிருக்கிறேன். நியாயத்தை அடைய விரும்பினால் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1981 மே 5]

முதலமைச்சரவர்கள் வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பற்றி சொல்லும்போழுது கூடச் சொன்னார்கள். மற்ற சமுதாயத்தார் கோப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோப்படுவதாம்; நீங்கள் கொண்டுவரும் நல்ல திட்டத்தை ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்வார்கள். மற்ற சமுதாயத்தினருக்கின்ற நல்லவர்களைத் தவிர—அந்த நல்லவர்கள் என்பதும் 5 சதவீதம்தான். ஆனால் 95 சதவீதம் பேர் இதைக் கூடாது என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆகவே, வீடு கட்டும் திட்டத்திலே நாங்கள் விடுபட்டது தர்மம் அல்ல; நியாயம் அல்ல.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தப் பதவியை, அரிசன நல அமைப்புத் துறையை, ஒரு அரிசன நல அமைச்சரிடம் கொடுப்பதைவிட முதலமைச்சரேதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மனிதருக்கு மனிதர் ஒரு உண்மை உயர்வு தனித் தன்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதை இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. எம்.எல்.ஏ.க்கள் எல்லோரும் எம்.எல்.ஏ.க்கள்தான். நான் அவர்களைக் குறை கூறவில்லை. ஆனால் அவர்கள் செய்யும் பணிகள், அவர்கள் செய்யும் வகையான நல்ல காரியங்கள், ஆற்றல்கள், அவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துத்தான் அமைச்சர் பெருமக்களோ அல்லது அதிகாரிகளோ நீதி உதவி வழங்குகின்ற நிலைமை வரும்பொழுது, உதவி செய்கின்ற நிலைமை வரும்பொழுது எதற்காக வருகிறார்கள், சுயநலத்தோடு வருகிறார்களா, யாருக்காவது ஏஜெண்டாக வருகிறார்களா என்று நினைத்துப் பார்க்குத்தான், அது உண்மையாக வந்தால், உறுதியாக வந்தால், நியாயமாக வந்தால் கடமையைச் செய்கிறார்கள். அதுபோலவே நல்லதொரு இளைஞர் அமைச்சராக இருப்பதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன்; வாழ்த்துச் சொல்கிறேன். ஆனால் இந்த அவல நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால் இந்தப் பணியை அவருடைய கையிலிருந்து முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால் ஒழிய இந்தப் பணி சிறக்காது; இந்தப் பணி நடக்காது; நான் அனுபவ ரீதியாக இதனைச் சொல்கிறேன். 1952ஆம் ஆண்டு முதல் நான் ஒவ்வொரு முதலமைச்சரிடமும் கேட்டு வருகிறேன். நீங்கள் இந்தப் பணியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், தவறு இருந்தால் தாராளமாக எங்களைக் கேளுங்கள்.

டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசர் என்பவர் ஆர். டி. ஓ. ரேங்க்தான். தாலுகா தாசில்தாரும் ரெகுலர் தாசில்தார் ரேங்க்தான். ஆனால் அரிசன வெல்பேர் தாசில்தார் என்று சொன்னால் எந்தக் கிராமத்துக் கணக்குப்பிள்ளையும், மணியமும் மதிப்பதில்லை; ஆனால் கணக்குப்பிள்ளையும், மணியமும் இப்பே முது இல்லை. புதிதாக வரும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் கூட அவரை மதிக்க மாட்டார். அவரை ஒரு தீண்டத்தகாத அதிகாரியாக நினைக்கிறார்கள். இதை மறைப்பதில் பயன் இல்லை. தோட்டி, தல்லாயாரிகூட அவர்களை மதிப்பதில்லை. ஆகவே, முதல் அமைச்சரிடம் இந்தத் துறை இருக்குமேயானால் முதலமைச்சர் உதவி எல்லோருக்கும் தேவை, இளையபெருமாள் உள்பட—ஆகவே



1981 மே 8]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

முதல் மச்சர் கொல்கிறார் என்றால் உடனே அதற்கொரு மதிப்பு வந்து அந்தக் காரியத்தை முடித்துக் கொடுத்தால் முதலமைச்சரிடம் நல்ல பெயர் வாங்கலாம் என்ற எண்ணம் கொண்டு காரியத்தைச் செய்வார்கள். காரியம் செய்யவேண்டுமென்று கட்டமிருந்தாலும் முதலமைச்சரின் பார்வையிலே இருந்தால் அது நடக்கும், அதைச் செய்யத் தவறினால் இந்த மக்களுக்குச் செய்கின்ற சட்டமைகளுக்காக எத்தனை கோடி செலவிட்டாலும் அது சேர வேண்டிய மனிதர்களுக்குப் போய் சேராது என்பதைச் சொல்கிறேன்,

அதுபோல, இராமநாதபுரம் கலவரத்திலே முதல்வரவர்கள் ஏன் எங்களையெல்லாம் விட்டுச் சென்றார்கள் என்று கேட்கத்தான் வேண்டும் என நினைக்கிறேன். மக்களுக்கு, யார் முதல் மச்சரோடு வருகிறார்களோ, யார் ஜி.ஜி.யோடு வருகிறார்களோ, யார் எஸ். பி. யோடு வருகிறார்களோ, யார் கலெக்டரோடு வருகிறார்களோ அவர்களை வைத்துத்தான் அவர்களின் கீழ் இருக்கிற அதிகாரிகள் கணக்குப் போடுகிறார்கள்.

இந்த இந்திய மண்ணினுடைய, பாவ மண்ணிலே பிறந்த மனிதன் எவ்வளவு கல்லூரிப் படிப்பு படித்தும், சுயன்டிபிக்காக படித்தும் குஜராத்திலே ரிசர்ச் செய்த டாக்டர் ஆப்பரேஷன் தியேட்டரிலே உட்கார்ந்து ஆப்பரேஷன் கத்தியை எடுத்தார், அந்த சமயத்தில் நோயாளி மாது கேட்டிறார், இந்த டாக்டர் என்ன ஜாதி என்று, அருகிலுள்ளவர்கள் அரிசன் என்றார்கள். நான் செத்தாலும் பரவாயில்லை; நான் அவன் கையால் ஆப்பரேஷன் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று வெளியே போய்விட்டார். 1980-ல் வந்த செய்தி, ஆகவேதான் இதைச் சொல்கிறேன். இந்த நிலைமையில் அவதியான இடத்தில் நாம் இருப்பதால் முதல் அ. மச்சரோடு இளையபெருமாள் சென்றால் அல்லது முதல் அமைச்சரோடு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அ.தி.மு.க எம். எல். ஏ.க்கள் அல்லது காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.க்கள் சென்றால் ஒரு அரிசன் மகன் சென்றால் நிச்சயமாக அதை மக்கள் கவனிப்பார்கள்.

இக்கலவரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் ஒன்று பின்தங்கிய சமுதாயம், மற்றொன்று ஆதிதிராவிட சமுதாயம். இவர்கள் இரண்டு பேரும் கலந்து சென்றால் அங்கே கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்வார்கள். அது என்னுடைய எண்ணம் நான் அனுவர்த்தியாகச் சொல்கிறேன். அப்படி இல்லையானால், ஒரு சாராரைக் கூப்பிட்டுச் சென்றால் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? ஒகோ, அந்தச் சமுதாயத்திற்கு முதல்வருடைய கண்பார்வை இல்லை, ஆகவே நாம் செய்யலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சுதந்திரத்திற்கு முன்பும் சரி, சுதந்திரத்திற்குப் பின்பும் சரி, பின்தங்கிய மக்கள், படிப்பற்றவர்கள், ஏழை மக்கள், உள்ள பகுதி. வறட்சி பூமி. அவர்களுக்குக் கடுமையான கோபம் தெரியுமே ஒழிய, கோபத்

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1981 மே 5]

தினுடைய எல்லையின் முடிவு என்ன என்று தெரியாத மக்கள், அவர்களை நீங்கள் வாழவைக்க வேண்டுமென்றால், பொருளாதாரத்திலே அவர்களை உயர்த்துவதற்கு இந்தத் தமிழ்நாடு ஜில்லாக்கள் அத்தனையையும் ஷட், அந்த ஒரு ஜில்லாவைத் தனியாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

தர்மபுரியிலே எங்கிருந்து வந்தாலும், கூலிச்சட்டத்தை அமுல் படுத்தாதவர்கள் என்ற பெயரால், நக்சலைட் என்ற பெயரால், மூதலாளிகள் என்ற பெயரால், தொழிலாளிகள் என்ற பெயரால் கம்யூனிஸ்ட்கள் என்ற பெயரால், தவறான விஸ்டுகளைப் போலிஸ் அதிகாரிகளிடம் கொடுத்ததனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உண்டு. ஆனால், எல்லாம் பொய் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், கொடுத்த வழக்குகளிலே 90 சதவீதம் தவறு. 10 சதவீதம் தான் உண்மை, அதிலே பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பின்தங்கிய மக்கள், ஆதிதிராவிட மக்கள் என்பது என்னைவிட அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த உண்மையை நீங்கள் பார்க்கத் தவறுவிர்களானால், எங்களுக்கிழைக்கப்பட்ட அநீதி அது, அது சரியானதாகாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதை முறைப்படுத்த வேண்டும்.

இப்பொழுதிருக்கிற நிலையில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியின்மை குறைவாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்வோம். அதற்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும், எந்த அரசியல் கட்சிக் காரணமாக இருந்தாலும் சரி. இப்போது காவல் துறையிடம் போதிய ஸ்ட்ரெங்த் கிடையாது. வேலைப் பளு நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்ட்ரெஞ்சுகளில் எல்லாம், இந்த ஜாதிக்களில் எல்லாம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றவர்கள் அரசியல் தலைவர்கள்தான், படித்தவர்கள்தான், படித்து, பட்டம் பெற்றவர்கள்தான். அவரவர்களுக்கு ஜாதி வெறியும், மத வெறியும், அரசியல் வெறியும் இருக்கிற காரணத்தால், மறைமுகமாக தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை ஒத்துக் கொண்டுதான் தீர வேண்டும். இல்லையென்றால், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்கிறோம் என்று பொருள். இந்த அவல நிலையை போக்குவதற்கு இன்றைக்கிருக்கிற 55,000 அல்லது 60,000 ஸ்ட்ரெங்த் போதாது. அது இரண்டு மடங்காக்க வேண்டும். வேலையை அதிகமாக்கிவிட்டு, வேலைப் பளுவை உயர்த்திக் கொடுத்துவிட்டு, வேலை செய்கின்ற ஆட்களை உயர்த்தாமலிருந்தால் எப்படி இத்துறை வேலை செய்ய முடியும்? ஒரு ஸ்டேஷனிலே 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்கள் காட்டுக்குப் போய் விடுகிறார்கள், 5 பேர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் விடுவார்கள். 4 பேர் லீவு போட்டு விடுகிறார்கள். ஒரு பெரிய கலவரம், 2,000, 3,000 பேர்கள் நடத்தினால், என்ன செய்வது? ஒரு ஸ்டேஷனுடைய எல்லை குறைந்தபட்சம் 25 சதுர மைல், அதிக பட்சம் 30 சதுர மைல், 40 சதுர மைலுக்கு வருகிறது. அதுவும் கிராமாந்தரப் பகுதியிலே பஸ் போகாது, ரோடு இல்லை, சைக்கிளில்தான் போக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை



1981 மே 5]

[திரு. எஸ். இளையபெருமாள்]

இருப்பதனால், அந்த மக்கள் திட்டலாம், மக்கள் எல்லாம் செய்வார்கள் என்று ரொம்ப வேதாந்தம் பேசலாம். ஆனால், நடைமுறையிலே மக்களைக் கெட்டவர்களாக, பொய்ப் பிரச்சாரத்தினால் ஆக்கக் கூடாது. ஆண்டவன் பெயரிலே இருந்த நம்பிக்கையை அரசியல் வாதிகள் கெடுத்துவிட்டோம். சட்டத்திற்கு இருந்த மரியாதையை நாம் கெடுத்து விட்டோம். ஆக, சட்டத்தின் மீது நம்பிக்கை போய்விட்டது. ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கையும் போய்விட்டது. அநாதையாக ஆகிவிட்டார்கள். அநாதையாக இருப்பவர்களை அரசுதான் கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்க சிப்பந்திகள்தான் கண்காணிக்க வேண்டும். இருக்கிற ஸ்ட்ரெங் துருமானதல்ல. அதை இரண்டு மடங்கு மாற்றினால் தவறில்லை. அவைகளைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜாதி கலவரம் எங்கு தோன்றினாலும், அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், எந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், அவர்களுக்குக் கூட்டு அராஜகம் போடுவோம் என்ற ஒரு கடுமையான முறையை, நடவடிக்கையை அரசு கொண்டு வந்தால்தான், அதிலே தவறு செய்பவர்கள் திருத்தப்படுவார்கள்.

பக்கத்திலே செங்கல்பட்டு ஜில்லா திருமுல்லைவாயில் என்ற ஒரு கிராமம். அரிசன சகோதரர் கொல்லப்பட்டார். ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இரண்டு பேர் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால், கடந்த 15 நாட்களுக்கு முன்பு இன்னொரு உயர்ந்த ஜாதி சகோதரர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார், அல்லது தானாக இறந்தார், எப்படியோ இறந்தார். ஆனால், ஒரு கிராமத்தையே அடித்து, ஊரை விட்டுத் துரத்தி விட்டார்கள். போலீஸ் அதிகாரம் இப்படி செய்கிறது. அது முறையாக இருக்கிறதா? என்ன காரணம்? நன் ஐ.ஜி. அவர்களிடம் சொன்னேன், அவர் இனிமேல் நடக்க மல் கவனிக்கிறேன் என்றுதான் சொன்னார். நான் எதையும் கீழ் மட்டத்திலே சொல்லாமல், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் பெயரில், குறை கூறுவதற்கோ அல்லது முதல்வர் மேல் பழி சுமத்துவதற்கோ இதைச் சொல்லவில்லை. நான் பேசிய அத்தனையும் கீழ்ப்பட்ட அரசு அதிகாரி முதல் உயர்மட்ட அதிகாரி வரை சொல்லி. பயனற்ற நிலைமையில் தன் இங்கு வந்து சொல்கிறேன்.

நன்கடைசியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கும்பகோணம் கல்லூரியிலே கடந்த 10 ஆண்டுகளாக ஜாதி கலவரம். அதைத் தூண்டி விட்டு விடுகிறார்கள். அப்படித் தூண்டி விடுகிறவர்கள் கலெக்டரிடம் நல்ல பெயர் வாங்குகிறார், பெரிய போலீஸ் அதிகாரியிடம் நல்ல பெயர் வாங்குகிறார். போலீஸ்காரர்களுக்குத் தெரிகிறது இளையபெருமாள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இளையபெருமாள் என்று தெரிகிறது, ஏன் ஏன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்காமல் எனக்குப் பயந்து

[திரு. எஸ். இளையபெருமாள்]

[மே 5, 1981]

கொண்டோ, அல்லது என்னுடைய சக்திக்குப் பப்பந்து கொண்டோ நடைமுறையில் செயல்படுகிறார்கள். அங்கு ஒரு நல்ல பே லீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். அவரை மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னேன். மாற்றிவிட்டார்கள் அவர் கஸ்ட்ரோஸ் செய்த தற்குத் தண்டனை அவரை ஊரை விட்டுத் துரத்தியுள்ளார்கள். இந்த நிலைமை இருப்பதனால், நம்முடைய முதல மச்சர் அவர்கள் தீர்க்கமாக இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு இந்த நிலைமையிலே அதிகாரிகளை, கான்ஸ்டிபிள்களின் ஸ்ட்ரெந்தை உயர்த்தி, சட்டத்தை உடனடியாக அமுல்செய்து சட்டத்தின் குறுக்கே நிற்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு பேசுதந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11.00)

திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான காவல்துறை தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனது கருத்துக்களை எடுத்து இயம்புகிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட, குற்றங்கள் நடைபெறா வண்ணம் தடுத்தல், குற்றங்களைத் துப்புத் துலக்கு தல் ஆகிய பணிகளோடு மாநில மக்களுக்கு ஆற்றும் பொதுவான பணிகளைத் தமிழ்நாட்டு காவல் துறை சீரும் சிறப்பாகவும் செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதனை இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வளர்ந்து வரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப, குற்றங்குறைகள் நிறைந்து வந்த எனது கோட்டமான அரியலூரிலும், அதைச் சுற்றிய காவல் துறை அலுவலகங்களிலும் இன்று இளம் துடிப்போடு இருக்கின்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமித்த மக்குப் பாராட்டுகிறேன். அங்கு நடைபெறும் கொடுமையான செயல்களைப் பற்றி நான் அரசினுடைய கவனத்திற்கு பலமுறை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதிகாரிகள் கவனத்திற்கும் பல முறை தெளிவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதனால் அங்கே இளமைத் துடிப்போடுகூடிய சப்-இன்ஸ்பெக்டரைப் போட்டதற்கு, அந்த புரட்சிகரமான திட்டத்தின்படி போட்டதற்கு என்னுடைய பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் குறிப்பாக இரும்புலிக்குறிச்சி, பொன் பரப்பு ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்ட மாடெரும் கலவரங்களை அடக்குவதற்கு காவல்துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டதன் காரணமாக அங்கே இன்றைக்கு அமைதி நிலவுகிறது. அந்த அமைதியை ஏற்படுத்தித் தந்த புரட்சித் தலைவர், பென்மனச் செம்மல் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு என் இதயபூர்வமான



1981 மே 5]

[திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி]

நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வேன், இப்படிப்பட்ட சமூக விரோத செயல்களைச் செய்கின்ற சமூக விரோதிகளை உடனடியாகக் கைது செய்ய வேண்டுகிறேன்.

இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 150 காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்கும்படி ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள் அதிலும் குறிப்பாக நல்லவர்களுக்கும், விளையாட்டு வீரர்களுக்கு முதலிடம் தந்து அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். திறமை உள்ளவர்களுக்கு சற்று உயரமோ அல்லது பாடியோ குறைவாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் அதிலே எக்சம்ப்ஷன் கொடுத்து அவர்களை நியமிக்கவேண்டுகிறேன்.

குறிப்பாக நமது மாநிலத்தில் அனைத்துத் காவல் நிலையங்களிலும் தனி பெண் பிரிவு ஏற்படுத்தக் கூடுதல் பணியாளர்களுக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதை வரவேற்கின்றேன். குற்றங்கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன, குற்றங்களைத் துப்புத் துலக்குதல், களவாடப்பட்ட சொத்துக்களை மீட்டல் ஆகிய முயற்சிகளில் தமிழ்நாடு காவல் துறை மற்றைய மாநிலங்களைவிட சிறப்பாகச் செயலாற்றுகின்றது என்பதனைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

திவிரவாதிகளின் நடவடிக்கைகளில் இருந்து பொதுமக்களை மீட்க தன்னுயிரையும் தந்து அவற்றை அடக்கிய தமிழ்நாடு காவல்துறை அதிகாரிகள இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, வடார்க்காடு தர்ம்புரி மாவட்டங்களில் காவல் துறையினரால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகு, மக்களுடைய மன அமைதிக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கின்றது.

அதோடு மட்டுமல்ல, வேண்டப்படாத விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் விபரீத விளைவுக்கு வித்திடுமோ என்று நாம் நினைத்த நேரத்தில், திருச்சி மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் செய்த கொடூரமான செயல்களின் விளைவாக அங்கே விவசாயிகளின் வேண்டப்படாத விபரீதப் போராட்டங்களைத் தடுத்து நிறுத்திய திருச்சி மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும், திருச்சி மாவட்டத்தில் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வரும் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று பல போராட்டங்கள், விழாக்கள் இவற்றை அமைதியாகவும், அரசின் நல்ல எண்ணத்திற்குத் தீங்கு ஏற்படாமலும் பாதுகாப்பு அளித்த காவல் துறையினரை இந்த நேரத்தில் பாராட்டுகின்றேன்.

[திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி]

[1981 மே 5]

காவல் துறை பணியின் மீது நாட்டிலும், நேட்டிலும் கொண்டு, காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும், எல்லாக் காவலர்களுக்கும் கடந்த காலத்திலே பல இனிய திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள், நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், காவலர்க்குடும்பங்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படும் மாபெரும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் ஒரு ஆண்டிற்குக் குறிப்பாக 4 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். காவலர்களிடையே பணி உற்சாகத்தை வளர்க்கவும், அஞ்சாமை உணர்வுகளை ஏற்படுத்தவும், நம்பிக்கை உணர்வுகளை ஏற்படுத்தவும் கருதி தீர்ச்செயல்புரியும்போது உயிர் இழந்தவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் சிறப்புக் கருணைத் தொகையாக வழங்க உத்தரவிட்டுள்ளார்கள். காயமுற்றவர்களுக்கு ஆயிரம் முதல் மூவாயிரம் வரையில் கருணைத் தொகை வழங்க உத்தரவிட்டுள்ளார்கள். கடமையைச் செய்யும்போது காயம் ஏற்பட்டு விட்டால், வீரச்செயல் புரிகின்றபோது ஊனமுற்று விட்டால், அவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கருணைத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இத்தகைய மாபெரும் திட்டங்களை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததற்காக நான் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, திருப்பத்தூர் வட்ட ரத்தில் ஏற்பட்ட நக்சலத் கலவரத்தில் உயிரிழந்த காவல்துறை அதிகாரிகளின் குடும்பத்திற்கு மூப்பதாயிரம் ரூபாய் கருணைத் தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அது மட்டுமல்லாமல், காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு மலிவு விலையில் உணவுப்பொருள்கள் வழங்கப்பட்டு வருகிறதோ அதே வகையில் இன்றக்குத் தீயணைப்புத் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் வழங்கப்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக, காவல்துறை இந்திய விலையே—தமிழகத்தில்தான் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது என்று சொல்கிற அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை மாநகரில் 5-ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாடு பல லட்சம் மக்கள் வருகையைக் கொண்டு சீரோடும் சிறப்பாகவும் நடைபெற்றது. பலநாட்டு அறிஞர்களும் குறிப்பாகப் புரட்சித் தலைவரைப் போற்றிப் பாராட்டுகின்ற வகையில் நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டில் பல லட்சம் மக்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அந்தப் பல லட்சம் மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க 8 ஆயிரம் காவல்துறை அதிகாரிகளையும், காவலர்களையும் கொண்டு வந்து விரிவான வகையில் பாதுகாப்புக் கொடுத்து, விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள். செயல்கள் எதுவும் நடைபெறாமல் பாதுகாப்புக் கொடுத்தார்கள். அதற்காக அந்தக் காவல்துறையினரை இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தை இன்றைக்குச் சிறப்புற ஆண்டுகொண்டு இருக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,



1981 மே 5]

[திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி]

செந்துறை காவல் நிலையம் தற்போது ஒரு கூறைவேயப்பட்ட கட்டிடத்தில் உள்ளது. அதற்கு ஒரு நல்ல கட்டிடம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று இதற்கு முன் இரண்டு முறை எடுத்து இயம்பி இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் செந்துறை ஒரு முக்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அந்த இடத்தில் உள்ள காவல் நிலையத் திற்கு ஒரு நல்ல கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும் என்கிற வேண்டு கோளைப் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் உடையார்பாளையத்தில் இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் அவரோடு தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பினால், அது முடியாது. அவருக்கு தொலைபேசி வசதி கிடையாது. வாகன வசதி கிடையாது. ஆகவே, உடையார்பாளையம் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீசுக்கு டெலிபோன் வசதியும், வாகன வசதியும் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செந்துறையில் உள்ள காவலர்களுக்கு குடியிருப்பு இல்லங்கள் இல்லை. இதனால் அவர்கள் பல இடங்களில் குடியிருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் பல சங்கடங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரே இடத்தில் குடியிருப்பு இல்லங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, அந்த முயற்சியில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் தீணைப்பு நிலையம் கிடையாது. ஜெயங் கொண்டத்தில் தான் தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. அதோடு தான் நாங்கள் தேவையேற்பட்டால் தொடர்பு கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் தலைமையிடமான ஆண்டிமடத்தில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையமும், என் தொகுதிக்கு மையமாக உள்ள செந்துறை யூனியனைச் சார்ந்த மாத்தூரில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையமும் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்தகைய சிறப்பான முறையில் இந்த மானியக்கோரிக்கையைத் தந்துள்ளதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மனியக் கோரிக்கையில், இன்றைக்குக்கூடுதல் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடர்படி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துணிப்படி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மலிவான விலையில் இன்றியமையாப் பொருள்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வாடகைப்படி அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது, ஏவலர் நியமனம் தகர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நல்ல மானியக்கோரிக்கையை வரவேற்று, வாழ்த்தி ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

[திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி]

[1981 மே 5]

புன்சிரிப்பை உதிர்கின்ற மழலை தன்னை  
தன் கரத்தில் எடுக்கின்ற எம் தலைவா

எம் புலமை நாவினிலே தமிழைக் கோத்து  
உன் புகழும் வாழட்டும், என்று சொன்னேன்

வாழ்துகின்ற வயது எனக்கில்லை; அதனால்  
வணங்குகின்றேன் தலைவன் என்று உம்மைக்கூறி

நேற்று வரை உன்கரத்தை நம்பி வாழ்ந்தோன்  
வேற்றுமகன் என்றே தான் மாற்றிச்சொன்னான்

தலைவா போற்றுகின்ற வழியினிலே  
நீவீர், வாழ்க! வாழ்க!!

எனக்கூறி, என்உரைக்குத் திரையிட்டு அமர்கிறேன். நன்றி.  
வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-10]

\*திரு. ரா. உமநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் ஆட்சி வந்த பின் போலீஸ் நிர்வாகம் எப்படி கலகலத்து நிற்கிறது என்பதுபற்றி போன மானிய விவாதத்தில் குறிப்பிட்டேன். அதன் பிறகும் நிலைமையில் அபிவிருத்தி இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய நிர்ணயிப்பு. குற்றநிலை கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் காலத்தில் பல திருட்டுகும்பல்களை போலீஸ் அதிகாரிகள் உடைத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. அதே நேரத்தில் வடக்கே இருக்கிற சில மாநிலங்களில் நடந்ததோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் பரவாயில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய மநிலத்தின் நிலவரத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது இந்தக் குற்ற நிலைமை சற்று கவலை தருவதாக இருக்கிறது. அதற்குத் தேவையான புள்ளிவிவரங்களை அரசு சார்பிலே தந்திருக்கிறதென்கை குறிப்பிலேயே பார்க்கலாம். அதையே மீண்டும் நான் செல்லி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அதிலும் பெரிய கேள்விகள், கொலை, திருட்டு, மற்ற குற்றங்கள் எல்லாம் 1979-ஐ விட 1980-ல் அதிகரித்திருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய நடட்டில் இருக்கிற பொருளாதார நிலை இப்படிப்பட்ட குற்ற வளர்ச்சிக்கு ஒரு பின்னியாக இருக்கிறது என்று சொல்வது ஓரளவுக்கு சரியாக இருக்கும் குற்ற நிலைமை அதிகரிப்பிற்கும் இந்தப் பொருளாதார நிலைக்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்பதை ஓரளவுக்கு நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

நாட்டின் அரசியல் பொருளாதார நிலைமையிலிருந்து நமது மாநில குற்ற நிலைமையைப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. இருந்த லும் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்ட லும் குற்ற நிலைமையைக் கண்காணித்துப் பே திய அளவு கட்டுப்படுத்த வில்லை. அந்தக் கண்காணிப்பு என்பது 'சீர்கெட்டு இருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய க ரணம் என்னவென்றால் க வல் துறையினருக்கும் சமூக விரோதிகளுக்கும் இடையே இருக்கும் இணைப்புக்கள்தான். அந்த பிணைப்பு த ன் இந்தக் குற்ற நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமைக்கு முக்கிய காரணம். கொலை, கொள்ளை, வழிப்பறி, திருட்டு மூலம் சமூகவிரோதிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வரும் னத்தில் பங்கு பெறுவதற்கு போலீஸ் நிர்வாகத்தினர் உணர்வுப்பூர்வமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய உறவு இது. இந்த சங்கிலிக் கோர்வையை உடைத்தால், இந்த கூட்டுறவை உடைத்தால் குற்றங்களில் ஒரு பகுதி நிச்சயமாகக் குறையும். பூராவும் போய்விடும் என்று நான் சொல்லவில்லை; ஒரு பகுதி போகும். ஆனால் இந்த இணைப்புகளை போலீஸ் அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் இந்த போலீஸ் இயந்திரத்தின் சகோதரத் துவத்தின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாச்சே. ஆகவே, இந்த போலீஸ்-உறவுகள் சமூக விரோதியைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு விசாரணைக்கமிஷன்' நியமிக்க வேண்டும். போலீஸில் உள்ள இந்த தீய உறவை தீவிரமாகக் கண்காணிக்க இந்தத் துறையுடன் தொடர்பு இல்லாத துப்பறியும் யூனிட் ஒன்றை நியமிக்க வேண்டும் இந்த இரண்டு யோசனைகளையும் கவனமாகப் பரிசீலித்து ஏற்றுக்கொண்டால் குற்ற நிலைமையே ஓரளவு குறைப் பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதைப்போல பிராது கொடுத்தால் வாங்காமல் இருப்பதும், வாங்கினால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இன்னும் நடக்கிறது. 'முழுப் யூசனிக் காயை சோற்றில் மறைத்தால் பிரயோஜனம் இல்லை'. அது இன்னும் தொடருகிறது. நானே எத்தனையோ தடவை வீட்டிலிருந்து தொலைபேசியில் சொல்லியிருக்கிறேன். கம்பிளைன்ட் கொடுத்தால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை வேண்டுமானாலும் எடுங்கள், முதலில் அதை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதைப்போல பணம் கெ டுத்தால் நடவடிக்கை எடுப்பது, இல்லை என்றால் கேஸ் பதிவு செய்வதில்லை; நடவடிக்கை எடுப் பதில்லை என்ற நிலை இன்றைக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நீடிக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அதைப்போல சார்ஜ் ஷீட் போடுவதில் வேண்டுமென்றே தாமதப்படுத்துவதும், போலீஸ் கோர்ட்டிற்கு வராமல் கேஸை இழுத்தடிப்பதும் - இழுத்தடிப்பது அந்த பார்ட்டியை தொந்திரவு கொடுப்பதற்கு - போன்ற முறைகள் தொடருகின்றன. தாமதத்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 மே 5]

திற்கு சிலவற்றில் நியாயமான காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனாலும் பலவற்றிலும் பணத்திற்காகவே இப்படி ஜனங்களை சித்திரவதை செய்கிறார்கள் என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் ஜனங்களை மிகவும் ஏளனமாக நடத்தும் முறை இன்னும் மாறவில்லை. அது மேலும் மோசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். 'லாக்கப்' மரணங்கள் பல நடந்துள்ளன. அவைத் தலைவர் அவர்கள் வடிகட்டியும் 10 லாக்கப் கொலை பிரச்சனைகள் இந்த அவையிலே வந்துள்ளன. வெளியிலே இதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது.

லாக்கப் மரணம் ஏற்படுவதை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த என்னுடைய யோஜனை என்னவென்றால், லாக்கப்பில் மரணம் ஏற்பட்டால், ஆரம்ப முடிவே அது கொலை என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அந்த ஸ்டேஷன் அதிகாரிகள் மீது முதலிலே 502 செக்ஷனில் வழக்கும்போட்டு கைது செய்ய வேண்டும்; பிறகு இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்தால்தான் சற்றுப் பதுகாப்பு இருக்கும், அவர்களுக்கும் சற்று பயம் இருக்கும். தங்களின் கையிலே இருக்கின்ற கைதிகளின் உயிருக்கு தாம்தான் பொறுப்பு என்ற பயமும் அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

அத்துடன் லாக் அப்பிலே சித்திரவதை நடக்கின்றது என்ற தகவல் கிடைத்தவுடனே மாஜிஸ்ட்ரேட், தாசில்தார், எம்.எல்.ஏ., எம்.பி., போன்றவர்கள் உடனடியாக ஸ்டேஷன்-க்கு போய் விசிட் பண்ணுவதற்கான அந்த அதிகாரத்தையும் அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும்.

மேலும் போலீஸ்-பொதுஜன உறவு சம்பந்தமாக கெளசை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது மேலெழுந்த வாரியாகத்தன் இருக்கின்றது, ஆனால் தற்போது பலமாக உள்ள உறவு ஒன்று இருக்கின்றது. அது போலீஸ்-முதலாளிகள் உறவு, அது ரொம்ப வலுவாக இருக்கிறது. அதேபோன்று போலீஸ்-நிலப்பிரபுக்கள் உறவு என்பதும் ரொம்ப வலுவாக இருக்கிறது. களப்கள் மூலமாகவும் கிராமங்களில் நிலப்பிரபுக்களின் வீடுகளில் தங்கி சாப்பிடுவதன் மூலமாகவும் இந்த உறவு மேலும் பலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே டி.எஸ்.பி மட்டத்திலும் எஸ்.பி. மட்டத்திலும் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளான எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மற்றும் முக்கியமான பொதுஜனத் தொடர்புடையவர்கள் ஆகியவர்களைக் கெங்ண்ட ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட அந்த அட்வைசரி கமிட்டி அடிக்கடி கூடி பிரச்சினைகள் பற்றி விவதித்தால் நிச்சயமாக பப்ளிக் போலீஸ் உறவு என்பது சுமுகமாக இருப்பதற்குரிய வழி ஏற்படும். அந்த உறவுகளை வளர்க்கவும் முடியும், ஆகவே அந்தமாதிரி ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால் இருக்கின்ற நிலைமைகள் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும்.



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்து வகுப்புக் கலவரங்கள் பல நடந்துள்ளன. இது பற்றி கொள் க விளக்கக் குறிப்பிலேயே இருக்கின்றது. ஆனால் பொதுவாக மே தல் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகுதான் போலீஸ் தலையீடு இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அடுத்து அந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இன்னொன்று இருக்கின்றது. அ என்ன வென்றால் தனிப்பட்ட நபர்களிடையே ஆரம்பிக்கின்ற சண்டதான் பெரிய வகுப்புக் கலவரங்களாக மாறி விடுகின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படி தனிப் பட்டவர்களிடையே நடக்கின்ற மோதல் வகுப்புக் கலவரத்தே ஏற்படுத்துகின்றது என்றால் அந்த இடத்திலே இரண்டு வகுப்புக்களுக்கிடையே பதட்ட நிலை இருக்கின்றது என்றுதானே அர்த்தம். அப்படி இல்லாமல் தனி நபர்களுக்கிடையே இன்டிவிஜுவல்ஸுக்கிடையே நடக்கின்ற மோதல் எப்படி வகுப்புக் கலவரமாக வளரும்.

போலீஸ் இலாக்காவிலே துப்பறியும் இலாகா இருக்கின்றதே, அது என்ன வேலை செய்கின்றது. இந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு இல்லையா? ஒரு இடத்திலே பதட்டநிலை வளருகின்றது என்ற உடனேயே அதைக் கண்டுபிடிக்க அவர்கள் ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது? அதுபற்றி அவர்கள் கண்டுபிடித்து மேலதிகாரியிடம் சொல்லி முன்கூட்டியே ஏன் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்து இருதரப்பினருக்கிடையேயும் சமாதானக் கமிட்டிகள் மூலமாக சமாதானத் த ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகை எச் செய்திருக்கலாமே. ஆகவே அவர்கள் ஏன் அதுபற்றி கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்யவில்லை. இந்த மாதிரி முக்கியமான பணிகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு எங்கள் இங்கே வந்து வேவு பார்க்கின்ற பணியினைச் செய்தால் என்ன அர்த்தம்? அதனால் என்ன பயன்? ஆகவே அந்த துப்பறியும் பிரிவு வகுப்புக்களுக்கிடையே இருக்கக்கூடிய பதட்ட நிலை, ஹரிஜன்-மேல்ஜதி பதட்ட நிலை இருக்கும் இடங்கள் போன்றவற்றை உற்று கவனிக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையிலே அந்த துப்பறியும் பிரிவு பணி செய்வதற்குரிய வகையிலே ஏற்பாடுகள் எச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே இந்த நல்ல காரியத்திலே சி.ஐ.டி.க்களை கொஞ்சம் திருப்பிவிடுங்கள். போலீஸ் பயிற்சி கொடுக்கின்ற போதே வகுப்பு வாதத்திற்கு எதிராகவும், தீண்டாமைக் கெதிராகவும் ஒரு வெறுப்பை வளர்க்கவேண்டும். மேலும் அதிகாரிகளின் அணியில் முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், ஹரிஜன்கள் போன்ற சிறுபான்மையினரையும் திட்டம் போட்டு சேர்க்க வேண்டும்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நேஷனல் செக்யூரிட்டி ஆக்டை இந்த அரசு உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறது. அது உங்களுக்கே எதிராக அடையும் என்று நாளை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த சட்டப்படி, மைய அரசு வாரன்ட் போட்டு மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய நபரைப் பிடிக்கும்படி உங்களைக் கேட்கலாம்.

[திரு. ரா. உமநாத்]

[1981 மே 5]

அப்படி வருகின்றபோது ஒரு கட்டத்திலே மைய அரசு இங்கே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியின் தலைவர்கள் யாரையாவது அல்லது தொண்டர்கள் யாரையாவது கைது செய்யவேண்டும் என்று வாரன்ட் அனுப்பினால் அவர்களைப் பிடிக்காமல் இருக்க உங்களால் முடியுமா?

[முற்பகல் 11.20]

நீங்கள் ஒருமுறை அந்தச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்திய பிறகு, அவர்கள் அதன்படி ஒரு வாரண்டை உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மீதே உபயோகித்தால் — பிடிக்கச் சொன்னால், நீங்கள் எப்படி பிடிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லமுடியுமா நீங்கள் பிடிக்காமலிருந்தால் நீங்கள் பாடுபடுத்துவதாகக் குற்றம் சாட்டுவார்கள் அப்படி நீங்கள் பிடித்தால் உங்கள் கதி என்ன அகும்? உங்கள் கட்சியை, உங்கள் சர்க்காரை உங்கள் கையினாலேயே சீர்குலைக்க முயற்சிக்கும் பொழுது என்ன செய்வீர்கள்? ஆகவே யாருக்கு எதிராகவும் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்த மாட்டோம் என்று இப்பொழுதே ஒரு முடிவான நிலை எடுப்பது நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்போதுதான், அது உங்களுக்கே திராகப் பயன்படுத்தப்படும்போது, நீங்கள் அதன்படி பிடிக்காமல் இருந்தால், முன்னால் பிடித்தீர்களே இப்போது பிடிக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்களே என்கிற பாடுபடுத்தும் குற்றச்சாட்டு உங்கள் மீது வராமல் இருக்கும். ஆகவே, இப்போதே, அந்தச் சட்டத்தை யாருக்கு எதிராகவும் பயன்படுத்தமாட்டோம் என்ற வகையில் ஒரு முடிவு எடுப்பது தான் உங்களுக்கும் நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, பி. அண்டு. சி. மில் விஷயத்தில் மத்திய அரசு ஆசை வார்த்தைகள் காட்டி ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிற போது, நமது முதல்வர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களின் துயர் துடைக்க 26 லட்சம் ரூபாய் நிவாரணமளிக்க முன் வந்ததற்காக நான் மனமார அவரைப் பாரட்டுகிறேன். அத்தேடு, அந்தத் தொழிலாளர்களின் பெயரில் போடப்பட்டிருக்கும் கேஸ்களையும் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல மைய அரசு இந்த மில்லைத் திறக்கும் விஷயமாக இப்படி இழுத்தடித்துக் கொண்டே போவதைப் பார்த்தால், மில் திறப்பதைத் தாமதப்படுத்தி, தொழிலாளர்களை மாநில அரசு மீது ஏவிவிட்டு, அதை சட்டம் அமைதிப் பிரச்னையாக அக்குவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

ஆகவே, மாநில அரசு மைய அரசை உடனடியாக வற்புறுத்தி, மில்லை உடனடியாகத் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, திறந்து வைத்து வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே, பேச்சுவார்த்தையை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கிற வகையில்



[1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஒரு உறுதியான யோசனையை முன்வைக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், இத்தகைய நிலை இருப்பதைப் பற்றி மாநில அரசு மக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களில் போலீஸ் தலையிடு தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்த தடவை, எந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பரிந்து இந்த அரசு, கவர்னர் உரையில் பேசிறோ, அந்த சைலண்ட் மெஜாரிட்டி மீது கூட, அந்த அமைதிப் பெரும் பான்மையின் மீது கூட, போலீஸ் ஏவிவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை, சத்திராப்பட்டி, சங்கரன் கோயில் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள நெசவாளர்களின் மீது தடியடி, கண்ணீர்புகை அதன் விளைவாக ஒருவர் சாவு, வீட்டுக்குள் நுழைந்து சட்டிப்பானைகள் உடைப்பு ஆகிய அனைத்தும் நடத்தப் பட்டிருக்கின்றன.

இதேபோல் அமைப்பு ரீதியாகத் திரளாத இன்னொரு பகுதி தொழிலாளர்கள், அவர்கள் பி. எச். ஈ. எல்-ன் சுற்றிலுமுள்ள சிறு சிறு தொழில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள்—அவர்கள் மீது பாய்ந்தது இந்த போலீஸ், அவர்களுக்கு எந்த தொழில் சட்டமும் அமுல் படுத்தப்படவில்லை, மிகக் குறைந்தகூலி உயிர் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் அவர்களுக்கு எதுவும் இல்லை—அப்படிப்பட்ட அந்தத் தொழிலாளர்களில் 5 பேர்கள் மீபத்தில் ஆக்ஸிடெண்டில் செத்தார்கள். அடுத்ததாக 6 வது சாவும் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதனால் ஆத்திரம் அடைந்த அந்த தொழிலாளர்கள் ஆட்சேபணை ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். வழியில் சுற்றியுள்ள மற்ற பேக்டரி தொழிலாளர்களையும் வெளியில் அழைத்தனர்.

அப்போது அதைத் தடுப்பதற்கென்றே உள்ளேயிருந்த சில குட்டி முதலாளிகள் அங்கிருந்தபடியே கல் எறிந்தார்கள். அதை எதிர்த்து தொழிலாளர்களும் கல் எறிந்தார்கள். இந்த நிலையில் அங்கே இருந்த எஸ்.ஐ., இது ஒரு சாவு சம்பந்தப்பட்ட உள்ளப்பதட்ட பிரச்சனையாக இருப்பதினால், அவர்களையும் சமாளித்து, இவர்களையும் சமாளித்து, இடையில் அடித்து, இடையில் சமாதானம் சொல்லி, ஊர்வலத்தை ஒருவழியாக சமாளித்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார். சற்றுப் பொறுப்புணர்ச்சி யுடன் எஸ். ஐ. ஊர்வலத்தையும் நிலைமையையும் சமாளித்துக் கொண்டு போனார். ஆனால் திருச்சி எஸ்.பி. கணேசன் அவர்கள், அவர்களுடைய வண்டியில் இருக்கும் போலீஸ் வொயர்லெஸ் மூலமாக, “சி.ஐ.டி.யூ.வா, சி.பி.எம்-மா அப்படியானால் அடித்து நொறுக்கு ஏய், எஸ். ஐ. நீ என்ன சேலையா கட்டிக் கொண்டிருக்கிறாய், அடித்து நொறுக்கு” என்று மாவட்டம் பூராவும் கேட்கும்படியாகக் கத்தினார். அவர் அப்படிக்கத்தியது மாவட்டம் முழுவதும் போலீஸ் வொயர்லெஸ் செட்டில் கேட்டது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 மார்ச் 5]

தன் கையிலிருக்கும் ஒலிபெருக்கியில் கத்தினால் அது மாவட்டம் பூராவும் கேட்கும் என்பதை தெரிந்தவர்தான்—அதை மறந்து அடித்து நொறுக்கு நீ என்ன சேலையா கட்டிக் கொண்டிருக்கிறாய் என்று அங்கேயிருக்கும் எஸ்.ஜி.வெய் கேட்கிறார் என்றால் எஸ்.பி. அவ்வளவு தொழிலாளி வர்க்க துவேஷி மார்க்னிஸ்ட் விரோதி என்பது தெரிகிறது அல்லவா? சட்டம் ஒழுங்கைக் காக்க வேண்டியவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இப்படி வஞ்சம் தீர்க்கும்படி நடந்து கொள்ளலாம்? அவருடைய ஆத்திரத்தின் விளைவாக 25 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதில் ஸ்பாட்டில் இருக்கும் எஸ்.ஜி. சட்டம் அமைதியை காப்பாற்ற முயற்சி செய்திறார். ஆனால் எஸ்.பி. காக்கி சட்டையை துஷ்பிரயோகம் செய்து, குண்டாயிசம் பண்ணப் பார்க்கிறார். வன்முறையைத் தடுக்க போலீஸ் தலையிடு வேண்டாம் என்று நீங்கள் கேட்கலாம், ஆனால் இந்த சம்பவத்திற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னால், பி. எச். ஈ. எல் தொழிலாளர்களில் ஒரு பகுதியினர் ஊர்வலமாக வந்து எங்கள் யூனியன் ஆபீஸ் மீது கல்லால் அடித்து, ஜன்னல்களை நொறுக்கினார்கள். கொடியை கீழே இறக்கி கொளுத்தினார்கள், சைக்கிளை நடுரோட்டில் கொளுத்தினார்கள். ஆனால் கூடவே இருந்த 2 டி.எஸ்.பிக்கள் ஒருவரைக்கூட கைது செய்யவில்லை. ஒரு டிராபிக் டி.எஸ்.பியும், ஒரு ரூரல் டி.எஸ்.பியும் அங்கே நின்று கொண்டு இதை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தும் ஒருவரைக் கூட கைது செய்யவில்லையே ஏன் என்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். நானும் கூட கேட்கிறேன். அன்றைக்கு மட்டும் அந்த எஸ்.பி. கணேசனின் மைக் வேலை செய்யவில்லையே ஏன் எனக் கேட்கிறேன்?

எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே சொல்கிறேன் அன்று மட்டும் சட்டம் அமைதி எங்கே போயிற்று? தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகக் கல் அடித்தாலும் அடிக்கலாம், தொழிலாளர்களின் சொத்துக்கள நொறுக்கினாலும் நொறுக்கலாம், ஆனால் முதலாளிகள் மீது ஒரு கிறல் விழுந்துவிட்டால் சட்டம் அமைதி கெட்டுப் போய் விட்டது, இதுதானே கணேசனின் சட்டம் அமைதி பற்றிய கருத்து. இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் எவ்வத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அரசாங்கம் எப்படி நல்ல பெயர் வாங்க முடியும்? ஆகவேதான் சொல்கிறேன் இப்படி நடந்திருக்கும் போது ஒருவர் கூட கைதுசெய்யப்படவில்லை என்றிருக்கிறபோது நாங்கள் அனுபவித்ததை அனுபவித்துவிட்டோம், போகட்டும், இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களை சமீபத்தில் கைது செய்திருக்கிறீர்களே, அவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள் எங்களைத் தாக்கியபோது கைது செய்யாமல் இருக்கும் போது அப்பாவி மக்கள் தங்கள் வயிறைக் கமுவ போராட்டம் நடத்திய போது அவர்களுக்கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள். நாங்கள் அடி வாங்கியதற்கு அவர்களாவது பயன் அடையட்டும்.



1981 மே, 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்து கிர மப்புற ஏழைகள்—விவசாயத் தொழிலாளர்களிடம் உங்கள் போலீஸ் கொள்கை என்ன? இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். அவர்கள் வாழ்வு உயரவேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள், நான் நம்புகிறேன், நிலப்பிரபுக்கள் கொட்டத்தை அடக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. நான் நம்புகிறேன். முதலாளிகளுடைய கொட்டத்தை அடக்க என்றால் நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். நிலப்பிரபுக்கள் கொட்டத்தை ஒடுக்க இந்த அரசு விரும்புகிறது, அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் உங்கள் போலீஸ் கொள்கை உங்கள் விருப்பத்திற்கு எதிராக செயல்படுகிறது. கிழக்கு தஞ்சை தவிர மற்ற இடங்களில் சட்டக்கூலி அமல்கவில்லை, ஏன்? சட்டக்கூலி கேட்டவுடன் பிராசுதாரர்கள் கேட்ட தொழிலாளர்கள் பூராவையும் அப்படியே அப்பறப்படுத்துவார்கள். சட்டக்கூலியைவிட குறைந்த கூலிக்கு அறுவடை செய்ய வெளி ஊர்களிலிருந்து ஆள்களை கொண்டு வந்தால் அதற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு தரவீர்களா என்று பிராசுதாரர்கள் போலீஸைக் கேட்பார்கள். போலீஸ்காரர்கள் தருகிறோம் என்று சொல்வார்கள். பாதுகாப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள் பிறகு சட்டக்கூலி கேட்ட ஹரிஜனங்களை எப்படி அங்கே அறுவடை செய்ய முடியும்? இவர்களை வெளியேற்றியது வெளியேற்றியது தான். பிறகு சட்டக்கூலி கேட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை ஊரில் கிடைக்காது. பகிஷ்காரம் செய்வார்கள். சுற்றுப்புற கிராமங்களில் உள்ள நிலப்பிரபுக்களிடம்கூட வேலை கிடைக்காது. அவர்கள் சரணாகதி அடைகிற வரையில் வேலை இல்லை என்று பட்டினி போடுவார்கள். சீக்கிரம் சரண் அடையச் செய்வதற்கு போலீஸ் மேலும் உதவி செய்வார்கள். சட்டக்கூலி கேட்ட முக்கியமான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மீது நன்னடத்தை ஜாமீன் கேஸ்பேட்டு ஒரு வருடம் அடைக்கழிக்கப்படுவார்கள். போலீஸ்தான் இந்த வேலை பச்சு செய்வார்கள், 107 செக்ஷன்படி.

நன்னடத்தை என்றால் சட்டக்கூலி கேட்காமலிருப்பது நன்னடத்தையா? அதுதானே அதனுடைய அர்த்தம். பின்னால்தான் நன்னடத்தை என்ன? என்ன? சர்க்கார் நிர்ணயித்த சட்டக்கூலியைக் கேட்பது கேட்ட நடத்தை, இப்படிப்பட்ட கருத்தோட்டத்தை வத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் சட்டக்கூலி அமல்கவில்லை. நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் அமைப்பு ரீதியாக திரண்ட தொழிலாளர்களைத்தான் அதிகமாகக் கவனிப்பதாகவும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களை கொஞ்சம் போய் கவனியுங்களேன் என்று அடிக்கடி இந்த அவையில் எங்களைப் பார்த்து நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உங்கள் யோசனைப்படி 25-2-1981 தேதியன்று திருச்சி மாவட்டம் முழுவதும் சட்டக்கூலி தினம் என்று நாங்கள் அறிவித்தோம். ஆனால் உங்கள் போலீஸ் அந்த ஊர்வலங்களைக் கட்டுப்படுத்த நிச்சி டவுன் ரூரல் டி.என்.பி. போட்ட உத்திரவு என்ன தெரியுமா? கட்டுப்படுத்தும் உத்திரவு மட்டும் படிக்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 மே 5]

“ஸி.பி.எம். கிஸான் பிரிவு 25-2-81 தேதியன்று குறைந்தபட்சக் கூலி அமல்படுத்தக் கோரி மாவட்டத்தில் ஊர்வலங்கள் நடத்த இருப்பதாகத் தெரிவதனால் அது அ. மதியக் கெடுக்கும் என்று நான் கருதுவதனால் “என்று கூறி போலீஸ் சட்டம் போட்டது சட்டக்கூலி கேட்டு ஊர்வலங்கள் விடுவது அமைதியைக் கெடுக்கும் என்று நான் கருதுவதனால் அப்படி ஒரு போலீஸ் ஆக்கைப் போடுகிறார்கள். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டக் கூலி கேளுங்கள் என்று எங்களைக் கேட்கிறீர்கள். ஆனால் திருச்சி எஸ்.பி, கூறுகிறார், சட்டக்கூலி கேட்பதே அமைதியைக் கெடுக்கும் என்று. ஆகவே நான் முதல்வர் அவர்களை வேண்டுகிறேன். சட்டக்கூலியை அமல்படுத்த ரெவன்யூ அதிகாரிகளும் போலீஸ் அதிகாரிகளும்—அந்த இரண்டு டிபார்மென்ட்களும் சட்டக்கூலியை அமல்படுத்துவதற்கு பொறுப்பாக்க வேண்டும். சட்டக்கூலியை முறியடிக்கும் முயற்சியைத் தடுப்பதற்கும் ரெவன்யூ டிபார்மென்டையும் போலீஸ் டிபார்மென்டையும் பொறுப்பாக்க வேண்டும். சட்டக்கூலி கேட்ட தொழிலாளர்கள் மீது எந்தக் கேஸும் இதுவரை போட்டிருந்தால் அதை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

அடுத்தபடியாக நக்சலைட்டுகள் விஷயம். சமீபத்தில் சில நக்சலைட்டுகளைப் பிடித்தபோது, ஸ்பாட்டிலேயே சுட்டுக் கொன்றுள்ளார்கள். நக்சலைட்டுகளைப்பற்றி எங்களுடைய கருத்து நான் முந்திய சபையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். அதை திரும்பக்கூறவில்லை. ஆனால், இந்த கொள்கைக் குறிப்பிலே சில துப்பாக்கிச் சூட்டிலே நக்சலைட்டுகள் இறந்து போனதாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது; அதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தமாதிரி இடத்திலேயே சுட்டுக் கொன்றது, நக்சலைட்டுகளைப் பிடிக்கும்போது, அவர்களோடு மோதுகிறபோது, தற்காப்புக்காக சுடப்பட்டதாகவும், அதிலே நக்சலைட்டு இறந்ததாகவும் போலீஸ் விளக்கம். அதாவது, (Dead in encounter) என்று ஆங்லத்தில் சொல்வார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் போலீஸ் விளக்கத்தை இந்த விஷயத்தில் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். நான் முதல்வர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நக்சலைட்டுகளை கோர்ட்டுக்கு கொண்டுபோனால், சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகள் வழியாகத் தப்பித்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே, நக்சலைட்டுகளைப் பிடித்த இடத்திலேயே யாருக்கும் தெரியாத இடத்திலேயே அவர்களைச் சுட்டுக் கொல்வது, நக்சலைட்டுகளின் நடவடிக்கைகளை தற்காலிகமாவது கட்டுப்படுத்த உதவும் என்று ஏன் போலீஸ் நினைத்திருக்கக் கூடாது? ஏன் அப்படி நினைக்கலாம் அல்லவா? கேரளாவிலே அப்படிச் செய்தார்கள்



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

The whole think ராஜன் விஷயம் ஹைகோர்ட்டிலே அம்பலமாகி, அந்த சீப் மினிஸ்டர் ரிசைன் செய்தார். முதலமைச்சர் கருணாகரன் ராஜினாமா செய்ய நேரிட்டது. ஆந்திர விலும் இந்த மாதிரி பலர் அழிக்கப்பட்டார்கள் என்பது அம்பலமாயிற்று. பல சம்பவங்கள் வெளிவந்து விட்டன. லேட்டஸ்டாக, பகல்பூரில் கொள்ளைக் கூட்டம் என்று போலீஸ் கருதினவர்களை, அவர்களின் கொள்ளை நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று, அவர்கள் கண்களை ஊசியால் குத்தி, அதில் ஆசிட்டை ஊற்றி இன்ஜெக்ட் பண்ணி, அவர்கள் கண்களைக் குருடாக்கவில்லையா? அப்படி குருடாக்கினால், அவர்களால் சொல்லையடிக்க முடியாது என்று அப்படிச் செய்யவில்லையா? அது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லையா?

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலும் போலீஸ் அப்படிச் சுட்டுக் கொன்றிருக்காது என்று முதல்வர் அவர்கள் எப்படி அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும்? முதல்வர் அவர்கள் அந்த இடத்திலே இல்லை. எனவே, நீங்கள் எப்படி அறுதியிட்டுக் கூற முடியும்? அங்கு நடந்த இந்த மரணங்கள் பற்றி ஒரு நீதி விசாரணை நடத்தினால் தானே தெரியும்?

திருச்சி சிறையிலே என்ன நடந்தது? கைதிகள் கருப்பனும், மாரியப்ப தேவரும் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள் என்று சிறை அதிகாரிகள் சாதிக்கவில்லையா? ஆனால், நீதி விசாரணைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த நீதி விசாரணையில் கருப்பன் தற்கொலை செய்துகொண்டான் என்றும், ஆனால் மாரியப்ப தேவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்று நீதி விசாரணை தீர்ப்பு சொல்லவில்லையா? அந்த நீதி விசாரணைக் கமிஷன் இல்லையென்றால், நாம் என்ன நினைப்போம்? தற்கொலை என்றுதான் நினைத்திருப்போம். ஆகவேதான் சொல்கிறேன், நச்சலைட்டுகள் மரணங்களிலும் உண்மை இருக்குமா? அது மரணமா அல்லது அழிக்கப்பட்டதா என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமீபத்திலே போலீஸ் அதிகாரருடைய சில நடவடிக்கைகள் பற்றிப் பார்க்கும் பொழுது அதிலே இருக்கின்ற மேலதிகாரிகள் நமது சர்க்காருக்கு எதிராக ஒரு போட்டி சர்க்கார் அவர்களால் நடத்தப்படுகின்றதா என்ற பலத்த ஒரு ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாக இருக்குமானால், இந்த போலீஸ் அதிகாரிகளை இந்த அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உறுதியாகக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நெருக்கடியான ஒரு கட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 மே 5]

பகிரங்கமாக எதிர்த்து சவால் விடுவார்கள் என்று நான் இப்போதே இந்த அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். Chief Minister's words Police matters do not run beyond the four walls of the Secretariat என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆர்டர்லி முறையை ஒழித்து உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால், போலீஸ் துறை உங்கள் உத்தரவை மீறி அந்த ஆர்டர்லி முறையை அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். சமையல் செய்விப்பது, சேலை துவைக்கச் செய்வது, சாணி தட்டவைப்பது, பால் கறக்க வைப்பது போன்ற வேலைகளை அப்படியே அவர்கள் தொடருகிறார்கள். முதலமைச்சர் இந்த முயற்சிகளை உறுதியாக அடக்க வேண்டும்.

இன்னும் விவரம் வேண்டுமா? பொதுவாக நான் சொல்ல மாட்டேன். விவரம் கொடுக்கிறேன். மெட்ராஸ் சிடி ஏ. ஆர். (ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்)-இல் மொத்தம் 246 பேர்கள்; இதிலே 32 பேர்கள் மவுண்டேட் பிராஞ்சிலே இருக்கிறார்கள்; பாக்கி 224 பேர்கள் பர்மனென்டாக ஆர்டர்லிகளாகவே இருக்கிறார்கள்; வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இன்னும் கணக்குத் தருகிறேன். 6-4-1981 தேதியன்று A முதல் D கம்பெனிகளில் “ஆபீசர்ஸ் ரெசிடென்ட் கார்ட் அண்டு டி.ஜி.பி. செக்யூரிடி” என்ற புனைப் பெயரால் 64 ஆர்டர்லிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதே தேதியில் “மிஸ்ஸலேனியஸ்” என்ற புனைப் பெயரால் 42 ஆர்டர்லிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதேபோல், ரெசிடென்ட் கார்டு என்று பெயர் கொடுத்ததினால் அதிகாரிகள் வீட்டிற்கு கார்டு என்று நினைக்க வேண்டாம்; அப்படி ஏமாறக் கூடாது. அதற்கென ‘ஆர்ம்ஸ்’ அண்டு லத்தி கார்டு அண்டு வி.வி.ஐ.பி. கார்ட்ஸ் என்ற தலைப்பில் அந்த தேதியில் 816 பேர்களைத் தனியாகத் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரி பல தலைப்புகளின் பேரிலே, இப்படிப்பட்ட கணக்குகளையெல்லாம் சொல்லி ஆர்டர்லிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் என்னை நம்பவில்லையா? சொல்கிறேன் கேளுங்கள். ஐ.ஜி.பி. திரு. பரமகுரு அவர்களை நான் தனித்து கூறுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அவர் கணக்கு தான் என்னிடம் மாட்டி இருக்கிறது, இப்போது. மற்றது பின்னால். திரு. பரமகுருவிற்கு முழு யூனிபாரம் காப்பாளர்கள் போக ஆபீஸர்கள் டிரைவர்கள் போக, தபால் டியூட்டி ஆட்கள் போக, ஆர்டர்லி வேலைக்கு 12 பேர்கள் அவருக்கு இருக்கிறார்கள். என்னிடம் முழு விபரங்கங்களும் அவர் களுடைய பெயர், பி.சி. நம்பர் எல்லாம் என்கையில் இருக்கிறது. ஒரு சின்ன உதாரணம் மட்டும் சொல்கிறேன், ஹரி என்கிற காவலர் Vepery O.D. in S.R.P. F.I. இவர் தான் அவருக்கு பால் கறப்பவர். பி.சி.க்கு பால் கறக்கிற வேலையா? ஆர்டர்லி முறை சுதந்திர தினத்திற்கு பிறகு ஒழிக்கப்பட்டது.



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஹரி இங்கே பால் கறந்து கொண்டிருக்கிறார். இது தான் கார்டா? பாதுகாப்பு கார்டா? பாக்கி பலர் சேலை துவைக்கிறாங்க; துணி துவைக்கிறாங்க சமையல் எல்லாம் செய்கிறார்கள், இதுமட்டுமின்றி ஓய்ந்து போனால் டீட்டி என்று பெயர் கொடுத்து அவருடைய வீடு கழுவவும், சுத்தம் செய்யவும், அதாவது வீட்டுக்கு அசதி ஏற்பட்டால் கொஞ்சம் தண்ணீர் ஊற்றி ஜம்ஜம் என்று ஜில் ஆக்குவதற்கு; வீட்டிற்கு அசதி போக்க டீட்டி அதற்கு தனியாக ஆள் போட்டிருக்கிறார்கள். வரதராஜன் என்ற பி. சி. எம். ஏ., பட்டதாரி உண்மையிலேயே வருத்தப் படுவோம். அவருக்கு என்ன வேலை தெரியுமா? அந்த ஆர்டர் லிஸ்க்கெல்லாம் மேஸ்த்திரி ஆர்டர்லி. இதைவிட அட்டேழியம் வேறு எது இருக்க முடியும்?

தர்மபுரியிலே என்ன நடக்கிறது தெரியுமா? பி. சி. 1275 செல்வராஜ் நக்சலைட்சை கண்டுபிடிப்பதற்கு சி. ஐ. டி. டீட்டி அவர் நக்சலைட்சை தேடுகிறார். எங்கே தெரியுமா, தர்மபுரியில் எஸ். பி. வீட்டு சமயலறையில் அரிசியிலே நக்சலைட்சை தேடுகிறார்; பருப்பிலே தேடுகிறார்; தேடிச் கண்டுபிடித்து அவர்களைக் கொல்வதற்காக என்று நினைக்கிறேன்; அடுப்பிலே வைத்து நல்லா வேக வைக்கிறார். விளையாடறீர்களா? நான் கேட்கிறேன், பெரிய அதிகாரி என்றால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாமா? நக்சலைட்சை தேடுகிற ஸ்பெஷல் பிரான்ச் போலீஸ் தான். போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் தான் எஸ். பி.க்கு தர்மபுரியிலே சமையல்காரர். இந்த அதிகாரிகளுக்கு என்ன பயம் இருக்கிறது சர்க்கார் பற்றி? சாதாரண காவலர் என்றால் பணி நீக்கம் தலைமைக் காவலர் என்றால் பணி நீக்கம் சங்கம் அமைத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று சர்க்குலர் மேல் சர்க்குலர் சங்கம் அமைத்தால் கடும் நடவடிக்கை; சுற்றறிக்கை விடும். S. P. ஆனால் ஸ்ட்ரீட் வி ரோதமாக ஆர்டர்லிகளை வைத்தால் அவர் மீது யார் நடவடிக்கை எடுப்பது. ஆகவே இது இன்று நடக்கிறது. இந்த அரசின் உத்தரவுகளை காலில் போட்டு மிதித்த பொறுப்பான அதிகாரிகளை உடனே சஸ்பென்ட் பண்ணுவீர்களா? என்று சர்க்காரை நான் கேட்கிறேன், இந்த அவைக்கு கொடுத்த உறுதியை காலில் போட்டு மிதித்த அதிகாரிகளை சஸ்பென்ட் பண்ணுவீர்களா? என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்கிறேன். போலீஸ் துறையில் செயல்படும் போட்டி சர்க்காரை கலைப்பீர்களா என்று நான் நம்முடைய சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்.

அடுத்தது எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், மைய அரசு தனது விதியைத் தளர்த்திய பிறகு 20-1-81 தேதியன்று ஆய்வாளர் முதல், காவலர் வரை ஒரே சங்கம் வைக்கலாம் என்று நம் சர்க்கார் உத்தரவு போட்டது. உத்தரவு போட்டு 3 மாதம் ஆகியும் சங்கம் அமைக்க போலீஸ் அதிகாரிகள் இடம் கொடுக்க வில்லை. தடுத்துத் தான் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது; சீப் மினிஸ்டர் உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 மே 5]

ஹோம் டிபார்ட்மென்ட் உத்தரவு போட்டிருவிட்டது. ஆனால் போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட், நான் சொன்ன, போட்டி சர்க்கார் மூன்று மாதம் ஆகியும் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் உத்தரவு மூலம் அனுமதி கொடுத்து ஒரு மாதமும், ஒரு வாரமும் ஆன பிறகு 26-2-81 தேதியன்று திருச்சி பி. கணேசன் ஒரு தனி உத்தரவு போடுகிறார். அவர் எழுதுகிறார், “சங்கங்கள் அமைப்பது சம்பந்தமாக ஆணைகள் மத்திய அரசிடமிருந்து, மாநில அரசு மூலமாக— அப்படியானால் மாநில அரசு ஒரு தபால் ஆபீஸ் அந்த எஸ்.பி.—க்கு—கிடைக்கப்பெறும் வரை காவல்—துறையினர் எவரும் சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட செயல்களில் ஈடுபடக் கூடாது என்றும், சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்தி வைக்குமாறும், காவல் துறை இயக்குநர் அவர்களின் உத்தரவுப்படி வலியுறுத்தப்படுகிறார்கள்”. திருச்சி S. P. 26-2-81 அனுப்பிய சர்க்குலர். இதற்கு பொருள் என்ன? சங்கம் அனுமதிக்கச் சொல்லி நீங்கள் இயக்குநருக்கு உத்தரவு போட்டுள்ளீர்; சர்க்கார், டைரக்டர் ஜெனரலுக்கு உத்தரவு போட்டுள்ளீர் எஸ்.பி. கணேசன் அவர்களின் சுற்றறிக்கைப்படி, முதலமைச்சரின் உத்தரவு டைரக்டர் ஜெனரல் நிறுத்தி வைத்துள்ளார். என்று பொருள். ஏன்? சங்கம் சம்பந்தமாக மாநில அரசின் உத்தரவை எஸ்.பி.யும் டைரக்டர் ஜெனரலும் மதிக்கமாட்டார்களாம். மைய அரசிடமிருந்து அவர்களுக்கு ஆணை வர வேண்டுமாம். அதைத்தான் அங்கீகரிப்பார்களாம். இயக்குநர் உண்மையிலேயே அப்படி சொன்னார்களா, இல்லையா என்பதை கவர்ன்மென்ட் விசாரிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் எஸ்.பி. கணேசன் அவர்களை நான் நம்பவில்லை. டைரக்டர் ஜெனரலை நீங்கள் கேட்டு உண்மை அறிய வேண்டும். எஸ்.பி. கணேசன் தெளிவாக இருக்கிறார். அவர் மைய அரசின் ஆணையைத் தான் மதிப்பாராம். இப்படி முதலமைச்சரின் உத்தரவை மீறும் அதிகாரியை அந்த எஸ்.பி.—யை ஏன் விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். நீங்கள் சங்கம் அனுமதித்தும் காவலர்கள் அந்த உரிமையை அனுபவிக்க முடியவில்லை. ‘கல்பாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி’ என்ற நிலை இந்த காவலர்களுக்கு ரொம்ப பொருந்தும், காவலர்கள் உங்கள் உத்தரவுப்படி சங்கம் அமைக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

[முற்பகல் 11.40]

அதேபோல் போன போலீஸ் மானிய விவாதத்தின்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டார். நான் நம்முடைய ரிக்கார்டு விருந்து எடுத்திருக்கிறேன், என்ன கேட்டார் என்றால் “தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வேலு நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு சம்பளமில்லாத விடுமுறை அளிக்கப்பட்டது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு சம்பளத்தோடு



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

கூடிய விடுமுறை அளிக்கப்படுமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் 'நிச்சயமாக மாற்றிக் கொடுக்கப்படும்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உத்திரவு என்ன போடுகிறார்கள் என்றால் வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களுக்கு ஊதியத்துடன் கூடிய உரிய லீவு இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு வேலை நிறுத்த நாட்களுக்கு ஊதியம் தரப்பட மாட்டாது. ஆகவே இந்த அவையிலே வாக்குறுதி கொடுத்த பிறகு கூட உத்திரவு இப்படி வருகிறது. ஆகவே அரசின் விருப்பங்களையும் உத்திரவுகளையும் த மதப்படுத்தியதும், நிறுத்திவைத்ததும் அமலாக்காமல் மீறிய வர்களும், போட்டி சர்க்காராக செயல்படுகிறவர்களும் யார் என்று கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுக்க சாதாரண அதிகாரிகளை கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போடவேண்டுமென்று நான் கோர மாட்டேன், ஒரு கமிட்டியை அமைச்சரவை மட்டத்தில் அமைத்து விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவலர் வெல்பேர் நடவடிக்கைகளில் மேலதிகாரிகள் சுறுசுறுப்பு காட்டுவதில்லை. சங்கம் வைப்பதை எதிர்ப்பதிலே காட்டுகின்ற சுறுசுறுப்பை தன்னுடைய சொந்த கீழ் அணிகளுக்கு நன்மைகள் செய்வதிலே காட்டுவதில்லை. 2072 நம்பர் கலைச்செல்வன் என்பவர் 21-10-79 இல் விபத்தில் இறந்துவிட்டார். ஒன்றரை வருஷம் ஆகிறது, இதுவரை அவர் குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் போய்ச் சேரவில்லை. அவருடைய தங்கை டி. ஜி. பி. க்கு இதுவரையில் 12 கடிதங்களை எழுதி இருக்கிறார்.

கடைசியில் அந்தப் பெண் எழுதுகிறது பாவம். "என் அண்ணன் இறந்து 1½ ஆண்டு ஆகிவிட்டது. எங்கள் குடும்பம் வறுமையால் வருந்துகிறது. நான் மேல்நிலைப் பள்ளியில் பிளஸ் 2 இறுதித் தேர்வு முடித்துவிட்டேன். மேல்படிப்புக்கு கல்லூரிக்குச் செல்ல இயலாது போய்விடும்போல் தெரிகிறது" என்று கண்ணீர் விடுகிறார் என்று சொன்னால் அதிகாரிகளை கேட்கிறேன். உங்கள் கீழ் அணிகளுக்கு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர். செத்துப்போன குடும்பத்திற்கு பத்தாயிரம் கொடுப்பதற்கு சுறுசுறுப்பான ஆக்ஷன் எடுப்பதற்கு வக்கு இல்லை. ஆனால் போலீஸ் சங்கம் வைக்கவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் சொன்னால் அது சொத்தை. வழிகாட்டி வரவில்லை என்று எல்லாம் சொல்வதற்கு மட்டும் சுறுசுறுப்பு இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த அணுகும் முறையை அடக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளுக்கு அரசியல் விருப்பு வெறுப்புகள் இருக்கலாம். அதை அவர்களோடு வைத்துக்கொள்ளலாம். பப்ளிக்கிலே பகிரங்கமாக வெளியிடக் கூடாது. ஆனால் சமீபத்தில் 8-3-1981 ஆம் தேதிய கல்கியில் ஒரு பிரமுகர் வில்லிவாக்கம் லயன்ஸ் கிளப்பிலே பேசியது வந்திருக்கிறது. இது வந்து ஒன்றரை மாதம் ஆகிவிட்டது. கல்கி என்பது

அந்தஸ்துடைய பேப்பர்தான். அதிலே வந்திருக்கிறது. வில்லி வாக்கம் லயன்ஸ் கிளப்பிலே என்ன பேசியிருக்கிறார் என்றால் ஒரு பகுதியை மட்டும் நான் படித்துக்காட்டுகிறேன். “நீங்கள் ஆளுக்கொரு நோட்டுப்புத்தகம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” உட்கார்ந்திருக்கின்ற ஜனங்களிடம் சொல்கிறார். “உங்கள் பகுதியில் நடக்கும் ஆர்ப்பாட்டங்கள், கதவடைப்புகள்” ஸ்ட்ரைக்குகள் ஊர்வலங்கள் கண்டனங்கள் இவற்றையெல்லாம் தேதிவாரியாக குறிப்பு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தேர்தல் சமயத்தில் எந்தக் கட்சியினர் மேற்குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளில் அதிகப்படி பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கு எடுங்கள். பிறகு அந்தக் கட்சிக்கு வோட்டு போடாதீர்கள்” என்று பேசியிருக்கிறார். அட்வான்ஸ் கேன்வாசிங் ஆரம்பித்து விட்டார். கிளர்ச்சி, ஊர்வலம், ஸ்ட்ரைக், போராட்டம் போன்றவற்றில் அதிகம் பங்கு கொள்ளாதவர்களுக்கு ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று கூறுகிறார், ஆளுங்கட்சியாக இருப்பதினால் அ.தி.மு.க. தான் அவற்றில் பங்கு கொள்ளாத கட்சியாக இருக்கும், அதிலே கம்மியாக மார்ச் வாங்குகிற கட்சியாக இருக்கிற அண்ணா தி.மு.க.வுக்கு ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று சொல்கிறார். ஆகவே அடுத்த தேர்தலில் ஏ.டி.எம்.கே.க்கு ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று மறைமுகமாக பொது மேடையில் கேன்வாஸ் பண்ணுகிறார் என்றுதான் பொருள். அவர் அண்ணா தி.மு.க. பிரமுகர் என்று நினைக்கிறீர்களா? இல்லை அப்படிப் பேசியது கிடி போலீஸ் கமிஷனர் மிஸ்டர் ஸ்ரீபால். பதிரங்க மேடையில் அரசியல் விளையாடுவது அவருடைய வேலை அல்ல. அது மட்டுமல்ல, ஊர்வலங்கள், கிளர்ச்சிகள், வேலை நிறுத்தங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள். கண்டனங்கள் என்பது இந்த நாட்டின் ஜனநாயக உரிமைகள். மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை மிஸ்டர் ஸ்ரீபால் எவ்வளவு வெறுக்கிறார் என்று பாருங்கள். எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக மதிக்கிறார் என்பது தெரிகிறதல்லவா? இந்த வெறுப்பை அவர் தமது கடமையை நிறைவேற்றுவதில் காட்ட மாட்டாரா? அதில் பிரதிபலிக்காதா? மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதை கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று டி. எஸ். பி., ஏ. ஆர்., லோக்கல் போலீசில் தனித்தனியாக ஆள் எடுக்கப்படுகிறது.

கேரளத்திலே ஒரு நல்ல முறை இருக்கிறது. எங்கே நல்லது இருந்தாலும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். இங்கே T.S.P. யிலே இருந்தால் T.S.P. யிலேயே கடைசிவரையிலே சாவார்கள். இல்லையென்றால் அதிகாரிகளின் தயவிலே அவர்களை அடுத்த சர்வீசுக்கு மாற்றுவார்கள். அதிலே பாகுபாடெல்லாம் இருக்கிறது. கேரளாவிலே என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் முதலில் எம்.எஸ்.பி.யில் இருக்கிறார்கள்; குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் ஆனால் அல்லது ஏ.ஆர்.-ல். காலிஸ்தானம் இருந்தால் எம்.எஸ்.பி.-யிலிருந்து ஏ.ஆர்.-க்கு அனுப்புவார்கள். ஏ.ஆர்.ிலிருந்து லோக்ஸ் போலீசுக்கு வேகன்சி வரவர அனுப்புகிறார்கள். அதே முறையை நாம் இங்கேயும் கடைபிடித்தால் நிச்சயமாக ஒரு பெரிய குறை தீரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதேபோன்று அரசியல் கட்சிக் கூட்டங்களில் குறிப்பெடுக்கும் 41 போலீஸ் ரிப்போர்ட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். முதல் சீனியர் ரிப்போர்ட்டர்ஸ், இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆஃப் போலீஸ், ஜூனியர் ரிப்போர்ட்டர்ஸ், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் எல்லோரும் வேலூர் சுருக்கெழுத்து பீரோவுடன் இணைக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு நண்பர்கள். எங்கள் கூட்டங்களுக்கு, காட்டுக்குப் போனாலும் அவர்களும் வருவார்கள் பாவம். இவர்களை மெட்ராஸ் போலீஸ் சபார்டினைட் சர்வீஸ் ஆக அங்கீகரித்திருக்கிறது ரொம்ப நாளாக. ஆனால் போலீசுக்குக் கொடுக்கக் கூடியவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அது என்ன நியாயம்? அவர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுப்பதில்லை. கல் விழுந்தால் முதலில் அவர்கள் தலையிலேதான் விழும். ஏனென்றால் முன்னாலே மேசை போட்டு அவர்கள் உட்காருகிறார்கள். மற்ற போலீசுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மலிவு தானியமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் 41 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். டி.ஜி.பி.யும் இது சம்பந்தமாக சிபார்சு செய்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தயவு செய்து டி.ஜி.பி. ரெக்கமெண்ட் செய்திருப்பதை சீக்கிரம் பாஸ் பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் டைரக்ட் ரெக்ரூட்மெண்ட் ஆஃப் எஸ்.ஐஸ். மனுக்களை வாங்கியுள்ளீர்கள். ஆனால் காவல் துறையில் உள்ள பட்டதாரி காவலர்களுக்கு வயதுவரம்பு தளர்த்திகொடுக்காததால் அவர்கள் மனு செய்ய முடியவில்லை. இதில் நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று முதல்வரவர்களை நான் எளிமையோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென், மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாஃப், ஜூனியர் ஸ்டாஃப், T.S.P. (டி.எஸ்.பி.) எஸ்.ஐ.கள். இவர்களுக்கெல்லாம் வயதுவரம்பு தளர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது காவல் துறையிலுள்ள பட்டதாரிகளுக்கு மட்டும் ஏன் மறுக்க வேண்டும். முதலமைச்சரை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று.

காவலர்கள் குடியிருப்புகளில் போதிய மின்வசதியும் தண்ணீர் வசதியும் இன்றைக்கும் இல்லை. ஏராளமான இடங்களில் இம்மாதிரியான நிலைமைகள் உண்டு. சில உத்தரவுகளையே அமல் நடத்துவதில்லை.

சைக்கிள் அலவன்ஸ் சேங்க்ஷன் ஆகிவிட்டதாக நான் அறிகிறேன். ஜி.ஓ. நம்பர் 1054, தேதி 5-10-78-லே சைக்கிள் அலவன்ஸ்க்கு சேங்க்ஷன் பண்ணியிருக்கிறது. இன்றையவரைக்கும் அது கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 மே 5]

ஃபயர் சர்வீஸ் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், பல யூனிடங்களில் என்ஜின்கள் சரியாக இல்லை. சமீபத்தில் திண்டுக்கலில் கடைவீதியில் ஒரு இடத்தில் நெருப்பு பிடித்தது. சப்-கலெக்டர் ஓடி வந்தார். ஒன்றரை பர்லாங் தூரத்தில் ஃபயர் சர்வீஸ் இருக்கிறது. அவர்களும் ஓடிவந்தார்கள். ஓடி வந்து என்ஜினை ஓர்க் செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுதுதான் அது ஓர்க் பண்ண மாட்டேன் என்கிறது, அப்பொழுதுதான் அது ஓர்க் பண்ணவில்லை என்பது தெரிகிறது. இதனால் ஜனங்களுக்கு ஆத்திரம் வந்து அந்த ஃபயர் என்ஜின் ஊழியர்களை எல்லோரும் அடிக்கப்போனார்கள். சப்-கலெக்டர் இடத்தில் இருந்தவர் சமாதானம் பண்ணி பிறகு எப்படியோ சமாளித்து நெருப்பை அணைத்தார்கள். இதற்காக நான் ஊழியர்களைக் குறை சொல்லவில்லை. பலயிடங்களில் என்ஜின்கள் பழையதாக இருக்கின்றன; அந்த என்ஜின்களை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பலயிடங்களில் புது ஸ்டேஷன்களைத் திறந்தால், ஒப்பன் அன்று மட்டும் அந்த இடத்திற்குப் பழைய ஸ்டேஷன்களிலிருந்து என்ஜின்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவார்கள். நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகு அந்த என்ஜின்கள் எப்படியும் ஸ்டேஷன்களுக்குக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். இம்மாதிரியான முறையில்லாமல் சீக்கிரமாக நல்லமுறையில் இருக்கும் என்ஜின்களை வாங்க வேண்டும், மெயின் டெயின் பண்ணவும் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நேரங்களில் நெருப்புப் பிடித்தால் ஜனங்கள் இரண்டு மூன்று இடங்களுக்குப் போன் செய்தால் மூன்று இடங்களிலிருந்தும் ஃபயர் என்ஜின்கள் வரும். சில நேரங்களின் இப்படி மூன்று இடங்களிலிருந்தும் ஃபயர் என்ஜின்கள் ஓரிடத்திற்கு வந்து குவிந்தால் அந்த ஸ்டேஷன்களின் வரம்பிலே ஏதாவது நெருப்பு பிடித்தால் அங்கே தவனிப்பதற்கு ஃபயர் என்ஜினே இருக்காது. அந்த மூன்றும் இங்கே இருக்கும். ஆகவே, அதை ரெகுலேட் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஃபயர் சர்வீஸ் ஊழியர்கள் மிகவும் ஊதாசினப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வாரம் பகலில் 9 மணி நேரம் வேலை பார்க்க வேண்டும், இன்னொரு வாரம் அவர்கள் இரவு டீட்டி, அது 15 மணி நேரம் எல்லாம் சேர்ந்து. அரசு விடுமுறை ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்றைக்கு 21 மணி நேரம்; வாரத்தில் ஒரு நாள் 24 மணி நேரம் வேலை. ஆகவே, எட்டு மணி நேரம் வேலை என்பதை அவசியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் மேதின வாழ்த்தில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பு எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை முதலமைச்சருக்குக் கூற வேண்டும். அவர்கள் மேதின வாழ்த்திலே எட்டு மணி நேரம் தொழிலாளர்கள் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள் என்று அவர் விருப்பமாக, அவருடைய ஆசையையும் சந்தோஷத்தையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த எட்டு மணி நேரம்



1981 மே 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

என்பதை மே தினப் பரிசாக இந்த ஃபயர் சர்வீசுக்கும், போலீஸ் காரர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அன்றைக்கு ஜெயில் காவலர்களுக்கு நான் எட்டு மணி நேரம் கேட்டேன். நமது சட்ட அமைச்சரவர்கள் நாசூக்காக அப்படியே அந்தப் பிரச்னையை பை-பாஸ் பண்ணிப் போய்விட்டார்கள் ஆகவே, அந்த எட்டு மணி நேர வேலை என்பதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

கடைசியாக, விஜிவன்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் இதிலே இருப்பதால், ஊழல் விஷயம் ஒன்று சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். ஊழல் செய்தவர் எவ்வளவு பெரியவராக இருந்தாலும், நான் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அடிக்கடி சொல்வார். ஆனால், பெரும் ஊழல் செய்தவர் மாண்புமிகு முதல்வரை influence பண்ணி, தப்பிக்க முடியும் என்ற எண்ணம் ஏற்படும் சில நிகழ்ச்சிகள் மாநிலத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்னுடைய அனுபவம் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் திருச்சி ரீஜினல் இன்ஜினியரிங் காலேஜ் பிரின்சிப்பால் மிஸ்டர் மணிகந்தரம்—ஏற்கனவே இங்கே நான்கிளப்பி இருக்கிறேன். 17 ஆண்டுகளாக அவரைப்பற்றி தாவாக்கள் இருக்கின்றன என்று கல்வி அமைச்சரே இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் காலத்திலே அவர் அந்த அரசின் தயவு நாடி தப்பித்து விட்டார். திராவிட முன்னேற்றக்கழக காலத்திலே அவர்களுடைய தயவு நாடி தப்பித்து விட்டார். ஆனால், நம் முதல்வர் இருக்கும்பொழுது அவர் காலத்திலே, இந்த விஷயத்தில் அவர் தயவை நாட முடியாது, தப்பிக்க முடியாது என்று நம்பி நான் ஊழல் பட்டியல் தயார் செய்து தஸ்தாவேஜ் ஆதாரத்துடன் 1977லே கொடுத்தேன். பணம் கையாடல், அட்மிஷன் ஊழல், பாஸ் பண்ணுவதில் ஊழல், கல்லூரிப்பொருட்களைத் தர உபயோகப்படுத்துகிற ஊழல் என்று அதற்கான அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்தேன், தஸ்தாவேஜுக்களை கொடுத்தேன். நான்காவது ஆண்டு ஆகிறது பட்டியல் கொடுத்து. இன்றுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக முதல்வர் எனக்குக் கடிதம் எழுதவில்லை. இரண்டு தடவை பேரவையில் நான் இந்தப் பிரச்னையைக் கிளப்பினேன். முதலமைச்சர் பதில் சொல்லாமல் உட்கார்ந்த பிறகு நான் எழுந்திருந்து, அதைப் பற்றி என்ன என்று கேட்டேன். சுருக்கமாகச் சொன்னார், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று ஒரே வார்த்தையில் முடித்தார். ஆனால், இன்று வரையிலும் அந்த இன்ஜினியரிங் காலேஜ் பிரின்சிப்பால் பேரிலே, இவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரத்துடன் கொடுத்தபொழுதும், எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, எந்தப் பதிலும் இல்லை. அப்படியானால் ஊழல் செய்தவர்கள் இந்த அரசையும் தயவையும் பெற்று தப்பிக்க

லாம் என்ற முடிவுக்கு வர இடம் இருக்கிறதா, இல்லையா? நான் கேட்கிறேன், இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் தருகிற பொழுது, இந்தத் தடவை தயவு செய்து மாண்புமிகு முதல்வர் அந்த பெட்டிஷன் பேரிலே, நான் கொடுத்த பெட்டிஷன் பேரிலே, ரீஜினல் இன்ஜினியரிங் காலேஜ் பிரின்சிபால் மிஸ்டர் மணிசுந்தரம் பேரிலே என்ன விசாரணை நடத்தப்பட்டது? விஜயலக்ஷ்மீ என்கொயரியா? சாதாரண என்கொயரியா? ஏனென்றால், என்னை யாரும் இதுவரையில் ஒரு வார்த்தையும் கேட்கவில்லை. 4 வருஷம் ஆயிற்று? என்ன விசாரணை நடத்தப்பட்டது, அதனுடைய முடிவு என்ன, எந்த கட்டத்திலே இருக்கிறது என்பதற்கு முதலமைச்சர் நிச்சயமாகப் பதில் கூற வேண்டுமென்று கூறி, மற்ற பல பிரச்சனைகளை நான் கிளப்பியதைப் பரிசீலனை செய்து, நல்ல முடிவைக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கைகள் 15, 16 ஆகியவற்றில் என்னுடைய கருத்தினைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பினை நல்கியதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துத் துவக்குகிறேன். இந்தியாளிலேயே தமிழகத்தில் தான் காவல் துறை திறமையுடன் செயல்படுகிறது என்பது இந்த மாமன்றம் ஒப்புக் கொண்ட ஒன்றாகும். அப்படிப்பட்ட மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றமையை நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் அனைத்து இந்தியாவிலும் எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு குறைந்து விடவில்லையென்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்கு எங்களது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல்வர் பொறுப்பேற்று இந்தக் காவல் துறை பொறுப்பையும் வகிப்பதுதான் முதல் காரணம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட தலைமையின்கீழ் இன்றைய தினம் பணி புரியும் காவல் துறையினருக்கு இந்த அரசு நல்ல பல சலுகைகளை, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மூலம் அறிவித்து இருப்பதே நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல் துறையினருக்கு அலுவல் நேரம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லையென்பது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கருத்தாகும். அதனை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இத்தனை மணி நேரம்தான் அவர்கள் அலுவல் புரிய வேண்டுமென்ற நிலையினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரவு பகல் என்று பாராது எந்தத் தருணத்திலும் கலவரம் ஏற்படும் நிலையில் தனது இல்லத்தை விட்டு வெளியே வந்து பணி புரியும் காவல் துறையினருக்கு அரசு எந்த அளவு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தாலும் அது வரவேற்கத்தகுந்தது தான் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1981 மே 5]

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

அது மட்டுமல்லாது, இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் மூலம் நான் அறிகிறேன், அவர்களுக்கு வீட்டு வட்டகைப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, துணிப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, சீருடை மானியம் அதிகமாக வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்லாது, மலிவான விலையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் காவல் துறையினருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களில் வசிக்கும் இல்லத்தரசிகள் இந்தப் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் பெறும் சம்பளத்தை ஒரு சிலர் ஊதாரித்தனமாக செலவிட்டாலும், வீட்டுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் புரட்சித் தலைவரின் சீரிய திட்டத்தின் மூலம் இன்றைய தினம் அந்த அத்தியாவசியப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் 1-ந் தேதி வீட்டுக்கு வந்து சேருகிறது என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிற போது உள்ளபடியே பூரிப்பு அடையத் தோன்றுகிறது.

அதோடு இந்த மாநிலத்தில் காவல் துறை பொதுமக்கள் நல்லுறவு பற்றி எடுத்து உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நல்லுறவை தெளிவாக்கும் வகையில் எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் ஒரு கருத்தினை வலியுறுத்தினார். வேறும் விளையாட்டை மட்டும் நடத்தினால் நல்லுறவு பல வகைகளிலே ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டா என்றால் அது ஐயப்பாடு உடையதுதான். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் சமயம்போல அந்தப்பகுதியின் முக்கியப் பொது மக்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்கள் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து, உயர்மட்ட அதிகாரிகள் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசுவது என்றாலே நல்லுறவு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற கருத்தை நானும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதோடு நமது காவல் துறையின் புலனாய்வுத் துறையைப் பற்றி என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டம் 162 பிரிவின்படி, முதல் தாக்கல், தாக்கலான பிற்பாடு, மற்ற சாட்சியங்களை அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்வதற்கு, சாட்சியங்களை இன்னின்னெனச் செய்கிறார்கள் என்பது பற்றி அந்தப் புலனாய்வு அதிகாரி விசாரித்து, அதற்கான சாட்சிகளை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இது தொன்று தொட்டு பாரம்பரியமாக வந்துகொண்டிருக்கின்ற முறை ஆகும். இந்தத் தருணத்தில் நடைபெறவில்லை - ஒரு முதல் தாக்கல், தாக்கல் செய்து விட்டால் அதனைப் பதிவு செய்கின்ற அதிகாரி இந்த வழக்கில் எப்படியாவது தண்டனை வங்கவேண்டும் என்ற வகையில், தஸ்தாவேஜுகள் தயார் செய்ய வேண்டும் என்ற

நிலையில் எந்த ஒரு சாட்சியையும் தேரடியாக விசாரிக்கிறார்கள் என்று நாம் நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்ப்போமானால், உயர் மட்ட அதிகாரிகள் அவர்களுடைய நெஞ்சங்களைத் தொட்டுப் பார்ப்பார்களேயானால், இல்லை என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொள் வார்கள். இந்த நிலை நீடித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. முதல் தாக்கல் அறிக்கையில் என்ன ரெக்கார்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அதையே மற்ற சாட்சிகளும் சொன்னதாக அவர் களைப் பர்க்காமலேயே எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்லியதற்குப் பிறகு, அந்த சாட்சியங்களைக் கட்டுப்படுத்து வதற்கு சட்டத்திலே ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்றால் துள் கூட இல்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுதி வைப்பார்கள். நீதி மன்றத்தில் அந்த சாட்சி வந்து நான் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கு வழி வகையில்லை. ஆகவே நான் தாழ்மையான ஒரு விண்ணப்பத்தை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதல் தாக்கல், தாக்கல், செய்தவுடன், காவல் துறை அதிகாரிகள் அந்த எப். ஐ. ஆர். பதிவு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு சாட்சியையும் விசாரிப்பதற்கு அந்தக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது. என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்காக சட்டம் படித்த ஒருவரை விசாரணை அதிகாரி என்று தனியாக நியமித்து-காவல் துறை அதிகாரி சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க அதிகமான நேரத்தை செலவிட இருக்கின்ற தருணத்தில்-இந்த விசாரணை அதிகாரி ஒவ்வொருவரைக் கூப்பிட்டு தனித்தனியாக விசாரித்து அவர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களிடம் கையொப்பம் வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் நீதிமன்றத்திலே அவர்கள் முன்னால் கொடுத்த வாக்கு மூலத்தை பின்பு மறுத்தாலும். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்பது மறுக்கப்படக்கூடிய ஒன்று அல்ல. அதே தருணத்தில் உண்மையான சம்பவங்கள் சந்தர்ப்ப சூழ் நிலையோடு நீதி மன்றத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதற்கு அது ஒரு வாய்ப்பாக அமையும் என்று இந்தத் தருணத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சமீபத்தில் ராமநாதபுரம் சென்றிருந்த நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே உத்தரகோசமங்கையில் ஒரு முழு தகுதிவாய்ந்த காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதாக வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு என்னுடைய கடலாடி தொகுதியில் கீழ்ச்ச நல்லூர் கிராமத்தில் ஒரு புறக் காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அந்தக் காவல் நிலையம் இதோடு 4, 5 முறை சமூக விரோதிகளால் தாக்கப்பட்டிருக்



1981 மே 5]

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

கின்றது. அந்தக் காவல் நிலையத்தை முழு அந்தஸ்து பெற்ற முழுமையான காவல் நிலையமாக மாற்றவேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் ஓர ண்டுக்கு முன்பே அரசுக்கு பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வகையில் அந்த புறக்காவல் நிலையத்தை முழு அந்தஸ்து பெற்ற காவல் நிலையமாக மாற்றி அங்கே ஒரு உதவி ஆய்வாளர் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

கடலாடித் தொகுதியில் முதுகுளத்தூர் தாலுக்கா முழுவதும் ரெவின்யூ இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், கிழக்கு முகவை மாவட்டத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் சாயல்குடி காவல் சரகம் மட்டும் மேற்கு முகவை மாவட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள், கிழக்கு முக வ மாவட்டத்தோடு அதிக தொடர்பு கொண்டு பழக்கப்பட்டு இருப்பதால், இந்த சாயல்குடி காவல் சரகத்தையும் கிழக்கு முகவை மாவட்டத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடலாடியில் ஒரு காவல் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசுக்கு பரிந்துரை வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் காவல் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தை அங்கே விரைவில் ஆரம்பித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதுகுளத்தூர் சரகத்திலேயே அதிகமான காவல் நிலையங்கள் இருப்பதால், கடலாடியில் ஒரு ஒரு சர்க்கிள் அலுவலகம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதுகுளத்தூரில் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக டி. எஸ். டி. நிரந்தரமாக நியமிக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் ஒரு ஐ. பி. எஸ். அதிகாரி ஏ. எஸ். பி. என்ற ஸ்தானத்தில் போட்டு இருந்தார்கள். அவரும் இப்போது பயிற்சி என்று என்று விட்டார்கள். அந்தப்பகுதி ஒரு கலவரப் பகுதி என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படியிருக்கிற நிலையில் டி. எஸ். பி. அந்தப் பகுதியில் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முகவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பல ஆண்டுகாலமாக இருந்து வருகிறது. இதுவரையிலும் பிரிக்கப்படவில்லை. எப்போது பிரிக்கப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. என்றாலும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த மாவட்டத்திற்குத் தலைநகராக வைத்தாலும் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்கு முன்னால், காவல் துறை மாவட்ட கிழக்கு, மேற்கு அலுவலகங்கள்

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

[1981 மே 5]

இப்போது மதுரையில் இயங்கி வருவது அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு முக்கிய நகரில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிழக்கு முகவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில். அந்த எஸ். பி. அலுவலகத்தை இராமனாத புரத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளாக உள்ள எங்களிடத்தில் மக்கள் பிரச்சனைகளை வந்து சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைபாடுகளைக் களைவதற்காக அதிகாரிகளை அனுதி நான்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி செய்யவேண்டுமானால், அதற்காக சுமார் 80-85 மைல்கள் தொலைவில் உள்ள மதுரைக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தால் எங்களைக் காரில் அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் வசதி இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அப்படிச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. அதனால் எங்களுக்கும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அந்த மக்களுக்கும் சிரமம் ஏற்படுகிறது, ஆகவே, அந்த எஸ். பி. அலுவலகத்தை உடனடியாக மதுரையில் இருந்து இராமனாதபுரத்திற்கு மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது இங்கே காவல்துறை அதிகாரிகள் வைத்துக்கொண்டுள்ள ஆர்டர்லிகள் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன், மேற்கு வங்கம், கேரளப் பேரந் மநிலங்களில் இத்தகைய ஆர்டர்லிகள் நியமிக்கப்படவில்லையா அந்த நிலைமையை அவர்கள் அறிந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்தி, இப்போது மேல்மட்ட அதிகாரிகள் விரும்பி அவர்களை ஆர்டர்லிகளாக போட்டுக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. சிலபேர் மேல் அதிகாரிகளிடத்தில் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்குத் தெரியாத முறையிலேயே அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இதைச் சட்டத்தின்மூலம் தடை செய்தாலும், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சட்டத்தின்மூலம் தடைசெய்யமுடியாது என்று சொல்லி, காவல் துறையில் உள்ள காவலர்களே திருந்தவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்கத்தில் என்ன தவறு செய்தாலும், அதை குவஸ்டின் செய்வதற்கு அங்கே இருக்கும் சட்டமன்றம் இருக்கிறது. அதற்கு பதில் சொல்ல அந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இங்கே கேட்க உரிமை கிடையாது. ஆனால் இங்கே இந்த மாநிலத்தில் நடைபெறுகிற அதிகாரிகள் நடவடிக்கை சம்பந்தமாக இங்கே பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் பதில் சொல்ல வேண்டும். அங்கேயிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டுவது பதில் இல்லை.



1981 மே 5]

\*திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக்கோரிக்கை எண். 15 தீயணைப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கை எண். 16 ஆகியவற்றின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பாக, இந்த அறிக்கையில் 30-ம் பக்கத்திலே பாரா 12-லே வ. கம்யூனிஸ்ட் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. தயவு செய்து வெளியே சொல்லும் இம்மாதிரியான தவறான கருத்துக்களை இந்தக் கொள்கை விளக்கக்குறிப்புகளில் இனி மேலாவது சேர்க்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் எப்படிச் செயல்பட்டதோ அப்போதைய இன்ஸ்பெக்டர் கும் கூட செயல்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் போராட்டமானாலும் சரி, விவசாயிகள் போராட்டமானாலும், சரி ஆசிரியர்கள் போராட்டமானாலும் சரி அல்லது ஏனைய போராட்டமானாலும் சரி ஒரு சில அதிகாரிகள்-இந்தத் துறையில் இருக்கும் அனைவரும் அல்ல-வேண்டுமென்றே சில பிரச்சனைகளை அவர்களுக்குள்ள விருப்பு வெறுப்புகளின் பேரில் தூண்டி விடுகிற நிலை இருக்கிறது. அதனாலும் போராட்டம் தொடருகிறது.

போராட்டத்தின் பயனாக பேச்சுவார்த்தை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோடு நடைபெறுகிறது. அந்த போராட்டத்திற்குக் காரணமான மில்லிலோ அல்லது வேறு பகுதிகளிலோ இருக்கிற சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களை துணி அல்லது வேறு பொருட்களை வெளியே கொண்டுவர முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. போராடிக்கொண்டிருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்கள் மில்லிலே இருந்து வெளியே வரக்கூடிய துணியையோ அல்லது பஞ்சையோ போராட்டம் முடிந்த பிறகு கொண்டுவரலாம் என்று கூறும்போது அப்படிக் கொண்டுவருவதற்கு காவல் துறையினர் மில்காரர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் பல கருத்துக்களை இங்கே சொல்லியிருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு பயிற்சிக் காலத்திலேயே இப்போது இருக்கிற பயிற்சியின் தன்மையை மாற்றி, எப்படி மக்களிடத்திலே பழக வேண்டும், எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பனவற்றில் நல்ல பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏறி வருகின்ற விலைவாசி ஏற்றம், பொருளாதாரப் பிரச்சனை. இவை சம்பந்தமாக ஆங்காங்கே போராட்டம் நடைபெற்றாலும் அந்தப் போராட்டத்தின் தன்மையை உணர்ந்து, போராட்டம் நடக்கும் காலத்தில் பொருட்களுக்கு பந்தோபஸ்து இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக தொழிலாளர்கள் இடத்தில் கடுமையான அடக்குமுறை இருக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

[திரு தி. கா. நல்லப்பன்]

[1981 மே 5]

போரட்டம் நடக்கின்ற ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தடியடிப்பிரயோகம் நடத்தி இருந்தாலும் அல்லது ஏனையச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருந்தாலும் அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு அறிக்கை, வன்முறையாளர்கள் காவல் துறையினர் மீது கற்களை வீசினார்கள்; அதன் பிறகு தான் தடியடிப்பிரயோகம் அல்லது கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம், ஏனைய சம்பவங்கள் நடைபெற்றன என்று ஒவ்வொரு அறிக்கையிலும் பத்திரிகை வாயிலாக பார்க்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றால், நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவம் எப்படி நடைபெற்றது என்று பரிசீலிப்பதற்குப் பதிலாக ஏற்கெனவே என்ன சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ அதையே இன்றைக்கும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளியே பயிரை மேய்ந்தது போல, நீலகிரியில், கூனூரில் இரு காவல் துறையினர் அடித்துக்கொண்டனர். ஒரு காவலரை இன்னொரு காவலர் அவர்—சப்-இன்ஸ்பெக்டர்—அடித்து, அவர் வாயிலே சாராயத்தை ஊட்டி, வழக்குப் போட்டதாக செய்தி வந்தது. அது சம்பந்தமாக, அடிப்பட்ட காவலருக்கு ஆதரவாக அனைத்துக் கட்சியினரும் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல், சர்வ கட்சிகளும் அரசுக்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள்; தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்போல பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்: அதேமாதிரி காவல் துறையினர் அனைவரும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறவிரும்பவில்லை. ஒருசில இடங்களில் இப்படி ஒருசில சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அந்தமுறையில்தான் சமீபத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடந்த சம்பவமும் சரி, திருநெல்வேலி மாவட்டம் கழுகுமலையிலே நடைபெற்ற சம்பவமும் சரி நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்ட சம்பவம்—தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஊர்வலம் செல்லும்போது அந்த ஊர்வலத்தினரை கேவலமாக பேசினார்கள் என்பதால் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம்.

[பிற்பகல் 12.10]

அன்றையதினம் அங்கே முறையாக நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் ஆட்கள் சாகின்ற அளவுக்கு அந்தச் சம்பவம் போய் இருக்காது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அடுத்து கழுகுமலையிலே இரவு 10 மணிக்கு ஒரு சமூக வீரோதி பயங்கரமான ஆயுதங்களைக் கையிலே கொண்டுவந்து கட்டி வீதியிலே கும்பல் கூடுகின்றது. அப்போது சம்பந்தப்



1981 மே 5]

[திரு தி. கா. நல்லப்பன்]

பட்டவர்கள் காவல் துறையினருக்கு தகவல் கொடுக்கிறார்கள். அந்தத் தகவல் கிடைத்தவுடன் காவல் துறையினர் வந்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்களேயானால் பல கடைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தீவிரவாதிகளைப் பற்றி இந்த கேள்விகை விளக்கக் குறிப்பிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. “6-8-1980 அன்று விடியற்காலையில் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் தலைமையில் காவலர் குழுவினர் வடாற்காடு மாவட்டம் ஜோலார்பேட்டைக்கருகே 5 தீவிரவாதிகளைப் பிடித்தனர். அவர்களை மேட்டார் வண்டியில் திருப்பத்துருக்கு அழைத்து வரும்போது அத்தீவிரவாதிகளில் ஒருவர் மேட்டார் வண்டிக்குள் நாட்டு வெடிக்குண்டு ஒன்றை வீசினார். அது வெடித்தது. இதனால் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், 2 காவலர்கள் 3 தீவிரவாதிகள் ஆகியோர் இறந்துவிட்டனர். மற்ற 2 தீவிரவாதிகள் தப்பிவிட்டனர்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதன்படி அவர்களைக் காரிலே ஏற்றியதற்குப் பிறகு அவர்கள் குண்டு வீசியதாக இருக்கின்றது. காரிலே இருந்தவர்கள் குண்டு வீசினார்களா அல்லது வேளியிலே இருந்து குண்டு வீசப்பட்டதா என்ற விவரங்களை எல்லாம் முழுமையாகத் தெரிவிக்காமல் குண்டு வீசியதாக மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே தீவிரவாதிகளைப் பிடிக்கச் செல்கின்றபோது இப்படித்தான் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவோடுதான் சென்று அவர்களைப் பிடித்திருப்பதாக இந்தக் குறிப்பின் மூலம் தெரிகின்றது. மேலும் இன்னின்ன இடத்திலே இந்த இந்த தீவிரவாதிகள் இறந்தார்கள் என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர காவலர்கள் யாவது முதன்லே இறந்திருக்கிறார்களா என்ற இல்லை என்று தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. காரிலே கொண்டு வருகின்றபோது குண்டு வெடித்ததால்தான் காவலர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் தான் இருக்கின்றது. பெரிய மோதல்கள் ஏற்படுகின்றபோது இருதரப்பிலேயும் இறப்பது என்பது சகஜம். ஆனால் அப்படிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே திட்டமிட்டு தீவிரவாதிகளை எப்படியாவது அடக்கவேண்டும், அல்லது தீவிரவாதி என்று யாரையாவது காவல்துறையினர் நினைத்தால் அவர்களைக் கண்டிப்பாக அடக்கிவிடவேண்டும் என்ற நிலையிலேதான் இவ்வாறு செய்யப்பட்டு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகள் போராட்டம். இந்தப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்களுடைய அடிப்படை கோரிக்கை என்னவென்றால் அவர்களுடைய விளைபொருட்களுக்கு போதிய விலை கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். அவ்வாறு அவர்களுடைய விளைபொருட்களுக்கு போதிய விலை கிடைக்க வேண்டும்

[திரு. தி. கா நல்லப்பன்]

[1981 மே 5]

என்பதிலே யாருக்கும் மாற்று கருத்து இல்லை. ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே இருந்து பொருட்களை நகரப்புறங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்ற கருத்திலே எங்களுக்கு முரண்பாடு இருக்கின்றது. திருச்சியிலே கூத்தப்பர் கிராமம் என்ற இடத்திலே விவசாயச் சங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு அனுமதி தரப்படுகின்றது காவல் துறையினரால். அப்படி அனுமதி கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அந்த விவசாயச் சங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட இடத்திலே குறிப்பிட்ட காலத்திலே ஊர்வலம் நடத்து வதற்காகப் போகின்றபோது அவர்களை வழியிலே தடுத்து நிறுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களை எப்படி எப்படி எல்லாம் செய்ய முடியுமோ அப்படி அப்படி எல்லாம் செய்து துன்புறுத்தி அடித்து இன்னும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதும் இந்த அறிக்கையின் வாயிலாகவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டும் அல்லாமல் அவர்களை அடக்கிவிட்டதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எனது மாவட்டத்திலே குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே நடந்த இரண்டு சம்பவங்களை மட்டும் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த சம்பவங்களில் ஒன்று குறிச்சியில் அதாவது ஊத்துக்குளி ஒன்றியத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றது.

குறிச்சியில் சிறுவள்ளூரிலிருந்து 80 மூட்டை அரிசியை ஏற்றிக் கொண்டு ஒரு லாரி வருகிறது. ஏற்றிக்கொண்டு வருகிற அந்த லாரி குன்னத்தூரில் மடக்கப்பட்டு, தீயிட்டுக் கொளுத்தப்படுகிறது. அப்படி கொளுத்தப்பெற்ற அந்த சம்பவத்தையும், கொளுத்திய நபர் யார் என்பதையும், லாரியை ஓட்டிக் கொண்டு வந்த அந்த டிரைவரும், கிளினரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனாலும், அதைக் காரணம் காட்டி, போலீசார் குறிச்சிக்கு சென்று, குறிச்சியிலே உள்ள அனைத்து ஆண்களையும்—ஆண் என்று தெரிந்தால் போதும் அனைவரையும் அடித்து, குன்னத்தூர் காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆண்கள் அடிக்கப்பட்டது கூட தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர்களை யெல்லாம் காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு வந்து வைத்துவிட்ட பிறகு ராமசாமி என்கிற நபர் அந்த குறிச்சியிலே டீக்கடை வைத்திருப்பவர். குறிச்சி என்பது ஒரு சிறு ஊர். அந்த ஊரிலே சிறியதாக ஒரு டீக்கடையை வைத்திருப்பவர் நான் குறிப்பிடும் ராமசாமி என்பவர்.

அந்த ராமசாமி என்பவர் இந்த சம்பவத்திலே சம்பந்தப்பட்டிருப்பார் என்று கருதி, அவர் வீட்டுக்கு சென்று வீட்டின் முன்பாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த 3 சைக்கிள்களை, வீட்டிற்கு பின்புறம் எடுத்துச் சென்று அம்மிக் கல்லை போட்டு உடைத்திருக்கிறார்கள். அவர் டீ போடுவதற்கு உபயோகிக்கும் மேஜை, நாற்காலி, பெஞ்ச், பக்கெட் எல்லாவற்றையும் நொறுக்கி உடைத்துருக்கிறார்கள். போராட்டக் காலங்களில் போராடுபவர்கள்



1981 மே 5]

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

வன்முறையில் ஈடுபட்ட பல சம்பவங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும், இவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல பாண்டியம்பாளையத்தில் எங்களுடைய கட்சி மாவட்ட விவசாயச் சங்கத்தினுடைய துணைத் தலைவர் பி. எஸ். அம்மாசை கவுண்டர் இருக்கிறார். அங்கேதான் நானும் இருக்கிறேன். அன்றையதினம் காவல் துறையினர் மின்கட்டணம் கட்டாத பாக்கிக்காக, பியூஸ் கேரியரை எடுக்க வந்தார்கள். நான் குறிப்பிட்ட எங்கள் விவசாயச் சங்கத் தலைவருக்கு 3 வீடுகள் இருக்கின்றன. 2 பழைய வீடுகள், 1 புதிய வீடு. 3 வீடுகளுக்கும் மின் கட்டணத்தை கட்டியிருக்கிறார். ஆனால் அவர்கள் வந்தவுடன் அந்த வீடு யாருடையது என்று கேட்க, விவசாயச் சங்கத் தலைவருடையது என்று சொன்னவுடன், அந்த வீட்டிலே இருந்த ஓயரை துண்டித்துவிட்டார்கள். கட்டணம் கட்டியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்துச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அவருடைய வீட்டில் சன்னலுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற சன்ஷேடை உடைத்து, வீட்டுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருந்த பூச்செடியை வெட்டி எறிந்து, அவர் வீட்டு முன்னால் நின்று கொண்டிருந்த சைக்கிளையும் போட்டு உடைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை முழுமையாக நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று பயன்படுத்தவேண்டிய இந்தத் துறையினர் அவர்களே வன்முறையில் ஈடுபடக்கூடிய நிலைமை—அது தவிர்க்க முடியாத நிலைமையாக—சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் இருக்கிறது என்பதை தாழ்மையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீயணைப்புத் துறை பற்றிக் கூறவிரும்புகிறேன். குடிசைகள் அதிகமாக இருக்கிற பகுயில்தான் பெரும்பாலும் நெருப்பு பற்றுகிறது. தீ பிடித்து எரிகிறது. ஆனால் ஒரு இடத்தில் அப்படிப்பட்ட தீ பற்றிவிட்ட சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று இந்த தீயணைப்புத் துறையினருக்கு போன் செய்தால் அவர்கள் வருவதற்குள்ளாக, நெருப்புப் பிடிக்கப்பட்ட குடிசைகள் அனைத்தும் எரிந்துவிடுகின்றன. அதற்கு காரணம், ஏறத்தாழ இருக்கின்ற தீயணைப்பு நிலையங்கள் அனைத்துமே ஊரிலிருந்து 25 மைல், 30 மைல் தள்ளியிருக்கிற நிலைமைதான். அதன் காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட துரதிருஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நடைபெறுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. இதனை மாற்ற, அவைகளை 15 மைல் அல்லது 20 மைலுக்குள்ளாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்பதோடு, வெயில் காலங்களில்தான் குடிசைப் பகுதிகளில் அதிகமாக நெருப்புப் பிடிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் காலங்களில் தீ அணைக்கும் படையினை எந்த நிலைமைக்கும் தயாராக வைக்கவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

[1981 ம் 5]

அடுத்து போலீஸ் காவல் துறையினருக்கு கொடுக்கப்படுவது போல தீயணைப்புப் பணியாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டால் கூட இன்றைய விலைவாசி ஏற்றத்தில் அரசு கொடுக்கின்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களைத் தவிர, வேறு சில முக்கியப் பொருள்களை வாங்கக்கூட முடியாத நிலை இருப்பதால், காவல் துறையினருக்கும், அவர்களுக்கும் இன்னும் அதிகமான சம்பளத்தை சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12.20]

\*திரு. க. இரா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை, மானியக் கோரிக்கை எண் 16—துணைப்புப் பணிகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளி்ந்து பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு முதலில் நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு காவல் துறை மானியத்தின் மீதான அரசாங்கக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் உள்ள விளக்கங்களைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது தமிழகத்தில் இருக்கிற காவல் துறையினருக்கு குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பிறகு நல்ல பல மாற்றங்களைச் செய்து காவல் துறையினர் நல்லமுறையில் தன்னிச்சையாக அவர்கள் செயல் முறையில் இறங்கவும் நல்லதொரு வாய்ப்பைத் தந்து, காவல் துறையினர் குடும்பங்களுக்கு, நலிவுற்றிருக்கிற அவர்களுக்கு, நல்லமுறையில் வசதி வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்ற வகையில் அவர்களுக்காக நல்லதொரு அமைப்பை, மாற்றங்களைச் செய்து, பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு கடமையைச் செய்கிறபோது, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் கடமை உணர்வோடு ஆற்றுகிற அரும்பணிகளுக்காக இந்த அரசு அவர்களுக்கு குடும்ப நிதித் திட்டம் என்று தந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசை காவல் துறையினர் மிகவும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று தமிழகத்திலே தீவிரவாதிகள் என்ற ஒரு பிரிவினர் நாட்டிலே இருக்கிற மக்களை அச்சுறுத்துகிற வகையில் குறிப்பாக தர்மபுரி, வடஆற்காடு மாவட்டங்களில் பல கொள்ளைகள், கொலைகள் அவர்கள் செய்து வந்ததை அரசு கருத்தில் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது. தீவிரவாதிகள் என்று இந்த நாட்டிலே நடமாடிக்கொண்டு கொலைகள், கொள்ளைகள் இவற்றைச் செய்து நாட்டிலே பொதுமக்கள் நடமாடுவதற்குக் கூட, சில கிராமங்களில் இரவு நேரங்களில் யாரும் வெளியே வரமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை தமிழகத்தில் அந்தத் தீவிரவாதிகள் இருந்த பகுதிகளில் இருந்து வந்துது என்பதை இந்த நாடு அறியும். குறிப்பாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நல்லவர்கள் கூட வெளியே வருவதற்கு அச்சப்படுகிற நிலை இருந்தது, அதை மாற்றியமைக்கிற வகையில் தமிழ்நாட்டிலே



1981 மே 5]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

எங்கிருந்தாலும் அந்தத் தீவிரவாதிகளை அடக்கவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கோடு இந்த அரசு எடுத்த முயற்சி காரணமாக இன்று தமிழகத்திலே ஏழைமக்களும், நடுத்தர மக்களும் வெளியே பயமின்றி நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அந்த தீவிரவாதிகள் நடமாடிக் கொண்டிருந்த அந்தக் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள், அத்தனை மக்களும் இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களை மிகவும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நாங்கள் தைரியமாக வெளியே வரக்கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பை தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தந்தார்களே என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு அந்த நடவடிக்கைகள் நாட்டிலே அமைந்திருக்கின்றன.

நான் ஒன்றை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல் துறையால் போடக்கூடிய வழக்குகள் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள்ளாக சார்ஜ் ஷீட்ஸ் போட்டு நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் சட்டவிதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று அரசையும், அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வழக்கைப் பதிவுசெய்து நீண்ட நாட்கள் அதை அப்படியே போட்டுவிட்டால் அந்த வழக்கு வெற்றிபெறுவதற்கு உள்ள வாய்ப்பு நழுவிவிடும், அந்த வழக்கு தோல்வியுற்றாவிடும், குற்றவாளிகள் தண்டனை அடைவதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படாதவண்ணம் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்த இவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளாக சார்ஜ் ஷீட் போட்டு நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்ற பொதுவான ஒரு நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு அவர்கள் நல்ல முறையிலே கடமையாற்ற வேண்டும்; இந்த நாட்டிற்கு தொண்டாற்ற வேண்டும்; இந்த நாட்டு மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும், அவர்களுக்கும் மலிவு விலையிலே நுகர்பொருள்கள் வழங்குகின்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதற்காக, இன்றைக்கு காவல் துறையினரின் குடும்பங்கள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே. அன்றைக்கு நமது நாட்டிலே ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட காவலர்கள் தாம் இன்றைக்கு காவல் நிலையங்களிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு காவல் நிலையத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் எத்தனை காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்களோ, அதே அளவு காவலர்கள்தான் இன்றும் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் மாத்திரம்

அந்த காவல் நிலையத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்: ஆனால், இன்றைக்கு அந்தக் காவல் நிலையத்திலே ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு ஏ.எஸ்.ஐ., ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் என்று இத்தனை அலுவலர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். டி.எஸ்.பி. போன்ற அத்தனை அலுவலர்களும் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால் காவலர்கள் அதே நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏதாவது ஒரு தகராறு நடக்கின்றது என்று முன்னெச்சரிக்கையாக சொன்னால், அனுப்புவதற்குப் பேதிய காவலர்கள் இல்லை என்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் தற்சமயம் காவலர்கள் நியமனம் செய்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட காவலர்களை, உடனடியாகப் பயிற்சிக்கு எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை எந்தெந்த காவல் நிலையங்களுக்கு தமிழகத்திலே காவலர்கள் போதாமல் இருக்கிறதோ, அந்தக் காவல் நிலையங்களிலே எல்லாம் நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே வகுப்புக் கலவரங்கள் அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில், காவல் துறையினருக்கு தகவல் கொடுத்தால், உடனே சென்று, அங்கு உரிய முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களானால் அந்த வகுப்புக் கலவரங்கள் ஆரம்பத்திலேயே நிறுத்தி விடுவதற்கு, அப்படி நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக அமையும். ஆனால், சில நேரங்களில் காவல் துறையினர் கால தாமதம் செய்துவிடுகின்ற காரணத்தினால், அங்கே பெருமளவிற்கு வகுப்புக் கலவரங்கள் அதிகமாகி விடுகின்றன. அவர்களை நான் கடமை செய்யவில்லை என்று சொல்ல வில்லை. சில அதிகாரிகள் கொஞ்சம் தாமதம் காசெல்லு என்ற காரணத்தினால், அங்கே கலவரங்கள் வளர்ந்து விடுகின்றன. ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட குழந்தை வளர்கின்றபோது உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு காவல் துறையினர் முற்பட வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே காவலர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் பெருமளவிற்கு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, காவல் நிலையங்களிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு குடியிருப்புக் காலனிகள் கட்டுவதற்கு அரசு முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி கொடுக்கின்ற வகையிலே பார்க்கும்போது, சில நகரங்களிலே நூற்றுக்கணக்கான ரூபாயை அவர்கள் வாடகையாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு அரசு வழங்குகின்ற அந்தத் தொகை உண்மையிலேயே அவர்களுக்குப் போதாது. ஆகவே அரசு தரப்பிலே அவர்களுக்கு காலனிகள் கட்டிக் கொடுத்து, அவர்களுக்குத் தருகின்ற வீட்டு வாடகைப் படியை அரசு



1981 மே 5]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட அது சரியாக இருக்கும். ஆகவே, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே கூட வேப்பனாற்றின், மகாராஜகூட, ராயகோட்டை போன்ற பகுதிகளிலே உள்ள காவல் நிலையங்களிலே உள்ள காவல் துறையினருக்கு, அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு காலனிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்கு குடியிருப்புக் காலனிகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, காவல் துறையினர் செம்மையாகப் பணியாற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிய வாகனங்கள் தேவை. இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வாகன வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்திற்கு அவர்கள் வி. ரந்து செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், டி. எஸ். பி-க்கு தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், வாகனங்கள் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அவர்களுக்கு கூடுதலான வாகனங்களை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு, இப்போது இருக்கின்ற பழுதுபட்ட வாகனங்களை யெல்லாம் எடுத்துவிட்டு, நல்ல வாகனங்களைக் கொடுத்து, நல்ல முறையில் காவல் துறையினர் பணியாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

அடுத்து பெரியர் மாவட்டம், சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்கு ஒரு டி. ஜி. ஜி. அலுவலகத்தை சேலத்தில் நிறுவவிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் மையமாக இருக்கிற சேலத்திலே வைப்பதாக நான் அறிகிறேன், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது, தீவிரவாதிகள் நிறைந்த தர்மபுரி மாவட்டத்தில் டி. ஜி. ஜி. அலுவலகத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தீயணைக்கும் படையினர்; அவர்கள் கூட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காவலர்களுக்குத் தருகிற வகையில் மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள்கள் தரவேண்டுமென்று அரசிடம் கோரிக்கை வைத்தார்கள். அதைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன்,

அடுத்து தீயணைக்கும் படையிலே இருக்கிற வாகனங்கள் மிக மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் கிருஷ்ணகிரியில் இருக்கிற அலுவலகத்திற்கு ஒரு இடத்தில் தீ பிடித்துக் கொண்டு விட்டது, உடனடியாக வாருங்கள் என்று 'போன்'

செய்தால், அந்த வாகனத்தை தள்ளி 'ஸ்டார்ட்' செய்வதற்கே ஒரு மணி நேரம் ஆகியது. அதற்குள் எல்லாம் தீக்கிரையாகி விட்டது. ஆகவே பழைய வாகனங்களை எடுத்துவிட்டு புதிய வசனங்களை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னையிலே நவீன தீயணைப்பு இயந்திரங்களைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வாங்கித் தந்திருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணகிரி, ஹோசூர், தர்மபுரியில் இருக்கிற வாகனங்களை, அவைகள் பழமையாக இருப்பதால், நல்ல வாகனங்களை வாங்கித் தருவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு. ஆர். நவநீதிகிருஷ்ண பண்டியன் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக்கோரிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற நேரத்தில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களும் இங்கே இல்லையென்றாலும் கூட, எங்கே இருந்தாவது நாங்கள் சொல்கிற கோரிக்கைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுமக்களுடைய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மிக சீரிய முறையில் செயல்படுத்துவதில் இந்திய துணைக் கண்டத்தில பெரிதும் போற்றும்படியாக இருப்பது நமது காவல் துறை என்று சொன்னால் அதில் ஒன்றும் தவறில்லை. அவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகளை அளித்தாலும் கூட அது தகுந்த என்று தான் நாங்கள் நினைக்கிறோம். இன்று காவல் துறையினருக்கு மலிவு விலையில் இன்றியமையாப் பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதைப் பாராட்டுகிறேன். இடர்ப்படி வழங்கப்படுகிறது; துணிப்படி மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 10-ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வாடகைப்படி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது; சீருடை மானியம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 1979-ல் வேலை நிறுத்தத்தின் போது, வேலை நிறுத்தம் செய்யாதவர்களுக்கு கூடுதல் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது. இவ்வளவு சலுகைகள் அளித்தமைக்கு அரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல காவலர்களுக்கு அவர்கள் பணிபுரிகின்ற இடங்களிலே இல்லங்களை கட்டித்தர வேண்டும். ஓய்வு பெறுகிற நேரத்தில் அவர்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு, ஓய்வு பெறுகிற காவலர்கள் எங்கே தங்க விரும்புகிறார்களோ அங்கே வீடு கட்டித்தர வேண்டுமென்றும், பணத்தைத் தவணை முறையில் பிடித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[1981 மே 5 [திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்]

சென்ற கூட்டத் தொடரில் கூட நான் சொன்னேன். காவல் துறையில் பணிபுரிகின்றவர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பிலே ஒரு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு சென்டி மீட்டர் குறைந்து விட்டது என்ற காரணத்திற்காக கூட அவர்களுக்கு அந்த வேலைக்கு தகுதி இல்லாதவர்கள் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே காவல் துறையினர் குழந்தைகளுக்குச் சலுகைகளை அளித்து வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்தச் சலுகைகள் எல்லா காவல் துறையினருக்கும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அதாவது சிறைக் காவலர்கள், தீயணைப்புப் படையினர், வானொலிப் பிரிவில் உள்ளவர்களும் சமமாக கருதப்பட்டு எல்லா சலுகைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் துறையிலே சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். தீயணைப்புப் படையினரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மக்கள் உயிருக்கும் உடைமைக்கும் தீவிபத்துக்களிலிருந்தும் பிற விபத்துக்களிலிருந்தும் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். தங்கள் உயிரைக்கூட அவர்கள் பொருட்படுத்தாமல் தியாகத்தைச் செய்து வருகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் காவல் துறையினருக்குரிய அத்தனை சலுகைகளையும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நடப்பு ஆண்டிலே 10 தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவதாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அந்த பத்திலே ஒன்றை எனது தொகுதியாகிய ஆலங்குளத்திலே ஊத்துமலையிலே நிறுவவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஊத்துமலையிலே கிராம மக்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அதைச் சுற்றிலும் ஏராளமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஏதாவது தீ விபத்து ஏற்படுகிறபோது 25 மைலுக்கு மேலே உள்ள தென்காசி தீயணைப்பு நிலையத்திற்கோ அல்லது 25 மைல் கிழக்கே உள்ள திருநெல்வேலி தீயணைப்பு நிலையத்திற்கோ தகவல் கொடுக்கவேண்டும். அப்படித் தகவல் கொடுத்து அவர்கள் வருவதற்குள்ளாக தீ முழுவதும் பற்றிக் கொள்கிறது. இப்படிப்பட்ட குழ்நிலையை மாற்றியமைக்க ஊத்துமலையிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று சிறைக்காவலர்களும் தங்களுடைய கடமைகளைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறார்கள். காவல் துறையினர் எவ்வளவு நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகிறார்களோ அதே வகையிலே அவர்களும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அந்த சிறைக் காவலர்களுக்கும் மற்ற காவலர்களைப் போன்று எல்லா சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டும், அவர்களுக்கும் உணவு தானியம் மலிவு விலையிலே கொடுக்கப்பட ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் காவல் துறையினர் திறமையாகச்

செயல்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் சட்டமும் ஒழுங்கும் போக்குவரத்தும் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது என்றால் குற்றப் பிரிவு துரித நடவடிக்கை உடனுக்குடன் எடுக்க உறுதுணையாக இருக்கின்ற துறை காவல் வானொலிப் பிரிவு என்று சொன்னால் மிகையாகாது. காவல் துறையினர் மிகச் சிறப்பாக செயற்படக் கூடிய வகையில் வானொலிப் பிரிவில் உள்ள தொழில் நுட்பப் பிரிவில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் இரவும் பகலும் சென்னை நகரம் முதல் கூடநிலையில் உள்ள கிராமங்கள் வரையிலே பணியாற்றுவதால் தான் சீக்கிரமான நடவடிக்கைகளை காவல் துறையினர் எடுக்க முடிகிறது. அவர்கள் காவலர்கள் என்று எடுக்கப் படாததால் மற்றைய காவலர்களுக்கு உரிய சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் தாயில்லாத பிள்ளை போன்று அநாதையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலாவது, இரண்டாவது ஊதிய குழுக்களில் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் 1977 ஆம் ஆண்டு வீசிய கடுமையான புயலின்போது தஞ்சை, நாகை ஆகிய பகுதிகள் மற்றைய பகுதிகளோடு செய்தித் தொடர்பு அற்றுப்போன நிலையிலே முதன் முதலாக அந்தச் செய்தித் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்காக அல்லும் பகலும் அவர்கள் உழைத்த நேரத்தில் கூட அவர்களுக்கு மற்ற காவலர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற இலவச உணவு அவர்களுக்கு வானொலிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் காவலர்கள் அல்ல என்ற காரணத்தைக் காட்டி வழங்கப்படவில்லை. தமிழக முதல்வர் அவர்களால் அளிக்கப்படுகிற விருதுகளும் தேசிய விருதுகளும் கூட கிடைக்கவேண்டிய நேரத்திலே அவர்களுக்கு, அவர்கள் காவலர்கள் அல்ல என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, வழங்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. 1979 ஆம் ஆண்டு காவலர் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போது செய்தித் தொடர்பு அற்றுப்போகாத முறையில் அரசு வேலையைச் செய்த அந்தப் பணியாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் மனிதர்கள் இயல்பப்படி அவர்கள் தவறு செய்கிறபோது மட்டும் காவலர்களுக்கு உரிய தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய துயரங்களை நன்கு உணர்ந்து 23.11.1979 அன்று உள்துறை ஆணை எண் 2923 படி அவர்களை முழுமையான காவலர்களாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மாற்றினார்கள். அதற்காக வானொலிப் பிரிவினர் தமிழக முதல்வர் அவர்களை வாழ்நாள் உள்ளளவும் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்குவதற்குக் கடைசியாக மப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1979 ஆம் ஆண்டிலே போட்ட அந்த உத்திரவுப்படி இன்றுவரை எந்தவிதமான சலுகைகளும் வழங்கப்படவில்லை. மலிவு விலையில் உணவுப் பண்டங்கள் மட்டும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மற்றைய சலுகைகள் வழங்கப்படவில்லை என்ற குறையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சலுகைகள் அத்தனையையும் கொடுக்க வேண்டும். இலவச வீட்டு வசதி, ஊர்திப்படி, ஓட்டுமொத்த சிறப்புதியம், சீருடைப்படி, சீருடைத்தொகை,



1981 மே 5]

[திரு. ஆர். நவந்திரசுரண பரமசிவன்]

1979 ஆம் ஆண்டு காவலர் வேலைநிறுத்தம் செய்தபொழுது வேலைநிறுத்தத்தில் கலந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு முன் ஊதிய உயர்வு ஆகியவை வழங்கப்பட வேண்டியது நியாயம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

அரசு ஆணை 4504/78, தேதி 5.10.78 அன்று போலீஸ் காரர்களுக்கு சைக்கிள் அவ்வன்ஸ் என்று 10 ரூபாய் தர வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று மூன்றாண்டுக் காலமாகியும் அவர்களுக்கு அந்த சைக்கிள் அல்லவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கு சைக்கிள் அவ்வன்ஸைக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் இரக்கின்ற இல்லங்கள் மிகப் பழைய இல்லங்கள். கீறல் விழுந்த இல்லங்களாக இருக்கின்றன. அவைகள் பழுதுயார்க்கப்பட்டு, அவர்கள் அங்கே சிறப்பாக தங்கிப் பணி புரிவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாலை 6 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரையில் தான் மின்சாரம் கொடுப்பதே குறைபாட்டுக்கொள்கிறார்கள். பல்வேறு வேலைகளைச் செய்துவிட்டு இரவு 11 மணி சம ருக்கு வீட்டுக்கு வருபவர்கள் மின்சாரம் இல்லாததால் அவதிப்படுகிறார்கள். இதைப்பேற்ற கோடைக் காலங்களில் வெப்பத்தைத் தணிக்க முடியாமல் அவர்களுடைய குழந்தைகள்கூடத் தூங்காமல் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படியெல்லாம் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் சில அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளால் ஏற்படும் சங்கடங்களைப் பற்றியும் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்கை காப்பாற்றுகின்ற காவல்துறையினர் இன்றையதினம் சிலர் செய்கின்ற காரியங்களினாலே அந்தத் துறைக்கே அவமானத்தை ஏற்படுத்துகின்ற காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனக்கு வந்த தகவலின்படி தம்மரத்திலே லோகநாதன் என்பவர் 10.1.1981 ஆம் தேதி மாலை 7 மணி அளவிலே 4 பேர்களால் குத்தி கொலைசெய்யப்பட்டு விட்டார். அதிலே

இரண்டு பேர்களைப் போலீசார் கைது செய்தார்கள். இரண்டு பேர் கோர்ட்டில் சரண் அடைந்தார்கள். அதன் பின்னாலே அதிலே ஒருவர் அந்த வழக்கிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். பிறகு மற்ற 3 பேர்களும் நீதிமன்றத்திலே கண்டிஷன் பெயில் பெற்று வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொலை நடந்த இடத்திற்கு வரக்கூடாது, வந்தால் சாட்சிகளைக் கலைத்து விடுவார்கள் என்று அந்த இடத்திற்கு வராமல் இருப்பதாகக் கண்டிஷன் போடுவார்கள். ஆனால் இங்கே நடந்தது என்னவென்றால், சில நாட்களுக்கு முன்பாக 29.4.1981 ஆம் தேதியன்று மாலை 3.30 மணி அளவில் கொலை செய்யப்பட்டவரின் நண்பர் கிருஷ்ணன் என்பவர் இந்த வழக்கில் சாட்சி சொல்வார் என்பதற்காக குத்திவிட்டுத் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள். தற்போது குத்துப்பட்டவர் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் வார்டு நம்பர் 3C-ல் இருக்கிறார். இதோடு மட்டுமல்லாமல், மேற்படி குற்றவாளிகள் இறந்துபோன லோகநாதன் என்பவருடைய மனைவி சுசீலா என்பவரைப் பயமுறுத்தி, கத்தியைக் காட்டி மிரட்டி, இந்த ஊரிலே இருக்கக் கூடாது, இருந்தால் உன்னைக் கொன்று விடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் உயிருக்குப் பயந்த நிலையில் தன்னுடைய 7 வயது மகனையும், 4 வயது மகளையும் தூக்கிக்கொண்டு மாம்பலத்தில் அவருக்குத் தெரிந்த ஒரு வருடைய வீட்டில் அடைக்கலம் அடைந்திருக்கிறார். அவர் சோடாக்கடை ஒன்றை வைத்து வியாபாரம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் இப்போது அந்தச் சோடாக்கடை வியாபாரத்தையும் நடத்த முடியாமல் வறுமையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, “வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்று போகாமல், ஏழை எளியவர்களுக்குத் துணைபுரிவது என்ற நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும். பத்துக் கட்டளைகள் என்று காவல் நிலையங்களுக்கு மாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் அற்புதமான கட்டளைகள், ஆனால் அவைகளைக் காவல்நிலையங்களில் செயல்படுத்தாமல் இருந்து வருகிறார்கள்.

அதேபோன்று, திருமணம் ஆன பெண்கள், மதுரை திருச்சி, சிதம்பரம் போன்ற இடங்களில் சந்தேகத்திற்கு இடமான வகையில் மரணம் எய்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலே சில தற்கொலைகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, கொலையோ என்ற ஐயம் பெற்றோர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருவொற்றியூரில் நிலங் சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு நீதிமன்றத்தில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின் பலனைக்கூட அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவை ஒவ்வொன்றின் விவரம் தர வேண்டுமென்றாலும் கூட அவற்றைத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இவற்றைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இப்படிப்பட்ட அவசரமான நீதி வழங்க வேண்டிய நிலையிலும், மெத்தனப் போக்கைக் கடைப்பிடிப்பத்தினால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெரும் மன வேதனைக்கும் தொல்லைக்கும்.



1981 மே 5]

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்]

பொருட் செலவுக்கும் ஆட்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட ஐயப்பாட்டு முறையீடுகளை உடனுக்குடன் கவனிப்பதற்கு, மாவட்ட அளவில் தனிப் பிரிவு ஒன்று இயங்குவது நியாயம் வழங்குவதற்கு நல்லது எனக் கருதுகிறோம்.

அதே போன்று கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் தாங்கள் எளிதாகச் சம்பாதித்த பண்பலத்தால் சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்ட வேண்டிய காவல் துறையினரையே அச்சுறுத்தும் பரிதாபமான நிலை உள்ளது. காவல்துறையினர் அந்த அளவுக்குக் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களால் அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள்.

அதே போன்று, அரசியல் கைதிகள் மீது அளவிட முடியாத கொடுமைகள் செய்த வித்யாசாகர் போன்றவர்களை, விசாரணை கமிஷன் நீதிபதி, அவர் தவறு செய்திருக்கிறார் என்று கூறிய பின்னரும், பதவியிலே அமர்த்தியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. சமூகக் குற்றங்கள் செய்து சிறைக்கு வருகிறவர்களையும், சமுதாய நலன் கருதி, போராடிச் சிறைக்கு வருபவர்களையும், சமமாகக் கருதி, கொடுமைகளை இழைத்த அதிகாரிகள் தண்டிக்கப்படவில்லையென்றால், இத்தகைய தவறுகளை மற்ற அதிகாரிகள், உயர் அதிகாரிகள் செய்வதற்கு நாம் ஊக்கம் அளித்தவர்கள் ஆகிவிடுவோம்.

அரசையும் பொது மக்களையும் ஏமாற்றுகின்ற குற்றவாளிகளையும் அரசின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்குப் போராடி சிறை சென்றவர்களையும் ஒன்றாகக் கருதிவிடக் கூடாது.

நெல்லை மாவட்டத்தில் பத்தமடை, மேலச்செவல், கோபால சமுத்திரம் ஆகிய ஊர்களில் காவல் நிலையங்கள் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக திருவொற்றியூர் தொகுதி எண்ணூர் போலீஸ் சரகம் விம்கா நகர் 7-வது பகுதியில் கிட்டு, வழிப்பறி, குடி போதைகள், கலாட்டா ஆகியவைத் தொடர்ந்து நடைபெறுவதால் அப்பகுதியில் ஒரு அவுட்போஸ்ட் வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் நீண்ட காலமாகக் கோரி வருகிறார்கள். அந்த கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி காவல் துறை எளிதான முறையிலே சிறப்பான முறையிலே பணியாற்ற எங்களது இயக்கத்தின் சார்பிலே ஆதரவு தெரிவித்து பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை பற்றிய 15-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்மீதும் தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய 16-வது எண் மானியக் கோரிக்கையின்மீதும் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததற்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு காவல் துறை என்று சொன்னாலே அதற்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு, தனிப் பெருமை உண்டு, தனிப்பட்ட ஆற்றல் உண்டு என்பதையாரும்

மறக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட தமிழ்நாடு காவல்துறை 1969-ஆம் ஆண்டுடியிருந்து 1976-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டிலேயிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மங்கி இருந்தது என்பதையும் மாறும் மறக்க முடியாது. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் 1977-ஆம் ஆண்டிலே இந்தத் துறையினுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னாலே தமிழ்நாட்டின் காவல்துறையினுடைய சிறப்பு அதனுடைய தனி ஆற்றல் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருந்து காவல்துறையினுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னாலே தமிழ்நாடு ஒரு அமைதிப் பூங்காவாகக் காட்சி அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் புரட்சித் தலைவருடைய பொறுப்பு மிக உன்னதமான பொறுப்பு. புரட்சித் தலைவர் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற காரணத்தாலே நீதியும் நிரவாசமும் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே அமைதி பூத்திட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே காவல்துறை பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நல்ல நேரத்திலே, இந்தத் தமிழகத்தைக் கிளர்ச்சிக் கூடாரமாக மாற்ற வேண்டும், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்தத் துறையிலே ஏதாவது ஒரு பிணம் விழுந்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் நடத்தலாமா என்றெல்லாம் சிலர் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த நிலைமையிலே நான் ஒருகில கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 12-50]

தமிழகம் அமைதி பூங்காவாக இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, பாரதக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற மற்ற மாநிலங்களிலே எப்போதும் போல மாண்புமிகு தினந்தோறும் பத்திரிகையில் வருகின்ற செய்திகளை உற்றுநோக்குவோமா என்றால் தமிழகத்திற்கு அப்பாலே வடக்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள மாநிலங்களில் எந்த அளவிற்கு அங்கே பெண்கள் சுதந்திரப்படுகிறார்கள், பொது மக்கள் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள், தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது எல்லாம் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். ஆனால் அங்கேயெல்லாம் அமைதி கெடவில்லை, சட்டம் ஒழுங்கு கெடவில்லை, என்று சொல்கிறார்கள் அங்கேயெல்லாம் மக்கள் சிட்டுக்குருவ்களைப் போல் சுட்டுக்கொல்லப்படுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி இருந்தும் சட்டம் ஒழுங்கு கெடவில்லை என்று வாதிக்கின்றவர்கள் அமைதியாக நல்லெண்ணம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே அமைதி கெட்டு விட்டது, எங்கே கிளர்ச்சி நடத்தலாம் என்கிற நிலைமையை இந்தத் தமிழகத்திலே உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மறந்து விடக்கூடாது. இதற்கு நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1981 மே 5]

[திரு. சி. கோபால்]

1980-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 30-ஆம் நாளிலே விவசாயிகள் என்ற பெயராலே ஒரு சில சமூக விரோதிகளாலே தூண்டப்பட்டு தமிழகத்திலே ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்தினார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சிகளை நடத்தியவர்கள் பாலங்களுக்கு எல்லாம் வெடி வைத்து தகர்த்தார்கள். பேருந்துகளை லாரிகளைக் கொளுத்தினார்கள். மின் கம்பிகளை வெட்டி நெடுஞ்சா லையில் குறுக்கே போட்டார்கள். மின் அழுத்த மாற்றத்தைச் சேதப்படுத்தினார்கள். காவல் நிலையங்களைத் தாக்கினார்கள். காவலர் ஒருவரைக் குத்திக் கொன்றார்கள். நீர் வழங்கும் குழாய்ப்பாதைகளைச் சேதப்படுத்தினார்கள். பால் காய்கறிகள் அரிசி விறகு போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களை ஏற்றி சென்று வண்டிகளையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். பல இடங்களிலே கொட்டி வீணாக்கினார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நேரத்திலே தமிழகத்தினுடைய அமைதி கெட்டு விட்டது, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்கிற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கி தமிழகத்திலே அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதா என கனவு கண்டு கொண்டு இருந்தவர்களுடைய நிலைவுகள் எல்லாம் தூள் தூளாகின்ற வகையிலே அந்தக் கிளர்ச்சியைப் பொறுமையுடனும் கட்டுப் பாட்டுடனும் புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள அந்தக் காவல் துறையினர் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, நல்ல வெற்றியும் ஈட்டித் தந்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே, சில காவல் நிலையங்களிலே, புறக்காவல் நிலையங்களிலே தொலைபேசி இல்லாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. காவல் துறையினர் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் குறிப்பாக வாகன வசதிகளும் தொலைபேசி வசதியும் செய்து தரவேண்டிய பொறுப்பு மிக மிக முக்கியம் என்பதை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையிலே குறிப்பாக சில காவல் நிலையங்களிலும் புறக் காவல் நிலையங்களிலும் தொலைபேசி இல்லாத நிலையை மாற்றித் தரவேண்டும். தொலைபேசி வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதே போன்று, காவலர்களுக்கும், காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும் சொந்த வீடுகள் கட்டுவதற்காக காவலர் வீட்டு வசதி கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு ஆணை பிறப்பித்து பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கழகத்திற்கு காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் லெவலிலே தனி அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, பொதுமக்களுடைய உணர்வுகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கும், எந்த நிலையிலே காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு என்னென்ன நிலைமைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று எண்ணுகிற நிலைமையைய உருவாக்குவதற்கும் தனிப்பட்ட முறையிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு குழு அந்தக் கழகத்திற்கு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த நேரத்தில் வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று நல்ல முறையில் நடந்துவருகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக்க வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்தினாலே, குறிப்பாக 1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976 வரையில் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக, ஒரு சிலருடைய நன்மையாலும், ஆதரவாலும், காவல் துறையில் நுழைந்து இருக்கிற ஒரு சிலர் வேலியே பயிரை மேயும் என்று சொல்வோமே அதைப்போல, அந்தத் துறையில் இருந்துகொண்டு புரட்சித் தலைவர் நல்ல முறையில் நடத்திவருகின்ற அந்த நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே ஒரு சில இடங்களிலே செயல்பட்டு வருகின்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக திருச்சி நகரிலே ரிக்ரியேஷன் கிளப் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவைகளையெல்லாம் சில இடங்களில் சூதாட்ட விடுதிகளாக இரவு நேரங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படி நடைபெற்று வருகின்ற அந்த சூதாட்ட விடுதிகள் கூட சில இயக்கத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்துகொண்டு இன்று தமிழகத்தின் நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் நல்ல நிர்வாகத்திற்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்ற முறையிலே திருச்சியிலே சில விடுதிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்படாமல் சூதாட்ட விடுதிகளாக அவைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

அவைகளுக்கு எல்லாம் மேலாக வேலியே பயிரை மேய்வது போல் அங்கே இருக்கும் காவல் துறையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் பெரும் பணக்காரர்களுக்கு எல்லாம் உடந்தையாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியிலே குருவராஜ் பேட்டை என்ற கிராமத்தில் இருக்கிற இன்டஸ்ட்ரியல் வீவர்ஸ் சொசைடியில் தலைவராக ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய பதவிக் காலம் கடந்த டிசம்பர் மாதத்தோடு முடிந்துவிட்டது. அவருடைய பதவிக்காலம் முடிந்த பின்னாலே, அந்த இன்டஸ்ட்ரியல் வீவர் சொசைடியின் புதிய தலைவர் போடுவதற்கு முன்னால், ஒரு போர்ட் நியமனம் செய்வதற்கு முன்னால், அங்கே அரசின் சார்பிலே ஒரு செக்ரடரியைப் போட்டார்கள். அந்த செக்ரடரி பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னாலே முன்னால் தலைவராக இருக்கிற ஒரு கட்சிக்காரர், அந்த இன்டஸ்ட்ரியல் வீவர்ஸ் சொசைடியை பூட்டி வைத்துக்கொண்டு, அங்கே அரசின் சார்பிலே நியமிக்கப்பட்ட செக்ரடரியை நுழைய விடாமல் தடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பல ஏழை நெசவாளப் பெருமக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இப்படித் தனிப்பட்ட முறையில் சர்வாதிகாரமான வகையில், நலிந்துபோன மக்களின் நலனைப் பாதிக்கின்ற



1981 மே-5]

[திரு. சி. கோபால்]

வகையில் அந்த சொசைடியைப் பூட்டி வைத்துக்கொண்டு இருந்ததால், அந்த அதிகாரி காஞ்சீபுரம் உதவி இயக்குநர் அவர்களுக்கும் சோளிங்கர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் கம்பிளெய்ன்ட் செய்கிறார். அரக்கோணத்தில் இருக்கும் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் விவரம் தெரிவிக்கிறார். இருந்தாலும்கூட அங்கேயுள்ள அந்த நெசவாளர் குறை தீர்க்கப்படவில்லை. அங்கேயிருக்கும் போலீஸ் அந்தத் தனிப்பட்ட நபருக்குச் சாதகமாக உடந்தையாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இப்படி இருக்கிறது என்று குறை கூறவில்லை. இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் காவல் துறையினர் ஈடுபடுவதன் மூலம் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்ற புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்கு களங்கம் கற்பிக்கும் முறையில் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்களை தண்டிக்கவும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவும் இல்லாத நிலையில் காவல் துறையினர் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தீயணைப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய சோளிங்கர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், சோளிங்கர் தொகுதியின் நாலு புறமும் 20 மைல் தூரத்திற்கு தீயணைப்பு நிலையம் இல்லை. ஆகவே, சோளிங்கரில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அந்த சோளிங்கரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் சரியான ரோடு வசதி இல்லாத கிராமங்கள் ஏராளமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அங்கே ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டால், 20 மைல் தூரத்தில் இருந்து தீயணைப்பு வண்டி வருவதற்குள் சேதம் அதிகமாகி விடுகிறது. அவைகள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியவில்லை.

(மிற்பகல் 1-00)

ஆகவே, சோளிங்கர் நகரிலே கிராம மக்கள் நலன் கருதி அந்த விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்காக ஒரு தீ அணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

\*திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காவல் துறை மானியத்தின் பேரில் இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு 5-ந் தேதி, காவல் துறை மானியத்தில் நாம் பேச இருக்கின்றபோது 3-ந் தேதி தினமணி பத்திரிகையில் காவல் துறைக்கு கட்டிடம் கட்ட வாரியம் அமைப்பது பற்றி அறிக்கை

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

வெளிவருகிறது. அதிலும் உள்துறை உயர் அதிகாரி என்ற பெயரிலே ஒரு அறிக்கை வருகிறது என்றால் இன்றைக்கு இந்த மானியத்தின் மீதான விவாதத்தை ஆரம்பிப்போது இங்கே அந்த விவரத்தைச் சொல்லாமல் அறிக்கை வெளியிட்டது இந்த அவையின் உரிமையை மீறிய பிரச்சினை என்று இங்கே குறிப்பிட வரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் வகுப்புக் கலவரங்கள் நிறைய ஏற்பட்டு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, கடந்த 2, 3 நாட்களாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளச்சல் பகுதியில் சினிமா தியேட்டரில் இருவருக்கு ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக மீனவர்களுக்கும் சிறுபான்மை இஸ்லாமியர்களுக்கும் இடையே வகுப்புக் கலவரம் ஏற்பட்டு, இஸ்லாமிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு மேலும் பதட்ட நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

நேற்று மண்ணடியில் கதிஜா ஓட்டலில் 3 பேர் சாப்பிட்டு விட்டு காசு கொடுக்காமல் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் காசு கேட்டபோது தகராறு ஏற்பட்டு, அந்த ஓட்டல்காரர் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார். மண்ணடி வட்டாரத்தில் சிறுபான்மையினர் கடைகள் தாக்கப்பட்டு, குறையாடப்பட்ட சம்பவம் நேற்று நடைபெற்றிருக்கிறது. இவைகளை எண்ணிப் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு காவல் துறை ஸ்தம்பித்துவிட்டது; லா அடை ஆர்டர் தமிழ்நாட்டில் செயல்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற கலவரம் காவல் துறையின் கண்காணிப்பு சரியாக இல்லாததால் ஏற்பட்டது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் காவல் துறையின் கண்காணிப்பு இருந்திருந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மற்ற சமுதாய மக்களும் பாதிக்கப்பட்டதைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் மீனாட்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த மேற்கரை என்ற பகுதியில் இரட்டைக் கொலை நடந்தது. கள்ள நோட்டு என்ற பெயரிலே சிலர் மீது பொய் வழக்குப் போட்டு, வழக்கு பதிவு செய்தார்கள். குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப் படுவதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், குற்றவாளிகளைத் தேடப்போகிறோம் என்கின்ற பெயராலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும், சிறுபான்மை முஸ்லீம் மக்களையும் தொல்லைப்படுத்தும் நிலைமை இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்மீதும் சிறுபான்மை இஸ்லாமிய மக்கள்மீதும் ஒரு கொடுமையான நிலையை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் அங்கே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டது, அங்கே இருக்கிற செங்கோட்டை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேண்டுமென்றே ஒரு வகுப்பார் சார்பாக செயல்பட்டார் என்ற காரணத்தால் அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இன்றைக்கு இந்தத் துறை சம்பந்தப்படாதவர்களை எல்லாம் அழைத்துச்



[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

சென்று, அவர்களிடம் பணம் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பொய் வழக்குப் போட்டு, இன்றைக்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் அமைதி இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு காவல் துறை அறிகையில் இனக் கலவரங்கள் என்ற தலைப்பில் முஸ்லீம்களால்தான் இனக் கலவரம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது இந்த அரசு சிறுபான்மை இஸ்லாமிய மக்கள் மீது வேண்டுமென்றே பழி போடுகிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. மொத்தத்தில் தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் காவல் துறை சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதனால் தப்பு செய்தவர்கள் எல்லாம் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலை மாறி, இன்றைக்குத் தப்பு செய்கிறவர்கள் எல்லாம் தப்பித்துக் கொள்வார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சிறுபான்மை இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு காவல் துறையில் அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு இல்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற உயர்ந்த பதவிகளில், ஐ.பி.எஸ். தரத்தில் இருக்கிற உயர்ந்த பதவிகளிலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குக்கூட பதவி உயர்வில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. இன்றைக்கு போலீஸ் இலாகாவில் யார், யாருக்கெல்லாம் பிரமோஷன் கொடுக்கலாம் என்று ஒரு பட்டியல் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பட்டியலிலே இருந்த மூன்று முஸ்லீம் பெயர்களை எடுக்காமல் அவர்களை ஓவர்டேக் செய்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசு இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினருக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் தரவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், இஸ்லாமிய மக்களுக்கும் உரிய பிரதிநிதித்துவம் தருவதன் மூலம் இங்கே நடைபெறுகின்ற இத்தகைய தவறுகளுக்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டி, போலீஸ் இலாகாவிலே இவர்களுக்கு நிறைய வேலை வாய்ப்பு தரப்படும் என்ற சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு நம்முடைய மத்திய அரசிலே இருந்து நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒரு உத்தரவு வந்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதாவது, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், சிறுபான்மையோரான முஸ்லீம்கள் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் டபுள் பிரமோஷன் கொடுத்து அவர்களுக்குரிய சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு வந்து இருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

அடுத்து, இராமநாதபுரம் கலவரத்தை அடுத்து கீழ்க்கரை பகுதியில் ஏர்வாடி என்ற இடத்திலுள்ள புண்ணிய ஸ்தலத்துக்குப் போகின்ற மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி தந்தி மூலமாக எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. பள்ளிவாசலுக்கு தொழுகைக்காக செல்கின்ற நேரத்திலே இவ்வாறு ஏர்வாடி என்ற இடத்திலே தாக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே, இது குறித்து பரிசீலனை செய்து இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே குளச்சல் என்ற பகுதியிலேயும் இப்படிப்பட்ட பதட்ட நிலை உருவாகி இருக்கின்றது. அந்தப் பதட்ட நிலையினையும் நீக்க பாதுகாப்பு தரவேண்டும்.

அடுத்து கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் கரும்புக்கடை, சாரமடை என்ற இடத்திலே ஸ்கில்கேம், இசைத்தட்டு நடனம் போன்றவை நடத்துவதில் அங்கே தொழிப் போகின்ற வர்களைத் தடுத்து தொழமுடியாதபடி இக்கட்டான நிலையினை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் பதட்ட நிலை உருவாகுமோ என்ற நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே, அதையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மொத்தத்திலே எடுத்துக்கொண்டால் காவல் துறை நல்லபடியாகச் செயல்படவில்லை. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் லா அன்ட் ஆர்டர் மிக மோசமாக இருக்கின்றது என்ற குற்றச் சாட்டினை சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் காவல் துறையினருக்கு என்று சில சலுகைகளை இந்த அரசு செய்து இருந்தாலும் மேலும் அவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக வாரம் முழுவதும் வேலை பார்த்துவிட்டு கிடைக்கின்ற ஒரு நாள் லீவிலேயும் அவர்கள் வேலை பார்க்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றபோது அவர்களுக்கு 7 ரூபாய்தான் சம்பளம் தரப்படுகிறது. அது போதாது. கேரளாவிலே 12 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகின்றது. அது போன்று இவர்களுக்கும் அதிகமாகத் தருவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, காவல் துறையினரில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்களுக்கு சம்பளத்தோடு மூன்று இன்க்ரிமென்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறைப்படி சிடியிலே தரப்படவில்லை என்ற ஒரு குறை இருக்கின்றது. அதையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு சைக்கிள் அலவன்சும் தரப்படவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, சைக்கிள் அலவன்ஸ் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே குளச்சலிலே வகுப்புக் கலவரத்தை உடனடியாகத் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.



1981 மே 5]

[தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை]

\*திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராம நாதபுரம் கலவரம் அதிகப்பட்டியாக விரிவடைந்து மீண்டும் ஒரு கொந்தளிப்பான நிலைமை உருவாகி இருக்கின்றது. ஆகவே அமைச்சரவையும் அதிகாரிகளும் போதிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து அங்கே ஒரு சுமுகமான நிலைமை அதாவது அமைதி ஏற்படுத்தியதற்காக நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, காவல் துறையிலே ரிஸ்க் அலவன்ஸ் என்று சென்ற முறை சொன்னார்கள். கான்ஸ்டபிள், ஹெட்கான்ஸ்டபிள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், எஸ்.பி. போன்ற மட்டங்களிலே அவர்களுக்கு இந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற பிரச்சினையைப் பார்க்கின்றபோது அவர்கள் உயரப்பணயம் வைத்து பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் போலீஸ்காரர்களைக் கண்டு மக்கள் ஓடி ஒளிந்த நிலை மாறி இன்றைக்கு மக்களைக் கண்டு போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் ஓடி ஒளிய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கிராமப்புறங்களிலே போலீஸ்காரர் அடிக்கப்பட்டார், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அடிக்கப்பட்டார் என்ற நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகளிலே கூட நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் கூட காவல் துறையினர் தங்களது குடும்பத்தினரை எல்லாம் மறந்துவிட்டு பணியாற்றுகின்றனர். அவர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே எஸ்.பி. லெவலிலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த ஆண்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து போலீஸ் ஸ்டேஷன் கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரையிலே அவை வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே கட்டப்பட்டது. இன்னும் சில கட்டிடங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களாகத் தான் இருக்கின்றன. வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்ற ஸ்டேஷன்களிலே இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆகவே ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இரண்டு ஸ்டேஷன்களையாவது புதிதாகக் கட்ட வேண்டும். காவலர்களுக்குப் புதிய குடியிருப்புக்களைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்

(பிற்பகல் 1-10)

குரிய நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்கி நாம் செய்து கொடுப்போமேயானால் நல்லது. அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளேயாவது பல ஸ்டேஷன்களில் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எங்களைப் போன்றவர்கள், போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குப் போனால், அங்கே உட்கார இடம் இல்லை. அங்கே போடப்பட்டிருக்கும் சேர்கள் கூட ஓட்டை சேர்களாக போடப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மேநாயக்கனூரில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷ

னுக்கு நான் 5, 6 மாதங்களுக்கு முன்னே போனேன். அங்கே ஒரே ஒரு ஓட்டை சேர்தான் இருக்கிறது. அதிலே ஒரு ஆர்ம்—ஒரு கை கூட இல்லை. அதிலே உட்கார்ந்துகொண்டு சேலையைக் கூட கிழித்துக்கொண்டு வந்தேன். ஆகவே, கட்டாயமாக போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு பர்னிகர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, போலீஸ் நிலையங்களுக்கு புதிய கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் குடியிருப்புகள். எந்த அளவிற்கு அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டப் பெறுகிறதோ, அந்த அளவில்தான் இந்த போலீஸ்காரர்களும் அவர்களுடைய பழைய குடியிருப்புகளில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அவர்களுக்கு புதிய குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களும் குழந்தை குட்டிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வசதி வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எல்லோரும் சொன்னார்கள் சைக்கிள் அலவன்ஸ் பற்றி. அதை நிச்சயமாக கொடுத்தே தீரவேண்டும். அதேபோல டி.எஸ்.பி. லெவலில் ஒரு மோட்டார் வேனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் லெவலிலே, ஒரு ஜீப்பாவது கொடுத்தால்தான் எங்காவது கிராமங்களிலே கலகம் நடந்துவிட்டால், அல்லது கொலை, கொள்ளை முதலியவை நடந்துவிட்டால், அவர்கள் அந்த ஜீப்பிலே கூட 4 போலீஸ்காரர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் என்ன நடந்தது என்று விசாரிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை மனதிலே வைத்து, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அவர்களுக்கு அந்த வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாம் வீட்டு வாடகைப் படியை அவர்களுக்குத் தருகிறோம், அது ரொம்பப் பாராட்டத் தக்கதுதான் என்றாலும், நகரங்களிலே 50 ரூபாய் என்றும், கிராமப்புறங்களிலே 30 ரூபாய் என்றும், அதை நிர்ணயம் செய்திருப்பது போதாது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் 30 ரூபாய்க்கு எங்கே வீடு கிடைக்கிறது. அம்மேறாயக்கனூரில் உள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வாடகை வீட்டில்தான் குடியிருக்கிறார். 100 ரூபாய்க்குக் குறைவாக கிராமப்புறங்களிலேயே இப்போது வாடகை வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, கிராமப்புறங்களுக்கு குறைந்தபட்சம் 75 ரூபாயும், நகரப்புறங்களில் 100 ரூபாயும் என்று உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு நல்ல திட்டம். போலீஸ் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு சொந்தமாக வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு காவலர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம் என்று ஏற்படுத்தி அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதை



1981 மே 5]

[திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

காலாகாலத்தில் கட்டிக் கொடுப்போமேயானால் அவர்களுக்கு மிக உதவியாக இருக்கும். அவர்கள் ரிடையர் ஆவதற்குள் கட்டிய வீடுகளில் வாடகைக்கு விட்டு கடனை அடைத்துவிட்டு, ரிடையர் ஆன பிறகு, நிம்மதியாக அந்த வீடுகளில் வசிப்பார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்த வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவர்கள் தற்போது குடியிருக்கும் வீடுகளில் நாம் என்னதான் சொல்லிக் கொண்டாலும் கூட, தண்ணீர் பிரச்னை இருக்கிறது. ஏனோ தெரியவில்லை அங்கே மாத்திரம் தண்ணீர் வராது. மின்சாரமும் சரியாக இருக்காது. அதை எல்லாம் நாம் செய்தாக வேண்டும். செய்து கொடுப்பீர்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, அவர்களுடைய வாஷிங் அலவன்சை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்கப்பெறுகிறது. அது போதாது. நாம் ஒரு சேலை போட்டால் கூட 2 ரூபாய் வாஷ் பண்ண கூலி கேட்கிறார்கள் என்கிற போது, 10 ரூபாய் அவர்களுக்கு வாஷிங் அலவன்சாக கொடுப்பது மிக மிக குறைவு, அதை 20 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்தால் சற்றுச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல 15 வருஷம், 20 வருஷம், 25 வருஷம் என்று சர்வீஸ் செய்திருக்கும் ஏட்டுகள் ஏ.எஸ்.ஐ. போஸ்டிகளுக்காக பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அப்படி பரீட்சை எழுதினாலும் அந்த வயதான காலத்தில் அவர்களால் பாஸ் செய்ய முடிய வில்லை. ஆகவே, 15 வருஷம், 20 வருஷம் சர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்கு, அவர்கள் பரீட்சை எழுதினாலும் சரி, எழுதாவிட்டாலும் சரி, அவர்களுக்கு உடனே பிரமோஷன் கொடுத்து, ஏ.எஸ்.ஐ. ரேங்கும் கொடுத்தால், அவர்களுக்குச் சற்று சம்பளமும் அதிகமாகும், நாமும் இந்த உயர்வான பதவியிலே வந்தோம் என்ற மன நிறைவும் அவர்களுக்கு ஏற்படும். ஆகவே, அத்தகைய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக அந்த போலீஸ் குடியிருப்புகளில் வசிக்கும் போலீஸ்காரர்களின் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்கள் அதிகமாக வெளியே வருவது இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் பிரச்னை எழுகிறபோது அவர்கள் வெளியே வந்து பொதுக் குழாய்களில் தண்ணீர் பிடிக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் பெண்களும் இவர்களோடு சண்டை போடுகிறார்கள். இவர்களுக்குள்ளேயும் சண்டை வருகிறது. போலீஸ்காரர்களின் மனைவிகள், ஏட்டு மனைவியும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மனைவியும் அங்கே சண்டை போட்டுக் கொண்டால் அது நன்றாகவா இருக்கும்? ஆகையினால் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய குடியிருப்பு இடங்களிலேயே குழாய்களைப் போட்டு, குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல் அவர்களுக்கு உபரியாக வருமானம் கிடைப்பதற்கு, பாய் பின்னுதல், வொயர் கூடைகள் போடுதல் போன்ற சிறு சிறு கைத்தொழில்களுக்கு உதவி செய்து, உபரி வருமானத்திற்கு வழிவகை செய்ய கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல பால் மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தால் அது அவர்களுக்கு பல வகையிலும் உபயோகமாக இருப்பதோடு, மாதந்தோறும் கணிசமான அளவு உபரி வருமானம் கிடைக்கவும் வழி ஏற்படுத்தும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் விரைவிலே செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கடலிலே ஸ்மக்ளிங் செய்பவர்களை பிடிப்பதற்கும், மீனவர்கள் கடலிலே சண்டை பிடித்துக் கொண்டால், அவர்களை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும், போலீஸ்காரர்கள் செல்லக் கூடிய லாஞ்சுகள் 2, 3 ஆண்டுகளாக ரிப்பேராக இருக்கின்றன என்று நான் அறிகிறேன். அதை எல்லாம் உடனடியாக ரிப்பேர் செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெண் போலீஸ். அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான பயிற்சியும் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்து கொள்ள வேண்டிய நிலைமை. இன்று நாட்டில் எவ்வளவு தான் நல்ல முறையில் சட்டங்கள் செய்தாலும்கூட சில துரோகிகள், இனக் கலவரங்கள் செய்ய வேண்டும் கெடுதலான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும், இந்த அரசுக்கு கெட்ட பெயரை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற முறையில் செயல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பெண் போலீஸ்கு எல்லாவிதமான பயிற்சியும் கொடுப்பதோடு கூட அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் தனி அறை ஒதுக்க வேண்டும். அப்படி தனி அறைகள் ஒதுக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு பெண் எஸ். ஐ. இருந்தால் அவருக்குத் துணையாக இரண்டு மூன்று பெண் போலீஸ் இருக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலிலே சொன்னேன். போலீஸ்காரர்கள் ஒரு ஊருக்குள்ளே சென்றால் அவர் போலீஸ் என்ட்'தை மறந்துவிட்டு அவர்களை எதிர்க்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என் தொகுதி பற்றி சொல்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சிறுவீடு, விளாம்பட்டி என்ற இரண்டு இடங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அப்படி வேண்டுமென்று கேட்டு அரசுக்கு சிபார்சு செய்து வந்திருக்கிறது. அங்கே பல கிராமங்களில் மோட்டார் இருந்தால் ஒரு காகிதம் எழுதிப் போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்தத் தேதி இன்ன இடத்திற்கு வாருங்கள் என்று எழுதுகிறார்கள். மோட்டார் மறைந்து விடுகிறது. பிறகு சென்று பார்த்தால் ரூ. 300, ரூ. 500 வைக்க வேண்டும் என்று ஒரு சிட்டி எழுதி வைத்துவிட்டு அவர்கள் போய் விடுகிறார்கள். அந்த ரூ. 500



1981 மே 5]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கொடுத்தால்தான் அந்த மோட்டார் திருப்பித் தரப்படுகிறது. இந்த நிலையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கெங்கெல்லாம் போலீஸ் ஸ்டேஷன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ அங்கே அவற்றை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். சிறுவீடு, விளாம்பட்டியில் இப்படிப்பட்ட திருடுகள் நடைபெறாதிருக்க வேண்டுமென்றால் இரண்டுபோலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அம்மேநாயக்கநல்லூர் பற்றிச் சொல்கிறேன். அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் நான் இருக்கும் பகுதியில் இருக்கிறது. நான் அங்கேதான் அந்தப் பகுதியில்தான் குடியிருந்து வருகிறேன். அங்கே ஏதாவது கேஸ் வந்தால் அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் யார் வந்தாலும் சரி, அங்கே ஒரு ஏ.எஸ்.ஐ. இருந்துகொண்டு எவ்வளவு கெடுதலைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறார்கள். அங்கே ஒரு கமிட்டி அமைத்தோம் 1978-ல் காமலாபுரம் என்று ஊரில் ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி வந்தது பெண்களுக்காக. அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டும் அங்கே சாராயம் காய்ச்சல் தொழிலை ஒருசில நபர்கள் செய்து வந்தார்கள். அரசாங்க உத்தரவு வந்தவுடன் அதை மாற்றவேண்டும் என்று அங்கே ஒரு கமிட்டி போட்டு, மதுவிலக்குக் கமிட்டி போட்டு, அங்கே சாராயம் காய்ச்சக் கூடாது என்று சாராயம் காய்ச்சபவரை அழைத்து அவரிடம் சொன்னவுடன் அவர் அதை ஏற்றுக் கொண்டார். அவருக்கு வேறு தொழில் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னவுடன் அவர் அதை ஏற்றுக்கொண்டார். இரண்டு மாதங்கள் சென்ற பின் அந்த அம்மேநாயக்கநல்லூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்தவர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஏ.எஸ்.ஐ. அந்த சாராயம் காய்ச்சபவனை அழைத்து நீ ஏன் சாராயம் காய்ச்சவில்லை, சாராயம் காய்ச்சாவிட்டால் மண்ணை அடிப்பேன், உன் மேல் கேஸ்களை போடுவோம் என்று சொல்லி, அவனை சாராயம் காய்ச்ச கொல்லி அவனிடமிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய், தினசரி ரூ. 100 வாங்கப்படுகிறது. இதைப் பற்றி நான் டி.எஸ்.பி.யிடம் பேசிவிட்டேன். அது பத்திரிகையில் பெரிதாக வந்துவிட்டது. போனமுறை சட்டமன்றத்திலும் அதைப் பற்றிப் பேசி அதுவும் பத்திரிகையில் பெரிதாக வந்துவிட்டது. இதைப் பார்த்துவிட்டு உங்களை ஒடுக்குவேன் என்று சொல்லி அந்தக் கிராம மக்களை சின்னா பின்னமாக்கி, சீரழிக்கும் நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். அங்கே ஒரு எஸ். ஐ. எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்தார்கள். அவர் காமலாபுரம் வந்தவுடன் அந்த எஸ்.ஐ.யை சாராயம் காய்ச்சபவர் பிடித்து அடித்து மண்டையை உடைத்தார்கள். அங்குள்ள பொதுமக்கள் சென்று அந்த எஸ்.ஐ.க்கு பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்று கேஸ் எப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், அந்த எஸ்.ஐ. வேறு ஊருக்கு மாற்றப் பட்டுவிட்டார். இப்போது அந்த எஸ்.ஐ.யும் அடித்தவனும் சிறைதிருக்களாக ஆகிவிட்டார்கள். ஆனால் ஊர்காரர்கள் மீது

இன்று கேஸ் போட்டு அவர்களை வீடு வீடாக விரட்டி போலீஸிடம் கொண்டு வந்து ரெயிட் செய்து கூட்டிக் கொண்டு போகக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது. இப்படியிருந்தால் பொதுமக்கள் எப்படி போலீஸ்காரர்களை மதிப்பார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அங்கே அந்தோணிசாமி என்பவர் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்து தீவிரமாக வேலை செய்தவர். இவர் குடித்துவிட்டு அந்த அந்தோணிசாமியை கொலை செய்யப்போகிறேன் என்று இங்கிருந்து ஓடி முந்திரிக்கொடியை வெட்டிவிட்டான். இதைக் கண்டு ஊர் மக்களும், அந்தோணிசாமி சகோதரியும் ஓடி இவர்கள் முந்திரிக்கொடியை வெட்டுவதற்குள்ளாக பிடித்து விட வேண்டும் என்று சென்று முந்திரிக் கொடியை வெட்டியவுடன் அவனை பிடித்து கையைக்கட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோனார்கள். அம்மேநாயக்கநல்லூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் என்ன செய்தார்கள்? யார் வெட்டிச் சென்றானோ, யார் குடித்து விட்டு வந்து அக்கிரமம் செய்தானோ அவன் மீது கேஸ் போடாமல் அந்தோணிசாமி மீதும் அவன் மகள்— குழந்தை பெற்று மூன்று நாட்கள்தான் ஆகியிருக்கிறது— மீதும் அவர் மனைவி மீதும் கேஸ் போட்டு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக அங்கே போலீஸ் ரிசர்வ் பார்ட்டி வரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு வீடு வீடாகப் புகுந்து 'ஏண்டி வண்டியில் ஏறடி' என்று சொல்லக்கூடிய அக்கிரமம் நடந்திருக்கிறது. இதை டி. எஸ். பி.-யிடம் சொன்னேன் டி. எஸ். பி. நியாயம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அந்த டி. எஸ். பி. உதவியை வைத்துக் கொண்டு அக்கிரமம் நடந்தால் ஊரிலுள்ள மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?

[பிற்பகல் 1-20]

நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே, அவர்கள் மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே, இப்படி போலீஸ்காரர்கள் கொடுமைப்படுத்துகிறார்களே என்று இந்த அரசாங்கத்தின்மீது கெட்ட பெயர் வரக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று போலீஸ்காரர்கள் செய்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், பட்டி வீரன்பட்டியில், பல நாட்களுக்கு முன் இந்த அருந்ததி மக்கள், 75 பேர்களுக்கு அங்கே வீட்டு மனை கொடுக்கப்பட்டது ஆர்.டி.ஓ. தலைமையில், அரிசன நல இலாகா தாசில்தார் அவர்களால் வீட்டு மனை கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் அங்கே 64 வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, அங்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு நிலத்தைக் கொடுத்தாரே அந்த முதலாளி, அவர் பெரிய பண்ணைக்காரர். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்திருப்பவர், அந்த நபர் போலீஸ் உதவியோடு, டி. எஸ். பி.யோடு ஒரு வேன் நிறைய போலீசோடு வந்து, அங்கே வீடு கட்டிக் கொண்டு வசிப்பவர்களைப் பார்த்து என்ன சொல்கிறார் என்றால், நீங்கள் இந்த வீட்டிலே இருக்கக் கூடாது. ஏண்டா, சக்கிலிப் பயல்களா, நீங்கள் உடனே வெளியேறுங்கள் இல்லாவிட்டால், உங்களைக் கொளுத்துவேன், வெட்டுவேன்



1981 மே 5]

[திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

என்று, இன் தி பிரசன்ஸ் ஆப் தி போலீஸ், சொல்லக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அங்குள்ள அந்த அப்பாவி மக்கள், எம். ஜி.ஆர். நகர் என்று பெயர் போட்டுக்கொண்டு, 64 குடியிருப்புகளைக் கட்டியதற்குப் பிறகு, இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை அங்கே உருவானால், அவர்கள் யாரிடத்திலே போய் சொல்வார்கள்? ஆகவே, இந்த போலீஸ்காரர்கள், இன்றைக்கு கீழ் மட்டத்திலே இருப்பவர்களை இன்றைக்கு கிராம லெவலிலே உள்ளவர்கள் மரியாதைக் குறைவாக கருதுகிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அவர்கள் மக்களை மிரட்டுகிறார்கள், விரட்டுகிறார்கள்; தவிர அவர்கள் மக்களிடம் மரியாதைக் குறைவாக நடந்து கொள்வதுதான் என்பதை நான் இந்த அமைச்சர் அவையின் கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல பாடம் கற்பிக்க வேண்டும்.

யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் இன்றைக்கு லஞ்சம் வாங்கினால் அவர்களைக் கடுமையாக தண்டிக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்லாமல், இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் லஞ்சம் வாங்கினாலும் அல்லது வேறு யார் லஞ்சம் வாங்கினாலும் அவர்கள் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட வேண்டும். போலீஸ்காரன் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிவிட்டான் என்பதை நாம் பெரிதாகச் சொல்கிறோம் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, அரசியல் வாதிகள் லஞ்சம் வாங்கினால் அவர்கள் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட வேண்டும். வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் அதாவது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எந்தெந்தத் துறையிலே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்துபார்த்து இதையெல்லாம் தடுக்க வேண்டும். அதேபோல், அரசியல்வாதிகள் லஞ்சம் வாங்கினால் அவர்கள் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார், அவரது அமைச்சர் அவை நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, அரசியல்வாதிகள் சொத்துக்களைப் பார்த்து, அவர்கள் தவறான முறையிலே சொத்து சேர்த்திருந்தால், அதைப் பிடுங்க வேண்டும் என்பதைப் பணிவோடு, அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். கின்னராஜ் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக காவல் தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையையும், கொழுந்துவிட்டு எரியும் இனக் கலவரமும், ஜாதிக் கலவரமும், அரசியல் கலவரங்களும் நாட்டின் பிற பகுதிகளில் நடந்து வந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் இந்த தமிழக மக்களைத் தீண்டவிடாமல் காத்து வருகின்ற, தமிழகத்தை ஒரு தண்ணீர் தடாகமாக வழி நடத்திச் செல்லுகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இந்த நாட்டு மக்கள், தமிழ் நாட்டு மக்கள் மட்டும் அல்லாமல், இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அரசியல் சார்பற்ற அத்தனை மக்களும் போற்றிப் பாராட்டி வருகிறார்கள் என்பதை நான் கடமை உணர்வோடு சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன்.

இன்று தமிழகத்தில் காவல் துறையினர் ஒரு காலத்திலே ஸ்காட்லாந்து போலீசுக்கு நிகராக, இங்கிலாந்து ஸ்காட்லாந்து யார்ட் என்று போலீஸ் துறை புகழ் பெற்று, ஈடு இணையற்ற பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்வோம். ஆனால், கடந்த காலங்களில் அரசியல் தலையீட்டின் காரணமாகவும், அரசியல்வாதிகள் அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டுமென்று நினைத்ததன் காரணமாகவும், சில செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை அங்கு காவல்துறையிலே காட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று, அதற்கு தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணி, தங்களை ஈடு படுத்திக் கொண்டதன் காரணமாகவும், அந்தத் துறைக்கு இருந்த சிறப்பு ஓரளவு குறைந்தது என்பதை நாம் மறைத்துவிட முடியாது. இன்றைக்கு மீண்டும் அவர்கள் இழந்த புகழை, புகழை இழந்து விட்டார்கள் என்று கூற முடியாது, குறைந்து விட்ட அந்தப் புகழை நிலைநிறுத்துவதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் பல சிறப்புத் திட்டங்களை, அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது முதல் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்பதை இன்று இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அத்தனை அரசியல் தலைவர்களும், எந்தக் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இன்று ஒரு பக்கம் காவல் துறையினர் குற்றங்கள் நடவாமல் தடுக்க வேண்டும், குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, நாட்டிலே குற்றங்களைத் தூண்டுவதும், குற்றங்கள் நிகழ்வதையே தங்களுடைய அரசியல் ஆதாயமாகக் கருதக் கூடியவர்களும், ஒரு பக்கம் அரசியல் பேரால், சங்கங்களின் பேரால், ஜாதி இனங்களின் பேரால் நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அருள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

குற்றங்கள் நிகழ்ந்த பின்னால் தான் காவல்துறைக்கு நாம் தடுக்கிற பொறுப்பினை கொடுக்கிறோம். குற்றவாளிகளை கண்டுபிடித்து அவர்களை தண்டிக்கிற பொறுப்பினை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் எந்த குறைபாடும் கிடையாது. ஆனால் குற்றம் என்று தெரிந்தே அதை வேண்டுமென்றே தூண்டுவதற்கான ஒரு சக்தி தமிழ் நாட்டில் இன்று மிகுந்து வருகிறது என்பதை நாம் அருள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இந்தச் சங்கங்கள் என்ற பெயரால் படித்தவர்கள் இருக்கிற சங்கங்கள் ஆனாலும், சுயநலமிகள் தங்கள் செல்வத்தை காத்துக் கொள்வதற்காக விவசாய சங்கத்தைப் போன்றவைகள் போராட்டங்கள் நடத்துகிறபோது குற்றங்களை தூண்டி விடுகிறார்கள். இதை இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சங்கங்கள், அரசு அலுவலர் சங்கங்கள் கூட இருக்கிறது. அவர்கள் சாதாரணமாக ஒரு கோரிக்கையை வைத்து அந்த கோரிக்கையை கோட்டைக்கு அனுப்பி, உடனே அடுத்த நாள் போராட்டம், மறியல் என்று துவங்குகிறார்கள். இன்று அவர்கள் நடத்துகிற போராட்டம்



1981 ம் 5]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

டங்கள் காரணமாக, அரசியல்வாதிகள், அரசியல் கட்சி போராட்டத்திற்கு ஓரளவு மவுசு இல்லாமல் தமிழ் நாட்டிலே போய் விட்டது. அந்த அளவுக்கு எதற்கெடுத்தாலும் மறியல் நடத்துகிறோம் என்றும், சிறைக்கு செல்வதை அரசாங்க ஊழியர்கள் கூட ஒரு சர்வ சாதாரணமாக நிகழ்வாக அவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிற நிலை இங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் படித்து ஆட்சி பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் சர்வ சாதாரணமாக சிறை செல்வது குற்றமில்லை, பாவமில்லை என்று கருதுகிற அளவிற்கு நிலைமைகள் இருந்தால் அதை பார்க்கிற பாமரமக்கள் ஏழை எளிய மக்கள் அவர்களுடைய நிலை, குற்றங்களை, காவல் துறையினரை பார்த்து அஞ்சுகிற நிலை மாறிவிடும் என்பதை இன்று நாம் அவர்களுக்கு உணர்த்தியாக வேண்டும். அவர்கள் உரிமைக்காக போராட்டமும், அதை யாரும் தடுக்க முடியாது. பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் முக்கியமாக அரசாங்க ஊழியர்கள். அவர்கள் அரசு பணியில் இருக்கிறோம், அவர்களும் சேர்ந்து தான் இந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள், எந்த ஆட்சி நடந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்த பொறுப்பு இருக்கிறது, கடமை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்கிற வகையில் அரசு நல்ல தீவிரமான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று வழக்கு மன்றங்களில் நடக்கிற வழக்குகள் குற்றவாளிகளை கண்டுபிடித்து பின்னால் அவர்கள் மீது சார்ஜ் ஷீட் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த குற்ற அறிக்கையை போடுவதற்கு கூட காவல்துறையினர் மிக நீண்ட காலம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதன் காரணமாக குற்றவாளிகள், குற்றவாளிகள் என்று நிரூபிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் பல ஆண்டு காலம் வழக்கு மன்றங்களில் சென்று வரக்கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை தவிர்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் வழக்குகளை நடத்துவதற்கு ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் யார் வழக்குகள் போட்டாலும் அந்த வழக்குகளின் தன்மைகள் அறிந்து வழக்கு மன்றங்களில் அந்த பணியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை தவிர்த்தால் ஒழிய குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுடைய நிலை நிச்சயமாக, அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் நீக்க முடியாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விழைகிறேன்.

அதே நேரத்திலே காவல் துறையில் இருக்கிற சில கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற சப் இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்கள் அடிக்கடி மாறுதலுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். எனது பகுதியில் இருக்கிற துடியலூர் என்று ஸ்டேஷன். அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கடந்த மூன்று மாதத்தில் ஐந்து சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் பணியை எப்படி ஏற்றுக் கொண்டு நடத்த முடியும்? அது மிகுந்த பரந்த பகுதி. அந்த பகுதியை தெரிந்து கொள்வதற்கே ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டருக்கு குறைந்தது ஆறு

[திரு. எம்- சின்னராஜ்]

[1981 மே 5]

மாதங்கள் பிடிக்கும். அவர்கள் காலத்தில் சில வழக்குகளை அவர்கள் தொடுக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகள் தன்மை அடுத்து வருகிற சப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு தெரியாது. ஆகவே அடிக்கடி மாறுதலுக்கு உட்படுத்துவதை தடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் குடும்பங்கள் என்று இருக்கும். அவர்களும் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே காரணமின்றி அரசியல் தலையீடு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன் ; அதிகாரிகள் மட்டத்தில் அவர்களை தேவையில்லாமல் செய்கிற மாறுதல்களை தவிர்க்க வேண்டும்.

இன்று கோவை மாநகராட்சியாக ஆகி இருக்கிறது. மதுரை மாநகராட்சியான பின்னாலும் கூட அந்த மாநகராட்சிக்குரிய கமிஷனர் அந்தஸ்தில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை நியமிக்கவில்லை. அதற்கு என்ன காரணமென்று தெரியவில்லை. ஆகவே கோவைக்கும், மதுரைக்கும் கமிஷனர் அந்தஸ்தில் போலீஸ் அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

முன்னாலே இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் கூட வற்புறுத்தியிருக்கிறார், தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியில் பலகாலமாக கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம், ஆலந்துறை என்பது சிறுவாணி அடிவாரத்தில் உள்ள பகுதி. அந்தப் பகுதியிலிருந்து 20 கிலோ மீட்டர் வரையிலே காவல் நிலையம் இல்லை. ஆகவே அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவை நகராட்சியில் என்.ஜி.ஓ. காலனியில் ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. இடைப்பட்ட பகுதியில் எந்தக் காவல் நிலையமும் இல்லை. கண்ணப்ப நகர், மாணிக்க வாசகர் நகர், சாயிபாபா நகர் ஆகிய இடங்கள் குற்றவாளிகளுக்குப் புகலிடங்களாக இருக்கின்றன, ஆகவே அங்கேயும் காவல் நிலையம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 1981ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 6ஆம் தேதி காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.